

PIONEREN

NR. 4
1980 - 6. årg.
Juli-August

FOR FELLESSKAP, UNDERVISNING OG EVANGELISERING

1000
BØNN
& FASTE

«Kirke-historiens største vekkelser»
Larry Christenson på Norges-besøk
Sigvard Wallenberg: Nå er det alvor!
Arl Edvardsen:
«JESUS i sentrum!»

Kr. 5
pr. stk.

REDAKTØR
Rolf Erik Janøy
Redaksjonens adresse:
Olavsgt. 9A
3190 HORTEN
Tlf.: (033) 44 726

MEDARBEIDERE
Hans Bratterud
Aril Edvardsen
Leif Jacobsen
Rolf Jansson
Per Kapstad
Martin Meland
Tommy Moum
Marit Rasmussen
Sigurd Sørhus
Erling Thu
Sigvard Wallenberg
Leif A. Wellerop
Ivar Øksendal
Åge Åleskjær

GRAFISK FORM
Leif Harry Håvåg

DISTRIBUSJON
Judith Bettum
Ekspedisjonens adresse:
Postboks 8
4480 Kvinesdal
Tlf. (043) 50711

ABONNEMENT
Norge og Skandinavia kr. 30,— pr. år.
Utlendet ellers kr. 40,— pr. år
Bestilling av bladet kan skje ved å sende
TYDELIG navn og adresse til bladets
ekspedisjon.

POSTGIROKONTO
Pioneren 3 19 84 62
Misjonsskolen 5 62 09 35
Operasjon Ungdomsteam OUT 3 75 17 08

Skulle det passe bedre å bruke bankgiro kan du bruke bankgiro 3080.00716. Vennligst oppgi da hva sendingen gjelder og avsender.

TAKK FOR DIN GAVE TIL ARBEIDET!

ARTIKLER i bladet står for forfatterens eget syn og behøver ikke alltid stemme overens med redaksjonens oppfatning.

INNSENDT STOFF som ønskes trykket bør helst være maskinskrevet med dobbel linjeavstand og bare på den ene siden av arket. Legg ved frankert retur-konvolutt dersom ikke bestilt materiale ønskes i retur hvis det ikke blir brukt.

ETTERTRYKK av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

ANNONSER: kontakt redaksjonen for avtale.

SATS, PAST UP, REPRO:
E. Sem A/S, Halden

TRYKK
Kvina Trykk
4480 Kvinesdal

UTGIVER
Troens Bevis Bibel- og Misjonsintitutt
4480 Kvinesdal

FASTE ER FEST

Av Rolf Erik Janøy

Rett faste er en åndelig festtid. (Joel. 1,48 2,15). Jesus fastet, og han forutsatte at hans disipler ville faste. De første kristne fastet, og fasten har i vekkelsestider, vært like naturlig for kristenfolket som bønner. Mange kristne ville oppleve rikere tider om de vil ta i bruk fasten og kombinere den med trosfrisk bønn med takksigelser.

Begynn

Vi håper at vi med dette nr. av PIONEREN kan være med å oppmuntre mange rundt om i vårt land til å ta noen fastedager denne sommeren. Om du ikke har prøvet det tidligere, vil du gjøre verdifulle erfaringer. Vanskeligheten er ofte å ha tiltak til å begynne. Noen venter nærmest på at de rent følelsesmessig skal bli ledet inn i en fastetid. Andre tenker at det er helst under spesielle trengselstider en bør faste. Dersom vi skulle ha et slikt grunnlag for f.eks. vårt bønneliv, ville det ofte bli lite bønn. Det er med faste som med bønner, vi må **begynne å praktisere**, skal vi erfare hvordan disse åndelige våpen virker og kan brukes.

Vansker

Som med så meget i livet er de første prøvende skritt de vanskeligste. Mange har nok forsøkt å faste, men siden det er uvant og nytt, blir man opptatt med alle fysiske fornemmelser. Tanken på mat kan bli temmelig sterk allerede etter noen timers faste, og neste dag kommer slapphet, hodepine, verk i beina, osv. Dess mere vi har av slike symptomer, dess mere har kroppen et fysisk behov av en fastetid. Men ofte vil vi bruke dette som en unnskyldning for oss selv til å bryte fasten i løpet av kort tid. En slik faste frister ikke til gjentagelse, fordi du har hatt alle «utgiftene», men fått lite av fastens velsignelser. Så sant du er fysisk og psykisk frisk, har du ingen grunn til å engste deg over slike plager, men forsøk holde på en ukes tid, minst. Etter noen dager forsvinner mange de legemlige ulemper, og du vil isteden komme inn i både legemlig og åndelig velvære. Du opplever ny kraft og salvelse over ditt bønneliv, og det er som Herren på en særlig måte er nær. Det

er da fasten blir fest og åndelig høytid, og når fasten er slutt, vil du straks lengte til neste faste-periode. Det er utløst åndelige krefter over ditt liv.

Overgivelse

Det er viktig at vi får nåde til en rett faste. Våre motiver må være rette for Gud. Det kan være fristende å faste for å vise vår «åndelighet» — skriften advarer mot denslags faste (Matt. 6, 16-18). Fasten kan også brukes på en barnslig og umoden måte. Vi håper at fasten skal gjøre oss til mektige redskaper, med den posisjon og anerkjennelse det ville føre med seg. Noen tror også at fasten kan overtale Gud til å bønnhøre oss. Men det er ikke Gud som er vårt problem, det er i oss selv vi finner begrensningene for bønnesvar og åndelige velsignelser. Derfor er det viktig at bønner og fasten kan virke en dypere overgivelse til Herren i våre liv. Det fine med fasten er ikke at vi får vår vei med Gud, men at han får sin vei med oss! Fasten gjør at vi kan få både tid og stillhet innfor Herren. Fasten kan på en forunderlig måte gjøre oss mere lydige for Guds tale gjennom Ordet og Ånden. I slike tider kan Guds vilje avklares på en konkret og praktisk måte. Vi får en sterkere visjon for Guds hensikter med vårt liv. Dette vil igjen gi inspirasjon til trosmål for liv og tjeneste. Særlig er det viktig at de som har tatt på seg lederansvar for Guds menighet, selv er villig til å la seg lede av menighetens Hode og Herre. Vi kan bare tjene hverandre i den grad vi er underlagt Jesus og hans vilje for våre liv.

Nøkkel

Vi lever i en tid hvor vi tross mange gode tegn, må innrømme at vi behøver at Gud påny kommer med en mektig besøkelsestid over våre nordiske land. Dersom en stor skare av Guds folk vil le gå inn i bønn og faste for en ny salvelse over Guds menighet, er jeg overbevist om at det kan være en nøkkel som kan låse opp for en ny Gud-gitt myndighet og autoritet for Jesu disipler. Vi skal ikke bli «faste-fariseere» som foreskriver hverandre hvor meget vi skal faste. Men alle som av et oppriktig hjerte går inn i faste, vil på nådens og forsoningens grunn erfare sannheten i Jesu ord: «... din Fader som ser i lønndom, skal lønne deg.» (Matt. 6, 18) Herren gjør fasten til høytid og fest. (Joel. 1, 14—2, 15).

BLI abonnent DU også
 på bladet for hele Kristi legeme!

RESERVAERELSE OG FORNYELSE I

PIONEREN

Bladet er med folk som har opplevd Guds Bilde i livet og som
 ønsker å dele sin erfaring og opplevelse med andre.
 Bladet er gratis og utgis én gang i måneden.
 Bladet er gratis og utgis én gang i måneden.
 Bladet er gratis og utgis én gang i måneden.

dag som
 bli abonnent **HER**

ISAIAH 55, 1
 KR. 5, 27-28

Nå kan nye abonnenter få PIONEREN året ut for kr. 10,00!
 Ivar Øksendal som er en av PIONERENS tegne-medarbeidere har her laget en plakat som ble brukt under «Inspirasjons-dagene» i Horten. Vi fikk 146 nye abonnenter til bladet den helgen. I Oppdal under pinsestevne ble det tegnet 60 nye abonnenter. I hele sommer vil det pågå en VERVE-KAMPANJE. Her kan alle våre abonnenter være medarbeidere. Ivar Øksendal har også tegnet forsiden til dette nr. Han er kunstmaler av yrke og skal bl.a. ha utstilling i Tønsberg kunstforening til høsten.

SOMMER-VERVE KAMPANJE

Verv en (1) ny abonnent i sommer! Nå koster et abonnement bare kr. 10,00 ut resten av året, altså kr. 10,00 for et halv år!

Bruk kupongen på side 47. PIONEREN når stadig videre ut. Vil du være en av våre medarbeidere?

— VERV EN ABONNENT!

PIONEREN

— I tjeneste for Kristi legemes oppbyggelse —

- **FELLESSKAP** på Jesu forsonings grunn. Ef. 2,14—18. Kristi som menighetens hode og Herre. Ef. 5,23. Enhver kristen et lem på Kristi legeme, menigheten. 1. Kor. 12,27. I Kristus er alle gjenfødte hverandres lemmer i et organisk livsfelleskap i kjærlighetens sambånd. Rom. 12,4. Kol. 3,14. Kjærlighetens tålsomhet. Åndens enhet binder alt Guds folk sammen i fredens sambånd. Ett Legeme — én Ånd — én Herre. Ef. 4, 2—6. Den Hellige Ånd virker fram et praktisk omsorgsfelleskap i hjem og menighet som sin frukt. Ap.gj. 2, 42—44. Gal. 6,22.
- **UNDERVISNING** inspirert av åpenhet for «hva Ånden sier til menighetene». Åp. 2,29. På Ordets grunn og ved Åndens åpenbaring fremme fostrende og praktisk forkynnelse til åndelig vekst og modning. Ef. 4,13. Inspirere til disippelskap, tjenestegjerning og åpenhet for Jesu plan med sin menighet i endetiden. Rapportere om vekkelse og fornyelse. Spre kunnskap om Kristus, våre rettigheter i forsoningen, og tillit til Guds Ord og løfter.
- **EVANGELISERING** som resultat av Kristi liv i oss. Gal. 2,20. Vekkelse og fornyelse som har som mål å gjenopprette det urkristne menighetsliv. Ett i Kristus, forat verden skal tro. Joh. 17,21.

INNHOLDER bl.a.:

Faste - et åndelig angrepsvåpen.	4
Bønn og faste - en dyrebar nødvendighet	6
Praktiske sider ved fasten	9
Nå er det brennende alvor å være en kristen	12
Vi må erfare de åndelige virkeligheter.	15
Fornyle styrker fellesskapet.	18
Kirkehistoriens største vekkelse.	19
Vekkelse og nybrots arbeid.	20
Visjon om en ny dag over Norden.	24
Jesus - Guds sønn i sentrum.	26
Sann og falsk åndelighet.	30
På reise i Østen.	33
Kristen kvardagskultur.	36
Familien i fokus.	38
Karisma nord'80.	38
«Et fornyet, helligt og forpliktende brorskap»	39
Fra Misjonsskolen.	40
«Gud la Grønland på mitt hjerte»	41
Kina - er idag århundredets største utfordring	43

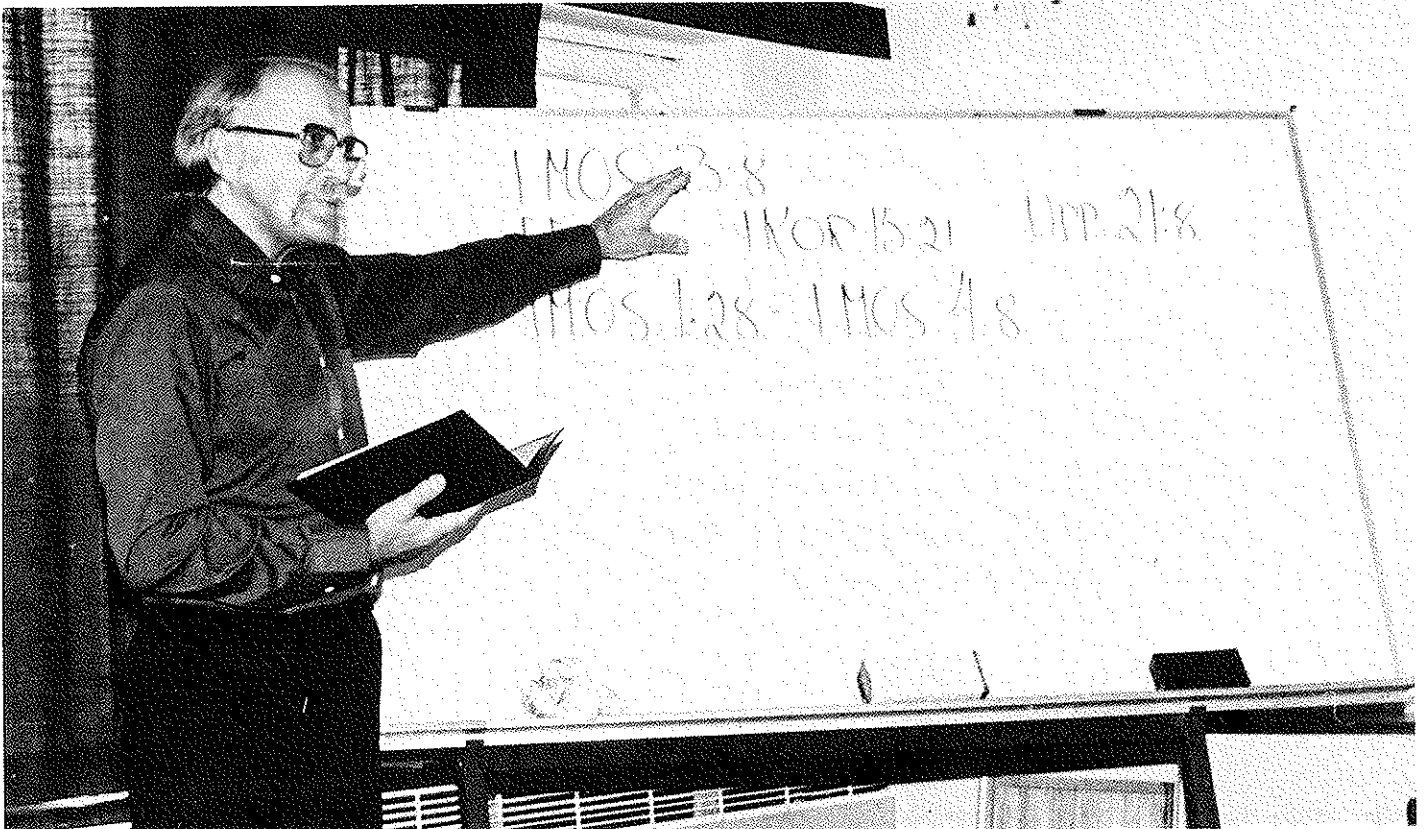
**BØNN
OG FASTE**

Gunnar Sameland har de siste årene undervist på Troens Bevis Bibel og Misjons Institutt om bl.a. «Bønn og faste». Her fører han elevene inn i Guds Ord med inspirasjon og levende bildebruk.

Gunnar Sameland:

Faste - et åndelig angrepsvåpen

«Det har stor betydning at ledende brødre og søstre i våre menigheter faster. Det skaper et behov i hele menigheten etter å gå inn i faste», sier Gunnar Sameland.

Faste er blitt svært aktuelt de siste 5-10 årene. Til og med i ukebladene presenteres det artikler om faste som et middel til sunnere liv. Blant kristne hører vi alt oftere om faste. Men HVA ER faste for noe og hva har det med kristenlivet å gjøre?

Vi har spurt evangelist og bibellærer Gunnar Sameland fra Tumba, Sverige, om fastens betydning for den kristne. Gunnar Sameland har stor personlig erfaring på dette område og underviser ofte om faste rundt om på konferanser, bibelskoler o.l. Han har selv erfart *Guds kraft gjennom fasten*, — og har bl.a. hatt flere 40-dagers faster.

Gunnar Sameland, hva er grunnen til de siste årenes store interesse for faste blant Guds folk? Er det «pass på kroppen din-bølgen» som har innvirket på de kristne?

— Ja, det er faktisk tilfelle. De kristne har hatt større interesse for helsen sin de siste årene enn før. Men frem for alt har det selvfølgelig å gjøre med den **åndelige situasjonen**. Vi har forlatt den tiden da vi bare «lot det skure». Vi er nå på angrepssiden! Vi har oppdaget at vi må ta i bruk **alle** de midler Bibelen anviser, og Bibelen anviser faste! Jesus sier: «Dette slag kan ikke drives ut uten ved bønn og faste.» (Mark. 9:29). Fasten aktualiseres nå i den kristne menighet over hele norden

— Faste, hva er egentlig det for noe?

— Faste er jo å la være å spise, men dersom man som kristen kun legger av med å spise for noen dager, da blir fasten bare en religiøs form for slankekur. Men dersom man, i en spesiell situasjon, sier innfor Gud «nå må jeg gå fremover» og da ofrer sin mat til Gud i takksigelse, og dersom man til dette offer knytter bønn og en lengsel og vilje etter å komme Gud nærmere og å finne løsningene på problemene — da har fasten stor betydning.

Det er ikke **sulten** som gjør meg sterkere i min ånd, men det er gjennom å avstå det som normalt hører til min kropp at jeg kan frigjøre kroppens egne ressurser

som ellers ville bli brukt til å for-døye maten. Disse frigjorte ressursene kan nå istedet brukes til å gjøre min ånd sterkere.

— Mange faster for å bli av med noen ekstra kilo, men hvilke motiveringer finnes det for at vi som kristne skal faste?

— Det er flere. En er at jeg selv må forbedres — ikke i gjerningslære — men forbedres slik at Gud kan bruke meg og talentene mine bedre enn tidligere. En annen motivering er at det kollektivt man hører til (menighet, kirke osv.) gjennom faste skal bli i stand til sammen å utløse Guds ressurser og kanalisere Guds kraft. Jo flere som faster, jo sterkere blir selvfølgelig maktatmosfæren i en menighet. Der en gruppe er i faste, — der skapes det et troesgrunnlag!

— Hvem kan eller skal faste?

— Hver eneste kristen kan og bør faste.

Dessuten er det jo helt åpenbart at det ville ha stor betydning dersom de ledende brødrene og søstrene i en menighet faster. Dels for selv å bli dannet, dels for å være et forbilde for de andre. Det er «smittomt» å faste! I menigheten vår fortalte medlemmene meg at det ble en inspirasjon når de så at eldstebrodrerne og forstanderne begynte å bli tynne i kinnene og de forsto at nå var de i faste. Dette skapte et **behov** i menigheten til å gå inn i faste. Jeg må si det har sterkt påvirket vår virksomhet.

— Hva er det som skjer åndelig og sjelelig i meg når jeg faster?

— Fasten er en åpning, en dobbel åpning. Dels åpner jeg min indre verden, på en spesiell måte for de guddommelige virkligheter og ressurser; Bibelen og forståelsen for de åndelige tingene. Dels åpnes også ånde verdenen for meg på en merkelig måte. Som om jeg når lenger inn. Fasten er en nøkkel til framgangsrik utvikling av det åndelige livet!

— Du nevnte at vi som Guds folk nå er på angrepssiden. Hvordan påvirker fasten vår åndelige krigføring?

— Det skjer noe spesielt når jeg er i faste. Det virker som om jeg på en måte blir «ladet» av Guddommens krefter og at jeg av den gode ånde verdenen får en bistand så jeg kan beseire den onde ånde verdenen. Den onde ånde verdenen

får respekt for meg fordi jeg blir fylt med Guds kraft, forsoningens og oppstandelsens kraft, noe som den onde ånde verdenen avskyr og har respekt for. Slik blir det mulig å kanalisere Guds kraft til mennesker som trenger Gud.

Dessuten oppstår det ofte en åndelig kamp i en fasteperiode som innebærer at vår fiende prøver å angripe og å ødelegge. Den onde ånde verden frykter kanskje ikke så mye for den vanlige virksomheten vår, men da den ser at vi går inn i en faste — og aldeles spesielt dersom vi gjør det i lovsang til Gud — da begynner han å uroe seg. Og så mobiliserer han alle sine krefter på å ødelegge og uroe meg i fasten. Jeg har oppdaget at jeg under fasteperiodene blir angrepet på to punkter. Der jeg som oftest er svakest, og der som jeg er sterkest, og jeg vet aldri hvor de setter inn!

— Er fasten alltid en garanti for umiddelbar løsning av en problemsituasjon?

— Problemene løses, men det er en annerledes tidsplan i Guds rike enn det vi har. Det kan av og til skje at løsningen kommer t.o.m. før vi har kommet igang skikkelig med vår faste. Det kan skje at det løser seg mens vi er i faste, det kan også skje at vi ser løsningen først to år etter! Jeg har opplevet dette. Plutselig har det skjedd ting som jeg kan spore tilbake til en fasteperiode flere år tidligere. Jeg har også opplevet ting og gjort erfaringer under fasteperioder mange år tilbake som fremdeles er til nytte for meg og som jeg kan bruke i Herrens tjeneste.

GUNNAR SAMELAND

underviser om faste på en praktisk og inspirerende måte. Hør om hvilken åndelig sprengkraft bønn og faste kan utløse over oss selv og andre. Bli undervist om hvordan kroppen reagerer gjennom fastens ulike faser. Denne «fasteserien» (på 4 kassetter av 1½ timer hver) er et sammendrag fra 12 bibeltimer. For alle som vil forberede seg til faste, og for alle som har tenkt at faste ikke er noe for meg!

D-66 til 69 «Faste-serien» på 4 kassetter kun kr. 70,00 samlet. (Enkeltvis kr. 20,00 pr. stk.)

Bestill fra:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

**BØNN
OG FASTE**

– en dyrebare nødvendighet

Tekst: Jashil Choi

Jashil Choi har tjent sammen med Yonggi Cho siden 1958, og ble senere hans svigermor. Da dr. Cho introduserte henne skrev han: «Gjennom mange år i tjenesten har Jashil Choi forblitt tett ved min side. Jeg har lært å kjenne henne, elske henne og sette umåtelig pris på henne.

Når det gjelder å tjene Herren under bønn og faste og hengivelse under offer, har Choi vært et stort eksempel for oss alle. Det var gjennom hennes byrde og visjon at «Bønnefjellet» kom istand. Gud bruker hennes tjeneste til undervisning av tusener om den kraften vi kun kan motta gjennom bønn og faste. Jeg anbefaler på det aller beste de sannhetene som hun nå deler.»

Dette er en generasjon med forandringer og revolusjon. Det gjøres fenomenale fremskritt på kultur, vitenskapens og medisinske områder. Utviklingen har også skapt luksus langt utover manges behov.

Mange liv som er blitt ødelagt i denne materialismens tidsalder, de er blitt ribbet for sann livsmening og hensikt. Forkastelsen av Gud har skapt hjerter med byrder og med en knugende følelse av synd og skyld.

Men det finnes håp. Ved Guds kraft er sår blitt legt, de nedslåtte har fått trøst, og liv er blitt forvandlet. Og dette håpet skinner klarest i det overfløende kristne livet.

Bønn og faste er betydningsfulle deler av de overfløende kristne livet. Gjennom bønn og faste kan vi se, høre, og erfare et vidt spekter av mirakler, tegn og under. Bønn og faste har veldige muligheter til kraft, dersom dette blir brukt på rett måte.

Bønn og faste i Bibelen

Bibelen viser oss ikke bare det grunnleggende mønsteret for å tjene Gud, men viser oss også vedien av bønn og faste og deres gylldighet.

Guds utvalgte folk i det Gamle Testamente, Israel, ba og fastet i forening som en nasjon: på den Store Forsønningsdagen (3. Mos. 16:19-34; 4. Mos. 29:7-11); under det Babyloniske fangenskapet (Sak. 8:19); for dronning Esther, da hun skulle tre frem for kongen (Est. 4:16). Bønne- og fastetider finner også sine eksempler hos den enkelte: Moses (2. Mos. 34:28); Daniel (Dan. 10:2-3); Hanna (1. Sam. 1:7); kong David (Salme 109:22-26); Esekias (Es. 38:1-8).

Israels barn ba og fastet, når deres nasjon gikk i striden. (Dom. 20:26; 2. Krøn. 20:3). De ba og fastet i nøds- og ulykkestider (Joel 1:13-20). De ba og fastet når det var et behov, og underviste om denne dyrebare praksisen til de etterfølgende generasjoner.

Bønn og faste fortsatte i det Nye Testamente. Kristus forklarte oss om bønnens og fastens natur og mening, både i ord (Mt. 6:16-18; Mk. 2:18-20; Mt. 17:19-21), og i gjerninger (Mt. 4:1-11; Luk. 4:1-13). Den første menighet hadde også sterk tro på bønn og faste (Ap.gj. 13:2-3; Ap.gj. 14:23), noe vi også bør ha idag.

Velsignelser

Tilskyndet av nød og den Hellige Ånd, bringer bønn og faste velsignelser til den enkelte, til familien, og til menigheten.

For den enkelte

1. Økt kraft og tro. Det utløses en kraft ved besluttsom tro, som opphol-

der det seirende kristenlivet. Satan forsøker til stadighet å angripe oss med engstelser, sykdom og fristelser. Noen ganger snubler vi, idet vi ikke stoler fullt ut på Kristus.

Gjennom bønn og faste kan vi igjen rette oppmerksomheten mot Kristus og legge vinn på å elske ham. Vi kan på ny få motta økt tro og kraft, som gjør det mulig å leve i seier.

2. Helse og helbredelse. Noen leger tror at hovedårsaken til sykdom er skadelige substanser i blodet. Stadig over-spising av uriktig mat er en av hovedgrunnene til disse urenheter. Når vi ber og faster, blir blodet vårt rensset. Denne naturlige prosessen alene har hjulpet til med å kurere mange slags sykdommer.

Men det finnes sykdommer som trenger den guddommelige berøringen av Mester-Helbrederen. Under bønn og faste kan Gud gi oss tro til guddommelig helbredelse. Ved den Hellige Ånds kraft har jeg sett kreft forsvinne. alkoholikere bli friske, og lamme har kunnet gå.

3. Fornyelse av sinnet. Idet våre kropper gjøres rene gjennom bønn og faste, kan negative tankemønstre renses fra våre sinn. Idet vi konsentrerer oss om å lese Guds Ord, kan våre sinn fornyes, og han renser vårt indre til ny brukbarhet for Gud.

4. For familien.

Dagens unge mennesker står overfor en myriade av fristelser og ugudelige innflytelser. Mann og hustru opplever ekteskapelige uoverensstemmelser. Gjennom bønn og faste kan Gud inngi den tro og visdom som er nødvendig forat disse konfliktene skal beseires. Bønn og faste hjelper til å gi alle som er involvert i et nytt perspektiv, et steg fremover mot å opprette fred og harmoni i hjemmet.

5. For menigheten.

Bønn og faste, som er guddommelig ledet, får menighetsledere til å forkynne evangeliet med større frimodighet, og får vekkelser i menighetsleddene til å spre seg. Gjennom bønn og faste kan en menighet ha mer innvirkning og innflytelse i sitt lokale område, i samfunnet, og i nasjonen.

Prinsipper

Dersom bønn og faste skal være fullt effektive, er det noen prinsipper du må anvende.

Fra Yonggi Cho's blad: «World of Faith». Oversatt av Jørn Bestum.

Ha et klart mål. Menneskets natur krever en målsetning. Mange som faster og ber uten et klart mål blir atspredt og mister interessen, og klarer ikke å fortsette.

Ha et rent motiv. *Bønn og faste er ikke et spill hvor vi dirigerer Gud. Heller ikke skal det være for å vise frem vår rettferdighet (Mt. 6:16-18). Guds kraft venter alltid på at vi under overgivelse skal by den velkommen. Nødledet bønn og faste, i en holdning av ydmyk tilbedelse og under påkallelse, skaffer tilveie en solid basis for riktig motivering.*

Planlegg tiden. Uklok disponering av tid og aktiviteter forminsker effektiviteten i bønn og faste. Bestem først hvor mange måltider du vil gi avkall på eller hvor mange dager du vil be og faste. Når du bestemmer deg for en særskilt tidslengde, så oppfordrer jeg deg til å dele denne perioden inn i tre deler. Bruk den første delen til å angre og gjøre bot for dine synder, og tillat den Hellige Ånds rensende kraft å bli en realitet. Kom med dine begjæringer til Nådens trone under den andre delen, og bring dine begjæringer på bølglengde med Guds vilje. Den tredje og siste delen er en tid for beslutsomhet. Se for deg svarene på dine bønner, og sett det ut i handling. Husk: Vår Gud har all makt!

Vær rede til å gjøre en forandring. Bønn og faste bringer ofte forandringer i ens natur, holdninger, tanker og handlinger. Idet vi underlegger oss Kristus, så vil han gi oss en stor hunger etter Guds Ord, en dypere kjærlighet til andre, og en mer intens omsorg for de ikke-kristne.

Ta vare på dine velsignelser. Velsignelser og kraft kan ødes bort av mangel på forsiktighet. Vi trenger til å være på vakt mot Satans tillokkelser. Anerkjenn dine svakheter, og stol på Kristi styrke. Fremfor alt, oppretthold en positiv troesholdning.

Den største skatten vi har i vår kristne vandring, er anledningen til å møte Gud og til å ha direkte samfunn med ham. Gjennom bønn og faste helbredes uhelbredelige sykdommer, ekteskap gjenopprettes, barn og foreldre forlikes, plagede sinn får fred, og Satans bånd løsner.

Praktiske retningslinjer

Noen mennesker ønsker et atskilt sted slik som «Bønnefjellet» for å kunne faste. Men du kan faste hjemme, på kontoret, eller på et hvilket som helst sted du arbeider.

Du kan også faste for forskjellige tidsperioder. Jeg kjenner til flere mennesker som har fastet i førti dager, og andre som har bedt og fastet et måltid pr. dag i en uke.

Uansett stedet for og varigheten av din faste, så er det noen få praktiske

retningslinjer jeg gjerne ville trekke opp for deg:

Start ikke en faste plutselig. Begynn to eller tre dager før med å redusere matforbruket;

Drikk fem eller seks glass vann daglig. Dette hjelper til med å rense systemet. Du kan kanskje få noen få hodepineanfoll, litt kvalme eller søvnløshet. Men vær ikke bekymret — dette er forbigående;

Gå litt og ha litt lettere mosjon under den tiden du ber og faster.

Dersom det er mulig, så unngå å komme til bordet under måltidene. Les istedet bibelen og plei samfunnet med Herren. Utvikle istedet for appetitt for mat, en appetitt for Guds Ord;

Vær forsiktig når du er ferdig med fasten. Forsøk å overholde en dag med lett kost for hver dag du har fastet.

Dersom du ikke har gjort bønn og faste til en regelmessig praksis, så oppmuntrer jeg deg til å gjøre det. **Du vil bli overrasket over de stor ting Gud vil gjøre i ditt liv!**

SEMINAR

fra Nordisk Konf. for Åndelig fornyelse

Kassett- nr.	Talere:	Emne:
9...	Dr. teol Ewalds	Den kristne familie
11...	Pastor Harald W. Nørberg	Livet i Ånden I
12...	Pastor Harald W. Nørberg	Livet i Ånden II
13a...	Forstander Tom Erlandsen	1.kor.12,7-11 I
13b...	Forstander Tom Erlandsen	1.kor.12,7-11 II
14...	Forstander Rolf Erik Janøy	Levende menighetsliv I
15...	Forstander Rolf Erik Janøy	Levende menighetsliv II
16...	Kursleder Jan H. Frøen	Troens hemmelighet
17...	Pastor Rolf Eklund	Guds ledelse
18...	Lege Niils Rhønebæk	Guddommelig helbredelse
19...	Rektor Åge Åleskjær	Åndelig krigføring
20...	Hans-J. Frøen	Hvordan lede en til Jesus
21...	Sokneprest Karl F. Hilton	Den karismatiske vekkelser i den lutherske sammenheng
22...	Pastor R. Svenberg	Hva er kristen sang og musikk?

Kassetten koste kr. 20,00 pr. stk.

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

BØNN OG FASTE

YONGGI CHO OM BØNN

Hva opplever du er bønnens rolle i den individuelle kristnes liv?

Bønn har mange funksjoner i den kristnes liv: begjæring, takksigelse, lovprisningsoffer, og samtale med Gud. Men jeg tror at bønnens mest dynamiske virkninger kjennes når vi søker den Hellige Ånds nåde og styrke.

De virkelige svarene på våre behov og vanskeligheter kommer ved den Hellige Ånds kraft. Selv Kristi tjeneste var fremgangsrik på grunn av Åndens salvelse. Dett burde være den kristnes hovedmål under bønne: **Til stadighet være salvet, fylt, og ledet av Guds Hellige Ånd.**

Er det noen retningslinjer som du finner betydningsfulle med hensyn til bønn?

Bønn skulle være konkret. Som ung forstander ba jeg mange vage bøtter til Gud, og fikk ingen svar. En dag talte Gud til mitt hjerte, og han fortalte meg at jeg skulle be konkret. Resultatene var overveldende.

Prinsippet om å se bønnesvaret for seg, kommer inn her. Se for deg i levende detaljer det svaret du ønsker på din konkrete bønn. Men når du gjør dette, så vær sikker på at dine begjæringer kommer fra Gud, og at de ikke bare er menneskelige ærgjærighet. Allerede nå, når jeg ber, kan jeg se en forsamling på 100.000 i min menighet. Gud har gitt meg forvisningen om at dette vil komme til å skje. (Det har som kjent skjedd. Oversetterens anm.)

Bønn bør også være inntrengende. Vi har «instant-coffee», «instant» mat, det skjer med automatisk hurtighet. Men det er ikke noe som heter «instant bønn». Tilbring tid i bønn, og lær å vente på Gud.

Faste kan gi økt kraft til bønne. Men vi må være forsiktige, så vi ikke betrakter fasten i seg selv som en fortjenstverdig handling. Fasten er mer enn holdning enn noe annet. Det er en særskilt tid da vi får møte Gud og grunne på hans ord. Den tillater oss å dempe våre fysiske behov, og utvikle vår åndelige mottagelighet.

«Arbeidsuke» for Jesus

Opplev felleskapet i bibeltimer,
bønn, fritid og evangelisering

PLANLEGG FERIEEN GODT —
BLI MED
PÅ TEAMARBEID UNDER TELT'80
i Mysen 2.—10. august

ÅGE ÅLESKJÆR

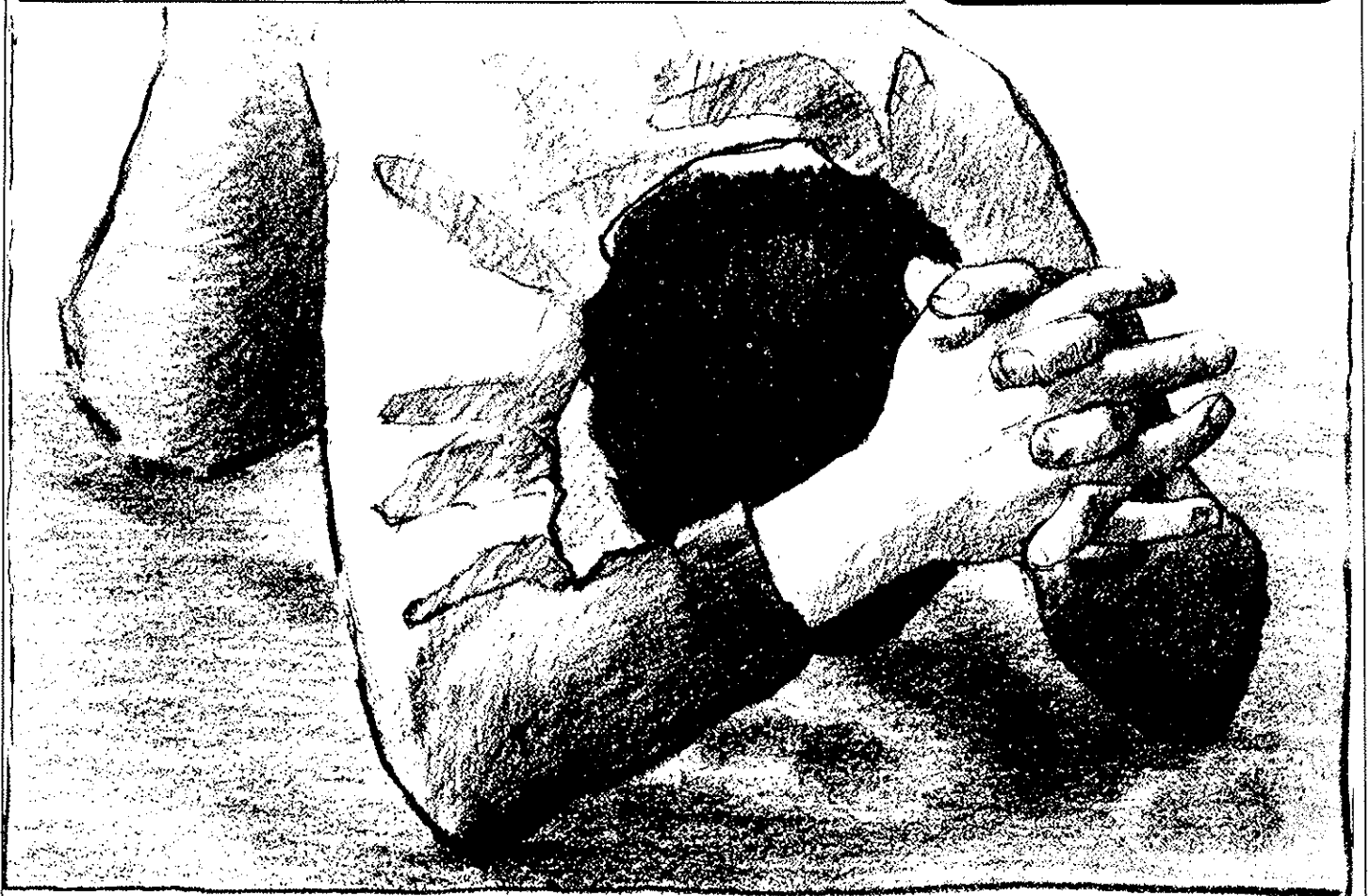

LOTTA & ARIL SVARDAHL

For ungdom over 17 år
som vil satse!

Kr. 20,00 for kost og losji pr. dag.
Kr. 150,00 for hele tiden.

Nærmere opplysninger fåes, og på-
melding skjer ved henvendelse til
Menigheten Filadelfia, 1850 Mysen.
Tlf. 02/89 16 77.

**BØNN
& FASTE**

Praktiske sider ved fasten

Det er sagt at 95% av spørsmålene omkring fasten ligger på det praktiske område. Det er derfor viktig at den som ønsker å faste ikke bare tenker på den åndelige siden, men også har klart for seg de praktiske sider ved rett faste. Det er avgjørende for at fasten skal få den rette virkning og ikke medføre skader som setter fasten i vanry. Du som tenker å faste bør derfor lese dette grundig. Dersom noen av leserne har gode råd og erfaringer å bringe videre angående faste, er vi åpne for flere artikler om dette i PIONEREN. Særlig ville vi sette pris på om noen av våre mange kristne leger kunne skrive en artikkel om emne. Denne artikkel av en av årets misjonsskoleelever, er bygget på den kjente boken av Dr. Franklin Hall «Bønn og faste» og undervisning av Gunnar Sameland som har stor praktisk erfaring angående fastens virkninger.

Tekst: Magne Vågnæs

Når du faster

Jesus forventet at hans etterfølgere praktiserte faste. Han sa: når dere gir almisser, når dere ber, — når dere faster. Ikke om — men NÅR! (Matt. 6,16-17). I grunnteksten legges det stor trykk på «når dere ber. Men det legges enda større trykk på «når dere faster».

Faste er en gammel bibelsk sannhet. Dessverre har denne sannhet vært bortglemt i lang tid. Vår verden har vært vitne til en kraftig demonstrasjon av fastens makt ved sultestreikere. Om alle har sviktet saken, holdt sultestreikerne ut og sto fast for den sak de var villige til å gi livet for. En sak som har fastende forkjempere, står sterkt. Hvis faste har makt til å hjelpe det naturlige menneske i arbeid og problemer, hvor meget mer effektivt kan denne mektige kraft utnyttes til Guds ære.

Det har hendt at personer som har gått inn for en faste, rent praktisk har fastet feilaktig på en eller annen måte. Det har blitt årsak til alvorlig kritikk mot fasten og dens virkning. Det er derfor behov for undervisning på dette området.

Hvordan begynne en faste?

Inngangen til en faste bør strekke seg over ca. 3 dager. All giftholdig mat bør nedtrappes og helst avvennes. Eksempler på giftholdig mat er: kaffe, te, sjokolade. Matforbruket må reduseres gradvis. Siste dag før fastens begynnelse bør man bare spise frukt. Frukt råtner ikke og blir ikke liggende og gjære i tarmene. Reduseringen av matforbruket tjener til å gjøre overgangen fra vanlig matforbruk til faste myk og behagelig for kroppen.

Folk som aldri har fastet mer enn ett eller to måltider, føler kanskje liten trang til straks å gå i gang med en faste. Det anbefales å ta noen få dager først, — tre, fire dager eller mer — som forberedelse til en innvidd faste. Forberedelsen foran en langvarig faste kan gjøres i fire trinn:

4. dag før faste: Spis ikke kjøtt eller stekt mat.
3. dag før faste: Spis mest grønnsaker, kokt eller ikke.
2. dag før faste: Velg en del levende føde. Levende føde er ukokte fødemidler, så som grønnsaker, tørket eller frisk frukt, nøtter etc. Disse ting inneholder de mest livgivende substanser for kroppen og inneholder rikelig av vitaminer og mineraler. Melkeprodukter er og levende føde.

Dagen før faste: Spis frisk frukt. Tomater medregnet. Spis så meget du ønsker. Og man kan begynne å faste neste dag.

Drikk vann

Hvis en ønsker å komme hurtig inn i en faste, kan en drikke et glass lunket vann tilsatt 1-2 strøkne teskjeer salt. Drikk en dette vil det vanligvis finne sted en uttømmelse innen to timer. Dette bør drikkes flere timer etter det siste måltidet, når magen er tom. Og det kan gjøres hver dag i fastens første dager. Mengden kan økes om nødvendig.

Kroppen må ha ca. 2,5 l væske hver dag for ikke å bli skadet. Den er avhengig av en væskebalanse. Hvis helsen er god, tåler kroppen å være uten væske i 3 døgn (72 timer). Drikk derfor godt med vann hver dag. Noen bruker litt saft i vannet, det demper vannsmaken. Bli du veldig slapp kan det avhjelpest ved å drikke 1 kopp buljong eller juice. Mange mener at en «ren» faste er best. Dvs. at man bare drikker vann. Kroppen er også avhengig av en saltbalanse. Havsalt, eller vegetabilsk salt anbefales. Bruk da 1 strøket teskje salt oppløst i et glass vann. Mye luft, mosjon og hvile er nødvendig under fasten. Spesielt

om fasten strekker seg **over 10 døgn**. Og glem ikke hygiene! Under fasten blir giftstoffene rensert ut av kroppen. Giftstoffene følger avfallsstoffene, og kommer ut av kroppen gjennom svette og ånde. Dusj ofte. Det vil legge seg et hvitt belegg på tunga. Dette fjernes ved et stoff, som fåes kjøpt på apotek. Munnspray kan brukes mot dårlig ånde.

Hodepine

Hodepinen, som ofte følger fasten, tyder på at fasten er nødvendig, fysisk sett. Den som pleier å drikke mye kaffe er mer plaget av hodepine enn den som ikke ligger under for denne vanen. Kofeinen opptas i blodet, blodet sirkulerer gjennom hodet, og hodepine er det naturlige resultat idet den vanlige stimulans mangler. Etter noen dager har fasten fjernet årsaken, og hodepinen forsvinner. Hodepinen dempes ved å drikke mye væske.

Bi-virkninger

Irritasjon er ikke uvanlig i fastens begynnelse. Men etter hvert vil sinnet legge seg til ro og bli fredfylt og balansert. Tilnærmet halv kilo tapes i vekt hver dag. Fysisk arbeid kan bevirke større vekttap, men hvis en ikke er for svak er dette ikke skadelig. Selv om en går ned i vekt beholdes blodet, sammen med det meste av mineraler og nødvendige vitaminer. Etter en par dagers faste kan en finne det vanskelige å sove. Hjernen tilføres mer blod enn tidligere, og dette kan stundom virke til feber. Derfor kan en spesiell del av fasten falle en vanskelig med hensyn til søvn. Den matforsakende Elias hadde svære prøvelser i forbindelse med sine mange faster. Dette er noe en hver vil få erfaring for i en hellig faste. Fasten vil bli en virkelig åndelig kamp, om vi går helt inn for den.

Ungdom i vekst og eldre mennesker bør vanligvis ikke faste mer enn 2-3 dager. Men det finnes mennesker i en alder av 90 år som har fastet 20-30 dager. Frykt kan oppstå i forbindelse med faste. Det anbefales da å avbryte fasten. Det er intet nederlag å avbryte. Senere vil det gå lettere å gjennomføre en faste. Det er ikke antall dager som gjelder, men hensikten.

Fastebruddet

Fastebruddet (overgangen til alminnelig spisevane) er en meget langsom prosess hvis en ønsker det beste resultatet. Når vi går inn i en langvarig faste er fastebruddet etter en slik fasteperiode meget alvorligere og av langt større viktighet enn om det gjaldt en mindre faste. Dess lengre faste, dess mer gjelder dette. Hele magen er full av fine blodårer. Fordøyelsesprosessen krever et stort enørgiforbruk. Når en faste brytes og en begynner å ta næring til seg igjen, engasjeres veldige energi- og blodmengder for å reetablere og gjenoppvekke funksjonene så fordøyelsen av maten og forbrenningen kan foregå. Selv om en ikke har fastet krever et gjennomsnittsmåltid tilnærmet halvparten av blodmengden under fordøyelsesprosessen. Magen og tarmene går til hvile etter noen få dagers faste. Det blir stillstand i avsondringene og funksjonene sovner. Både fordøyelsen og tarmenes avsondring blir tilbakeholdt og nesten stillestående. Hvis næring da kommer plutselig til dem — på feilaktig måte og i gal kvantitet, streiker de. De kan ikke våkne plutselig og ta til med dette vanskelige arbeid. Å gi magen tung føde i den tilstand, vil være å utsette den for en farlig belastning. I armtotter og fordøyelseskjertler bør vekkes igjen ved en mild og lett stimulans. F.eks. vann blandet i noen få, ganske lette næringsstoffer, slik det forekommer i den uttynnete frukt- eller grønnsakskraft. Ernær-

ingsgraden i den uttynnete, vannliknende føden må være så liten, for at tarmtottene kan våkne av sin slummer ganske langsomt og gradvis. Det kan i virkeligheten ta dager med stimulanse før hver av cellene i de fem millioner tarmtotte i tarmveggen er blitt fullt våkne igjen.

Under en faste går vekten betydelig ned. Det kreves nervestyrke når funksjonene skal forberedes til å ta imot mat igjen. Det er derfor av betydning at man etter de første forberedelsesdager omhyggelig velger den slags næring som ved vitamin- og mineralinnhold kan bygge opp igjen. Kroppen skal styrkes. **Den svakeste perioden ved fasten er begynnelsen etter fastebruddet.** Da kan det forekomme at en føler seg nedfor, ja endog syk. Etter de første få dager kan det brukes føde utelukkende av melk eller grønnsaker og suppe. **Spesielt er «levende» grønne grønnsaker bra.** Rå grønnsaker er å anbefale. Det gir kroppen mer «liv». Konsentrerte vitaminer er vanskelig å fordøye straks etter fasten, men kan brukes senere. Hvis det er vanskelig å skaffe tilfredsstillende grønnsaker, kan en muligens benytte vegetarisk vitamin- og mineralkonsentrater, samt litt tran. Og ved hjelp av et slikt tillegg gjøre næringen så fullverdig som kroppen behøver.

Det er klokt å unngå tungt arbeid til å begynne med etter fasten. Mer enn noensinne ellers i faste-perioden er det i denne tid om å gjøre å samle energi og krefter. Det er nødvendig for at magen skal istandsettes til å ta imot mat igjen. Legg derfor vinn på å være tålmodig i denne tiden og vær ikke engstelig om kreftene skulle synes å være minimale til å begynne med. Det vil komme seg så snart tarmtottene og magen er i orden igjen og er tilstrekkelig oppøvd til å absorbere næringsstoffene fra tyngre føde. Hvis en ikke er omhyggelig med fastebruddet hender det stundom at ubehagelige tilstander kan oppstå, endog mange dager etter at en har begynt å ta føde til seg igjen. Oppsvulming eller andre slike ting kan forekomme, men kan rette på seg igjen om en lar perioden mellom måltidene bli lengre, om en går delvis til faste igjen, eller ved noen få dagers faste uten vann, for deretter å være omhyggelig med fastebruddet.

Diett etter fasten

Etter 3-6 dagers faste:

1. dag: 3-4 måltider av frisk citrusfrukt (appelsin, grapefrukt, sitron, mandariner).
2. dag: Lett suppe eller melkediett i moderate porjoner.
Siden: Gå gradvis videre slik at du i forhold til fastens lengde kan spise regulært.

Etter 6-10 dagers faste:

1. dag: 3-4 måltider av citrusfrukt eller fruktsaft, tomater, bær eller lett fordøyelig melon i moderate porjoner.
2. dag: Det samme.
Siden: Fortsett etter tabell for 3-6 dagers faste, dagers faste.

Etter 10-14 dagers faste:

- De 2 første dager: Begynn dagen med en frisk fruktsaft. Bruk ellers 3-4 måltider av frisk citrusfrukt, 4-5 timer mellom måltidene, 180-240 gr. hver gang.
- Den 3. dag: Lett suppe av skummet, nysilt eller kjerne-melk til hvert måltid.
- Den 4. dag: Grønn salat eller kokte, lette grønnsaker knust til flytende substans. Ønsker man å vinne vekt, kan man hver annen time nyte et lite glass melk eller søt frukt og citrusfrukt i stedet for suppe til hvert måltid.

Den 5. dag og senere: Tre måltider av frisk frukt og kjernemelk, eller søt frukt og kjernemelk. Kjernemelk er mer lettfordøyelig enn søt melk. (Overforbruk av melk eller annen føde kan forårsake hevelse i kroppen. For å kurere dette kan man sette ned kvantiteten eller vente noen få dager før man går over til melkediett). Hvis en merker hevelse, er det bra å ta noen dagers faste uten vann. Ta klyster og varme bad.

Etter 2-3 ukers faste:

1. dag: 3 måltider av fruktsaft 120-180 gr. hver gang. Blandes med $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$ del vann.
2. dag: 3-4 måltider av samme slag, litt mindre uttynnet, 180-240 gr hver gang.
3. dag: Frukt til hvert måltid.
4. dag: Som 3 dag, eller 50 gr. melk eller kjernemelk hver annen eller tredje time. Eller velg en lett suppe, litt frukt eller salat av grønne grønnsaker til hvert måltid.
5. dag: 3 lette måltid med 4-5 timers mellomrom, frisk frukt eller suppe. Sørg for rikelig hvile.
6. dag: Gå meget gradvis over fra frukt, melk eller suppe til grønnsakmåltider. Spis langsomt og tygg alt til det er flytende.

Senere: Middag — grønnsaker og hele hvetekorn med 1 eller 2 eggeplommer om ønskes. Kveld — liknende måltid uten egg.

Etter 3 uker, 40 dagers eller lengre faste:

En følger samme tabell som for 14-21 dager med den forskjell at porsjonene gjøres mindre de 2-3 første dagene. Og før en begynner 4 dagers rasjon bør en i tillegg ta to dager med fruktsaft som ovenfor beskrevet.

Appelsinsaft er å foretrekke, skjønt hvilken som helst frisk fruktsaft eller frukt, tomater, havrevelling, bygrynnavn, moden vannmelon eller klar grønnsakssodd kan spises delt i 4-6 porsjoner. Og kvantiteten kan økes etter hvert. Varm melk kan nyttes til utvannet hvetekorn når en etter korrekt fastebrudd har forberedt magen på tyngre føde. Frukt og melk er å foretrekke framfor annenslags føde da det er naturføde og lettere å fordøye og absorbere fullt ut. Og dette kan man fortsette med uten å forstyrre de fysiske resultater en har vunnet med fasten. Hvis det skulle forekomme ubehageligheter på noen måte — selv om det er mange dager etter fasten — da husk at det er en overgangsperiode en befinner seg i. Det kureres ved et par nye fastedager eller ved å holde seg til fruktsaft igjen. Og det kan være bedre foreløpig å ta 2 måltider pr. dag enn 3.

Fasten helbreder

Fasten virker renselse, fornyelse og helbredelse til ånd, sjel og legeme. Flere leger og sykehus har tatt fasten i bruk som legemiddel.

Medisinere hevder at 95% av Amerikas befolkning forspiser seg. De fleste funksjonelle sykdommer skriver seg fra overmattelse og unnlattelse av å gi magens funksjoner en ferie. Det første en lege ser på når en person er syk er tungen. Den er en del av magen. En svekket mage kan medføre så meget. Sykdomstilstanden kan utvikle seg til betent sår, byld, kreft, revmatisme, astma, anemi, åreforkalkning, lammelse m.m. Under fasten foregår det prosesser i kroppen som vil tilintetgjøre de sykdomsspirer som finnes der. Giftstoffene som forekommer i nær sagt hver menneskekropp vil hope seg opp til tider. Stundom blir det synlig i uren hud, flekker, eller furer og ujevnheter og blek hudfarge. Stundom er det mindre synlig. På baksiden av høndene kan en uren tilstand bli synlig ved forstørrelsesglass. Noe av det første som skjer un-

der fasten er utrenselse og befrielse for all fremmed forurensning i kroppen. Etter bare 10 dagers faste vil en kunne merke en synlig renhet i huden i de fleste tilfeller. Og når ens egentlige mål er å få ære Jesus, vil fasten medføre en åndelig renselse fra tvil.

Det er mange som tror at forskjellige medikamenter kan kurere f.eks. forkjølelse. Men det forholder seg heller slik: er en først blitt forkjølet, og kroppen så tvinges til å ta vare på andre unaturlige ting som medikamenter og kanskje mer mat i tillegg, vil forkjølelsen bli undertrykket eller satt til side. Kroppen har fått en ny oppgave som er påtvinget den. Men forkjølelsen er ikke helbredet. Den ligger nå latent, til skade for svakere organer. En slik prosess har de fleste invalide gjennomgått. Forkjølelsen som ble tvunget i bakgrunnen, men ikke helbredet, utviklet seg til en ny tilstand, f.eks. bronkitt. Man gjør et nytt forsøk — på samme feilaktige måte — med medikamenter. Bronkitten undertrykkes for en tid, men bare for å utvikle seg til febertilstand eller lungebetennelse. Dette svekker ytterligere de angrepne organer. Kroppens siste anstrengelser for å overvinne skadevirkningene av medisinsgiften og det ekstra mattillegg kan føre til en astmatisk tilstand, eller det kan i løpet av denne tiden ha utviklet seg til andre sykdommer. De fleste kroniske tilfeller er følger av sykdomstilstander som tidligere er tvunget i bakgrunnen.

Går en inn i en langvarig faste tvinges de tilbaketrengete og latente sykdommene fram igjen.

Den fysiske svakheten som melder seg ved faste skyldes de mange skjulte og tilbaketrengete plager som nå kommer til overflaten og renses ut. Forurensningene har gått i blodet og blodet skiller nå ut giftstoffene og får dem bort ved kroppens avsondring. Disse skjulte sykdomstilstander drives fram igjen, og utrykkes. Det er en ubehagelig prosess. Men det er dess mer behagelig når det er overstått. Slik er det også med fasten. En føler seg miserabel og elendig under prosessen. Men utbyttet etterpå er herlig, både åndelig og fysisk.

Fasten har og den heldige virkning på fordøyelseorga-

nene at de blir bedre i stand til å absorbere de mineralsalter som kroppen trenger. Når det er overforbruk av føde, uten faste, kan bare en liten del av vitaminer og salter assimileres fordi magen og tarmtottene er i en urensset tilstand.

Sykdom og faste

Faste frarådes mennesker med tuberkulose, mavesår, kreft, sukkersyke og leverskader. Mennesker med nervøse lidelser må ikke gå i gang med en langvarig faste. Men de kan prøve seg fram en dag eller to, eller bare en halv dag til å begynne med, så vil de merke sine reaksjoner. Mener de så at de neste gang kan gå et lite skritt videre, så kan de det. En kan også for en tid prøve å avstå fra ett eller to måltider om dagen.

Hjertesmerter: Ofte er det bare gass som trykker på hjertesekken. Drikk et glass selters og rape opp gassen. En kan også legge seg og reise seg brått opp periodevis med korte mellomrom, for å lette trykket.

Stær i øynene: Skyldes at væsketrykket i øynene forandres. Det går over. Ta det hele med ro, og ligg gjerne ned-på. Ved panikk vil stæren forverres. Eldre folk bør gå til lege og få sjekket væske-trykket i øynene.

Cerebral parese: Det er vist at sykdommen kan holdes status quo ved 14 dager sammenhengende faste 2 ganger i året.

Blodtrykk: Faste kan balansere blodtrykket. For lavt blodtrykk balanseres oppad. For høyt blodtrykk balanseres nedad.

Forkalkning: Ved uforstandig levesett kan det skje forandringer i åreveggene som fører til forkalkning. Det begynner med hevelse i bindevevet. Praktiseres en regulær og systematisk faste, hindres dette. Ved første stadium kan avleiringen fjernes ved en 3 ukers faste (men fasten må brytes på riktig måte). I neste fase — når avleiringen av calcium er blitt større, økes faren for tillukking og forkalkning i årene. Fortsetter man å spise regulært kan det øke fortykkelsen i arterien. Dette kan resultere i mange sykdommer som hjerneblødning, lammelse. Blodkar kan springe —, i hjernen, i hjertet osv. Endog en forkalkning kan en faste rense bort, og utrydde disse forkalkningsmuligheter ved en del mindre faster etterfulgt av en lang faste. Årene blir rensset og normal tilstand vil bli gjennopprettet.

Medisiner: Det kan ikke settes generelt forbud mot bruk av medisiner under faste. Hver enkelt må prøve seg fram. Det anbefales å få en leges anvisning for bruk av medisiner under faste. Mange bruker medisiner under faste, bare i mindre grad. Men det finnes flere eksempler på mennesker som satte medisinerne bort under fasten, og behøvde dem aldri mer.

BØNN OG FASTE

HØR:

Pastor KJELL SUNDBY's bibeltid om «Bønn og Faste» fra Nordisk konferanse for Åndelig fornyelse. Kr. 20,- (pluss porto). Vi minner om at denne kassetten sammen med alle de andre bibeltimer og offentlige møter (8 kassetter) finnes samlet i en kasset-bok til kun kr. 150,-. Be om vår kassetliste fra konferansen. Skriv til:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

«Nå er det brennende alvor å være en kristen»

*Sigvard Wallenberg
— ny medarbeider
i Pioneren*

«Jeg er bare en nyfødt baby på over 100 kg,» smiler Sigvard når vi tar en prat med han for Pioneren, fordi han fra dette nr. blir en av våre medarbeidere. — «Jeg fatter ikke riktig at Herren kan bruke meg i det hele». Her forteller han litt som sin bakgrunn, og om det å være nyfrelst. Han gir oss også et budskap Herren har klart lagt på hans hjerte innfor året 1980!

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

Rett i arbeide

— *Hvordan opplever du dette å bli så etterspurt som forkynner, samtidig som du er nokså ny som kristen?*

— I dag føler jeg at det nesten kan bli for meget. Jeg kjenner meg som en forvokst tomatplante som trenger både dypere røtter og mere normalt klima. Det skal noe til å henge med i alt som skjer, og det er spørsmål fra alle kanter om jeg kan komme, iblant føles det som om jeg er inne i en «lavine» som bare øker. Jeg trenger forbønn og brødre som Herren binder meg sammen med, til veiledning og hjelp. Jeg er klar over farene ved at en nyfrelst så hurtig kommer ut i en så omfattende tjeneste.

— *Hvordan startet du din forkynner-virksomhet?*

— Herren tok meg rett opp av «gruppen», vasket meg og kledde meg og satte meg i arbeide. Jeg ble frelst sommeren 1977. Filadelfia, Malmø ville jeg skulle avlegge mitt vitnesbyrd i et av deres teltmøter. Jeg bor i Malmø og er en del kjent der i byen. I det møtet var det andre pastorer som hørte meg, og nå ville de ha meg på besøk. Når menighetsledere hører at det skjer noe på et sted, så vil de ha besøk. Jeg laster ikke pastorene for at de gjerne vil ha besøk som kan samle folk så nye sjeler kan vinnes, men iblant kan det bli for mye menneskelig beregning og for lite av Guds ledelse. Da jeg gikk inn i Linne-kyrkan (Misjonsmenighet), som ligger i min bydel av Malmø, advarte min pastor meg strengt mot de som ville bruke mitt navn til å trekke folk til møtene. Han ville helst også at jeg skulle vente med å reise som forkynner. Jeg tok ikke disse formaninger så høytidelig da, men siden har jeg sett at det var visdom i hans råd. Han formante meg også til å være i Guds vilje med mine reisepålegg. Jeg søkte det til å begynne med, men det skapte slik usikkerhet og konflikt i mitt indre at jeg må innrømme at jeg ikke var mann for å avgjøre i hvert enkelt tilfelle at jeg var i Guds vilje med alle de steder jeg besøkte. I dag vet jeg bare at Herren iblant stopper meg, om jeg ruser for fort iveri.

En «Jo-jo»

— *Ditt vitnesbyrd er godt kjent fra din kassett og bok om din omvendelse, men kan du si litt om din bakgrunn?*

— Jeg vokste opp i Filadelfia, Malmø. Jeg ble døpt der og var med som kristen til 15 års alderen. Jeg var en slik åndelig «jo-jo» som noen måneder var ivrig med på bønnemøter og en annen måned var ivrig interessert i fotballkamper. Det var veldig mange pålegg og forbud for en ung kristen den gang. Ikke nok med at man fant fram

bibelske regler, men i tillegg hadde man f.eks. sydd «ermer» til søstrene i musikken, slike som slakterne har på seg. Det var vel noen som hadde funnet ut at det var galt at armene ikke var «påkledde». Så måtte man ha hårknuter, og etter som jeg forvillet meg bort fra menigheten, var det mange hårknuter som rystet over Sigvard.

«Karl den XII»

— Jeg ble handelsreisende og siden salgssjef. Om kveldene var jeg ute på restauranter for å more meg. Jeg likte å lage litt «show» på firmafester o.l. Jeg oppdaget at jeg hadde evne til å imitere stemmer og dialekter. Jeg drev også og spilte piano og sang, og snart hadde jeg et helt lite program. Når jeg var på restaurant, ville folk jeg skulle underholde i pausene. En dag kom jeg på et tog sammen med Lenart Hyland i svensk TV. Etter som vi passerte fylkesgrensene, skiftet jeg dialekt, slik at Hyland ble helt forvirret, og spurte hvor jeg egentlig var fra i Sverige. Det endte med at jeg fikk telefon om bli med i et av hans «Karusellprogrammer». Da han sa det var Lenart Hyland, svarte jeg: «Dette er Karl den XII». Jeg trodde det var noen venner som ville lure meg. Etter det TV-programmet ble jeg kjent over hele Sverige på en dag. Jeg fikk så mange engasjement til folkeparker o.l. at jeg ble artist på heltid, for det var mer å tjene på det enn salg. Dette holdt jeg på med en 25 år.

Famile tragedie

— Jeg immiterte, spilte, sang og fortalte grove historier. Men min bakgrunn gjorde at jeg aldri spøkte omkring det som hadde med kristendom-

men å gjøre, der gikk grensen. Meg jeg var stygg i munnen og levde et syndefylt liv, et liv som tross gode inntekter brakte meg sorger og tragedier. Hele familien var i oppløsning. Jeg ble skilt, men giftet meg igjen 2 år etter — med henne jeg skilte meg fra. Vi kunne ikke leve sammen, og vi kunne ikke leve fra hverandre. Barna klarte seg nesten ikke på skolen og måtte til psykologer. Den yngste holdt på å vende opp ned på hele skolen. Jeg både truet og tigget han, uten at det ble noen bedring. Jeg øste gaver over barna, men det kunne ikke kjøpe fred i familien. Enten du tjener den onde, eller Herren, får du betalt. Den onde betalte meg ved å bryte ned hele familielivet.

12-årig redskap

— *Hva utløste så din interesse for Guds rike igjen?*

— Det var min yngste sønn, Bosse, som da var 12 år gammel. Vi må være forsiktig med å undervurdere barna i vårt menighetsarbeide, de kan bli redskaper til manges frelse. Bosse, som var så umulig på skolen, ble bedt med på en «junior-klubb» i Misjonsmenigheten hvor de laget modellfly etc. Etter en tid merket min hustru store forandringer med ham. Han ble inne om kveldene og gjorde leksene, han hjalp sin mor i huset, og til vår forundring sang han spontant en dag: «Jesus er min og jeg er hans. Jesus er kjærlighet». Min hustru, som er vokst opp i et ikke-kristent miljø, og jeg regnet med at dette nok ville gå over.

En dag spurte min kone Bosse: «Hva er det med deg?» Da så han henne dypt inn i øynene for å se om hun mente alvor, og svarte: «Mor, jeg har fått Jesus i hjertet.» Dette gjorde et

Sigvard Wallenberg kan vise både alvor og humor i sin tjeneste. Her har han samlet rundt seg brødre han mener, lik ham selv, hører med blant «tungvektene» i evangelistenes rekker. Fra venstre Ronald Gundersen, Age Aleskjær, Wallenberg og den danske evangelisten Frank Andersen.

dypt inntrykk. Nå var Herren i full gang med sin plan for vår familie. Hun ble frelst på et teltmøte hvor evangelist Bertil Paulsson talte, og så kom jeg med og to andre av våre sønner. Alt begynte med at en 12 år gammel gutt ble bedt med til «junioreren»!

Ikke alltid «herlig»

— *Hvordan opplevet du i en såpass moden alder å være «nyfrelst»!*

— Å bli frelst og tilgitt og kjenne at en er i Guds vilje er noe ubeskrivelig. Men jeg er allikevel forundret over at så mange forkynnere bare taler om hvor underbart det blir om en bare blir frelst. Det er mulig at det blir slik for noen, men det ble det absolutt ikke for meg. Jeg hadde ingen salige følelser å bygge på, ingen lykkerus over det nye liv. Men jeg hørte bare en stemme i meg som sa: «Du er tilgitt». Når vi vitner om Jesus og frelsen, er det viktig at vi er både naturlige og ærlige. Vi må gjøre det helt klart at følelsene ikke er avgjørende. Det er ikke vår sinnstemning som vitner om at vi er frelst, men at vi har gjort slik Guds Ord sier vi skal. Følelser er ikke fakta, men Guds Ord er fakta. Om følelsene var fakta ville mange ikke stått opp til rett tid på morgenen, de føler seg trettede, enda de har sovet hele natten. Slik er det med følelsene. De går opp og ned alt etter hva vi møter. De som forkynner Ordet, må fortelle de nye at frelsen ikke har med følelser å gjøre, — men med Guds Ord. Jeg fikk en fin garantisert del for min frelse i Salm. 32,8.

Mange frelsessøkende opplever at man ber intenst og høylytt for dem. De presser på med hånden og jager opp en stemning som ikke stemmer med det den frelsessøkende føler i sitt eget indre. Når vedkommende reiser seg opp og ser alle som står rundt han med forventninger om at han skal være «lykkelig», så er det fristende å spille den rollen for ikke å dumme seg ut eller skuffe dem som har bedt for han. Vi bør derfor være våkne og mere nøkterne i vår første kontakt med frelsessøkende.

Åndelige mødre og fedre

— *Har du andre praktiske erfaringer om den nyfrelstes forhold til menigheten?*

— Mange menigheter er ikke forbedret til å ta imot nye barn. De fungerer ikke som et åndelig hjem, men som et barnehjem. Herren kan ikke gi nye barn om de ikke kan overleve. Jeg vil påstå at det ofte er 90% mulighet for at en som søker frelse i et møte, blir frafallen. Årsaken er at det finnes så få åndelige mødre og fedre. Vi gir de nyfrelste et klapp på skulderen: «Nå må du holde fast på dette, lese Bibelen og be, og så er du velkommen til møte på

neste søndag igjen.» Så går de fra det herlige møte og ut i den mørke natten, alene. Da kommer djevelen straks med sine tanker: «Du er ikke virkelig frelst, du bare jaget opp deg selv, slapp av ta deg en røyk . . .»

Vi skulle hatt en liste med navn på mennesker som var villig til å være åndelige mødre og fedre. Når noen ble frelst, skulle vi presentere disse for deres «foreldre». Disse ville da følge vedkommende hjem, eller be ham hjem til seg. De ville kontakte den nyfrelste neste dag, møte han på jobben, følge opp de første vanskelige dagene. Menigheter som er rede til en slik innsats, ville Herren mangdoble. Den som får trygghet hos en mor og far, begynner snart å vise ansvar for andre, mens de som vokser opp på et «barnehjem», lærer å karre til seg selv best de kan. De utvikler kravmentalitet og aggresjon overfor de andre i menigheten. Vi har en masse passive tilskuere i menigheten idag. De kan sitte og se at de nye vakler og faller bort uten å løfte en finger for å hjelpe. Det er ofte slike som utnevner seg selv til religiøse «trafikk-konstabler» som passer på at alle forbudsskiltene blir overholdt. Den ene mener det ene, og den andre noe annet. Men den nyfrelste behøver ikke alle disse «konstabelene» som peker på ulike skilter for dem. De behøver kjærlighetsfulle **veivisere** som kan hjelpe dem videre på veien, ved selv å gå den sammen med dem.

Det er bare 3 år siden den svenske folkepark-artisten og entertaineren Sigvard Wallenberg ble omvendt.

«Heia Jesus»

— *Er mange av dagens kristne passive tilskuere?*

— Det står idag skarer på tribunen og roper ut sin kritikk eller begeistring til dem som er i aktivitet på banen. Jeg kaller dem for «Jesus-supporter-klubb». De kan gjerne rope «Heia Jesus» i gode møter, men de bærer ikke frukt for Guds rike. Disse er i en **meget alvorlig situasjon**. Herren kommer ikke til å hente hjem tribunesittene, men bare de som er på banen. Jeg har fått et budskap jeg vil du skal hjelpe meg å få ut til alle kristne. Det er den eneste saken jeg med bestemthet vil hevde Herren direkte har åpenbart for meg. Han gav meg denne hilsen til kristenfolket så klart som om jeg skulle hørt den på telefonen: «Hils mine barn og si at **nå er det brennende alvor**, for i 1980 har vingårdsmannen gått inn i sin vingård. Når går det ikke lenger å komme med prat, for nå går Herren fra plante til plante for å se etter frukt.»

Jeg vil oppfordre den enkelte av oss

til innfor Guds åsyn og ransake oss selv: Hvilke frukter bærer jeg som en gren på det sanne vintre? (Joh. 15,1—17). Vi kan ikke si: «Jesus jeg elsker deg og ditt ord», og så være tomme grener. Det er ikke **pratet** som viser **hva vi er**, men på **frukten** skal vi kjennes.

Test deg selv

— *Hva slags frukt tror du Herren ser etter?*

— Det sier Ordet klart: **Kjærlighetsfrukter**. I Joh. 14, 14 gjør Jesus det klart at de som elsker ham, holder hans bud. Blar du om til kap. 15, 17 sier Jesus ret ut: «Dette er mitt bud til dere: Elsk hverandre!» Om vi vil teste oss selv innfor Jesu egne ord om å bære kjærlighetens frukt, kan vi spørre: «Hvor langt er jeg villig til å gå for å ofre noe for mine brødre og søstre? Er jeg villig til å dø for dem? Hvor meget tåler jeg av påkjenninger før jeg blir kald og hard mot mine trosøsken? Hvor mange møter var jeg med på i 1979, og hvor mange fikk jeg med meg dit? Hvor mange forsøkte jeg å vinne for Guds rike? Svaret på slike spørsmål sier en god del om jeg bærer frukt. Om vi gir vårt liv til Herren, er vi villig til å dø for hverandre. «Jeg akter ikke mitt liv et ord verdt,» sier Paulus. Herren sa også til meg: «Skrem ikke mitt folk. Hils og si at dersom jeg finner det aller minste liv, i grenen vil jeg la den sitte en liten tid, i håp om at det blir frukt. Men tiden er begrenset.»

«Rett opp og ned»

— *Hva tror du er din spesielle side som forkynner?*

— Pastorene vil helst ha meg til å vinne nye, men jeg føler et like sterkt kall til å gjøre menighetene rede til å motta nye. Jeg har reist i 25 år for å bli populær, så det har jeg sluttet med. Jeg sier «rett opp og ned» det Gud legger på meg. Noen tar imot fornyelsen, mens andre finner alle mulige argumenter for å slippe unna. Det blir alltid brytninger når Gud arbeider med sitt folk. Ved flere tilfeller har jeg fått gave til å avsløre hemmelig frafalne og mennesker som behøver å møte Gud, jeg har pekt dem ut i møtene. Det hender også at jeg tar opp spørsmål som angår vår ferd i Guds hus og bruk av kristen musikk. Jeg mener at vi som kristne ikke skal være dårlige kopier av verden. Jeg har ikke blitt frelst for å høre på amatørmessig imitasjon av verdslig underholdning. Jeg mener også at de unge bør kle seg med en viss verdighet, og at vi møtene skal ha Herrens hellighet for våre øyne. Det var forkynnelsen av dette som utløste vekkelsen i Larvik.

— *Du tror ikke slik forkynnelse kan oppmuntre disse «konstabelene» du snakket om, og sette eldre opp mot yngre?*

— Det verste av alt er selvutnevnte «åndelige politibetjenter» som peker finger mot andre. De bør huske at når de peker en finger mot andre vender alltid tre fingre mot dem selv! Vi bør heller rekke fram en hjelpende hånd til hverandre. De unge må respektere de eldre, og de eldre bør ha kommet så langt at de har lært seg å løse problemer med kjærlighet og ikke med kritikk. Jeg er glad for all sang og musikk som enten kan gi ufrelste et evangelisk budskap, eller være en lovprisning til Gud. En kar som Arnold Børud er jeg begeistret for. Han kombinerer god sang og musikk med et varmt vitnesbyrd, og er selv en brennende kristen.

— Det har slått oss at du makter å være ekte når du forkynner, tross din fortid som skuespiller. Tror du bakgrunn er til hjelp i forkynnertjenesten?

— Jeg innrømmer åpent at jeg har stor nytte av min lange erfaring med publikum. Når Gud sliper et redskap, kan han ofte la djevelen dra slipesteinen. Jeg føler det som om Gud også ved min tidligere bakgrunn har dannet meg til den tjeneste jeg nå er i. Men dersom jeg forsøker å bruke mine erfaringer på en menneskelig måte, blir det hele platt. Bare Guds Ånd kan gi åndelige resultater. Jeg vet at jeg bare er et redskap sammen med mange andre. Da den første uken av fellesmøtene i Larvik var over, ville alle at jeg skulle stanse. Mange mente det var galt å dra fra det som hadde begynt å skje i byen. Jeg søkte Herren om konkret råd, og det var som han sa: «Bare dra, jeg vil vise folk i Larvik at vekkelsen ikke er knyttet til en person.»

SKANDINAVISK UNGDOMSLEIR

Kautokeino 4.—6. juli

Talere: KJELL HALTORP
HANNU VAURULA
JONAS KELOTTIJARVI
JØRN ARIL ISAKSEN

Bibeltimer, vekkelsermøter og åndelige felleskap. Deltagere fra Finnland.

Pris kr. 120,00 for overnatting og middag.

Innmelding til:
Jørn Aril Isaksen, Eben-Ezer,
Boks 91, 9520 Kautokeino.

Telf. Kautokeino 99.

ALLE ALDRE VELKOMMEN!

VELKOMMEN FRA HELE
NORD NORGE TIL
FORNYELSES-DAGER I
INDRE FINNMARK!

Larry Christenson på Norges-besøk:

Vi må erfare de åndelige virkeligheter

Larry Christenson med frue. Begge har norske forfedre.

I åpnings-møtet fortalte Larry Christenson om sitt eget møte med fornyelsen. Som en av de første lutherske prester, møtte han i begynnelsen av 60-åra fornyelsen og åpnet seg for den. Han var da prest i Trinity Lutheran Church i San Pedro, California,

hvor han fremdeles har sitt virke. I 1960 hendte forunderlige ting i California. Episkopalpresten Dennis Bennett fortalte på 1. påskedag fra prekestolen at han var blitt døpt i Helligånden og at han talte med andre tunger. Dette fikk også Larry Christenson høre. Under noen teltmøter gikk han fram og ba om forbønn. Han opplevde ikke noe spesielt der og da, men etter at han hadde lagt seg om kvelden, våknet han, og visste han kunne tale med andre tunger. Like etter dette, møtte han pinselederen David du Plessis, som ga gode råd om hvordan han skulle formidle dette til sin familie og til menigheten.

I dag er Christensons menighet en luthersk karismatisk menighet, og Christenson selv en anerkjent leder innfor fornyelsesvekkelsen.

I sitt første foredrag på Menighetsfakultetet ga Christenson en karakteristikk av fornyelsen. Han nevnte da spesielt fire trekk:

1. Bønn. Fornyselsen er en bønnebevegelse, overalt legges det sterkt vekt på bønn. Mange som før de møtte fornyelsen bare hadde bedt liturgiske bønner, vitner om et helt nytt bønneliv. Christenson sa også at i hans menighet hadde fornyelsen vokst ut av en rekke små bønnegrupper, og han så på bønnegruppene som et svært viktig trekk ved fornyelsen.

Larry Christenson er amerikansk luthersk prest. Han er regnet som den mest fremtredende representant for den karismatiske fornyelse innenfor de lutherske kirker i USA. Ekteparet Christenson som begge er av norsk avstamning har nettopp besøkt Norge. Larry Christenson talte i Trefoldighetskirken, hadde forelesninger på Menighetsfakultetet og deltok i et lunchmøte for ledere i Den norske kirke i Misjonsaulaen. Vi har fått to av studentene på MF til å skrive en rapport fra disse samlinger.

Tekst: Robert Kvalvaag
Foto: Rolf Erik Janøy

Det var fullsatt i Trefoldighetskirken da Larry Christenson talte i de offentlige møter under hans besøk i Norge.

Christenson og frue blir hilst velkommen av Asbjørn Simonnes som var en av initiativtagerne til deres besøk i Norge. Bak står medlemmer i Storsalens «Mini-kor» som var med å sang.

2. Teologien. En del teologiske retninger som forklarer alt ved tilværelsen rasjonelt, og som hevder at i det 20. århundre er mennesket kommet så langt at det ikke lenger kan tro på det overnaturlige, blir kraftig utfordret ved fornyelsen. I fornyelsen er Gud og det Han gjør i sentrum, og undere blir igjen en realitet. Fornyelsen blir ofte anklaget for teologisk ensidighet. Det tales mye om herlighetens teologi og lite om korssets teologi. Her fortalte Christenson om ledere innfor fornyelsen som hadde gjennomgått tunge prøvelser. Få forteller om dette offentlig, fordi korset er en så dyp og personlig opplevelse at den ofte er vanskelig å formidle til andre mennesker.

3. Ledelse. Fornyelsen har skapt en helt ny forståelse for det som har med Guds ledelse å gjøre, samt en sterk forventning om at Gud skal gripe inn i det daglige liv. Christenson kom her inn på ledelse i bønn og sa at mange ber feilaktig til slutt i sine bønner: «La det skje, om det er din vilje». Hvis du ikke vet om noe er Guds vilje, da be ikke om det.

4. Sosialt arbeid. Hvordan skal en menighet bestemme hvor den skal engasjere seg sosialt? I alt for stor utstrekning er det slik at verden skriver kirkens sosiale dagsorden, ikke Herren. Fornyelsen har skapt en ny forståelse for at dette ikke er et spørsmål om ikke bare gå dit det er behov, men det er et spørsmål om å følge Guds ledelse. Mellom kristne finner en ofte at et fellesskap holder så lenge den saken de arbeider sammen om består. I og med fornyelsen har det kommet en ny vektlegging på kristent samfunn — forpliktende forhold innfor et legeme av troende, hvor fellesskapet er viktigere enn en bestemt sak.

Christenson understreket viktigheten av at vi ikke drar Guds Ord ned på vårt erfaringsnivå, men det er vårt erfaringsnivå som skal løftes opp til Guds Ord.

I sitt andre foredrag talte Christenson om den åndelige og den fysiske virkelighet. Han sa at enhver kultur har tatt den åndelige virkelighet på alvor, utenom kulturen i det 20. århundre i USA og Europa. Mye av vår tids tenkning er preget av naturalisme, som sier at den fysiske virkelighet er hele virkeligheten. Men etter hvert har også den sekulære verden begynt å ta den åndelige virkelighet på alvor. Det naturalistiske verdensbilde avskaffet ikke denne del av virkeligheten, men skapte et tomrom. Derfor er det ikke tilfeldig at filmer som «Exorcisten» kommer nettopp i vår tid.

Det er viktig at Guds menighet kjenner den åndelige virkelighet rent

erfaringsmessig. Når Bibelen forteller at Gud gir overnaturlige gaver må Guds menighet ta dette alvorlig. Gud gir visdoms tale. Visdoms tale er ikke noe en arbeider seg fram til ved en doktorgrad. Det er et ord direkte fra Gud. Det er noen som sier: «Jeg lever ved tro, ikke ved erfaringer». Det er ingen motsetning mellom disse to. Selv vår rettferdiggjørelse er en erfaring som mottas ved tro.

Etter disse to foredrag av Christenson talte Asbjørn Simonnes om Jesu gjenfødende og utrustende gjerning sett i lys av Joh. 1,33: Han er den som døper i den Hellige Ånd. Asbjørn Simonnes studerer kristendom hovedfag ved Norsk Lærerakademi i Bergen.

Simonnes knyttet dåpen i Helligånden sammen med dåpen i vann. Men han understreket at dåpen i vann ikke virker magisk. Ånden mottas i dåpen, når dåpen mottas i tro.

Simonnes la vekt på at det er det organiske, tro, dåp, håndspåleggelse, som formidler Helligånden. Han kom også inn på forholdet mellom det objektive/sakramentale og det subjektive/erfaringsmessige, og sa at luthersk teologi har lagt for stor vekt på det objektive. Luthersk teologi har vært preget av gresk, rasjonell tankegang, hvor det å sette i system spiller en viktig rolle. Innfor den karismatiske fornyelsen beveger en seg mer mot hebraisk tankegang. Hebreerne skilte ikke mellom Guds navn og Guds handling, slik heller ikke nå må det sakramentale og opplevelsen av dette skilles, men de hører nøye sammen. Simonnes kom til slutt med to formaninger: Gjør ikke dine erfarin-

ger normative for andre. Men begynn og lev ut din åndsdaap i ditt liv ved tro!

Larry Christenssons siste møte var også i Trefoldighetskirken. Kirken var stappfull da møtet begynte. Under sin tale viste Christenson forsamlingen et speil, og fortalte om to av speilets funksjoner: Det avslører den som bruker det, og det reflekterer lys. Jakob bruker dette bildet i Jak. 1,23-24. Og i Es. 60,1 sier Gud: Stå opp, bli lys! (Skins! Engelsk overs.) For ditt lys kommer og Herrens herlighet går opp over deg. Gud kaller sin menighet til å reflektere hans lys i en mørk verden. Skal dette kunne skje, er det nødvendig at Guds folk lar seg rense. Synd må tas alvorlig. Vår holdning til synden skal være som Josefs holdning til Potifars hustru da hun ville lokke han til synd: Josef flyktet ut at huset! (1. Mos. 39,12).

Christenson tok også opp viktigheten av at lederskapet i en menighet er ett. Han fortalte fra sin egen menighet og sa at dersom ikke alle i lederskapet var enige i en avgjørelse som ble fattet, ble avgjørelsen utsatt inntil en nådde fram til enighet. Han formante alle til å underordne seg et lederskap, og til å be for dem som er i lederposisjon. Disse er spesielt utsatt for angrep, og trenger mye forbønn.

Etter Christenssons tale, kom det to profetiske budskap som stadfestet det han hadde sagt. Begge budskap gav uttrykk for Guds lengsel etter enhet blant sitt folk, og la alle på hjertet at de er levende steiner som Gud i dag bygger sammen til et tempel for sin Hellige Ånd.

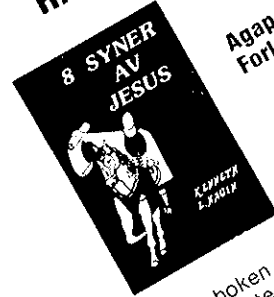
Larry Christenson (til v.) på talerstolen i Trefoldighetskirken. Han ble tolket av Eivind Frøen.

kristen postordre

Storgt. 174
3900 Porsgrunn
Tlf. 035-52039

**NY BOK
AV KENNETH
HAGIN!**

kr. 20,00

Agape
Forlag

Les i denne spennende boken om hvordan Jesus åpenbarte seg og bl.a. gav ham detaljerte instruksjoner om hvordan han i sin tjeneste skulle beseire onde åndsmakter, sykdommer osv. Et meget aktuelt budskap!

**KASSETTER MED
SIGVARD WALLENBERG!**

**kr. 20,00
pr. stk.**

1. Ny vin
2. Forvåndet (vinesbyrd)
3. Gjennomskuert — men elsket
4. På dypet

KRISTNE SYMBOLER

Due i pallsander
m/hvit emalje due kr. 30,00
milenke.

Due jakkemerke
i hvit emalje kr. 15,00
milenke kr. 27,00
Sølvfarget milenke kr. 30,00

Sølvfarget fisk
jakkemerke kr. 15,00

Sendes på postoppkrav.
BESTILL I DAG!

FORNYELSE STYRKER FELLESSKAPET

Hvorfor tror du den karismatiske vekkelse er kommet i vår tid?

— For det første fordi utilstrekkeligheten i rasjonalisme og naturalisme er blitt åpenbart for mange. Den overnaturlige dimensjon er gjenopplaget i vår tid. For det annet lever vi i en tid hvor følelsen av tilhørighet og fellesskap er svekket. Den karismatiske vekkelse aktualiserer fellesskap og den menneskelige kontakten mellom den enkelte. Vi lever også i en tid som tviler på Guds eksistens. Her møter vi et svar i denne vekkelse som gjennom bønn og åndelige gaver understreker Guds levende og aktive nærvær. Vekkelsen taler med andre ord til visse åpenbare mangler ved vår tids kultur både innenfor og utenfor kirken.

Hvilken plass har tungetale i denne vekkelsen?

— Jeg tror at tungetalen er en viktig faktor p.g.a. dens vedvarende betydning i den enkeltes bønneliv spesielt. Den syntes også å ha en katalyserende virkning for fornyelsens utbredelse. Det kan være vanskelig å forklare hvordan en relativt liten ting kan få store betydning for en vekkelses utbredelse. Tenk f.eks. på den personlige syndsbejknings betydning for utbredelse av Oxfordbevegelsen i 30-40 årene. Men vi hører faktisk mere om tungetale i samtale med de som står utenfor fornyelsen enn de innenfor. Den karismatiske vekkelse har forsåvidt ikke brakt noe nytt, den har gjenopplaget endel gamle sannheter i kristendommen. Forståelse av Helligånden som en personlighet som vi har et forhold til, og som er aktiv i våre liv, ligger til grunn for hele fornyelsen.

Hvilken utvikling ser du i vekkelsen. Du har vært med i mange år nå, hvor går vi hen?

— Jeg tror at den viktigste utvikling i fornyelsen er bevegelsen fra personlig vekkelse av troen til sterk vekt på kristent fellesskap. Med fellesskap mener jeg et dypt personlig forhold mellom mennesker som har overgitt seg til hverandre. Fellesskapet kan ha ulike former, men graden av overgivelse til hverandre er meget stor, den tid man bruker sammen,

*Intervju med Larry Christenson
Tekst: Birger Madsen*

Tekst: Birger Madsen

den støtte man er for hverandre og det en gjør sammen i evangeliserings tjeneste. Det viktigste for meg ved forståelsen av fellesskapet er overgivelsen til hverandre!

Hva betyr en fornyelse for en lokalmenighet?

— Vi kan ikke komme med modeller for fornyelse av menigheten som passer alle. Evangelisering har blitt en utfordring, fordi mange menigheter har feilet der. Vi må være klar over et dersom Gud ikke gjør noe kan vi ikke fremtvinge noe. Vi kan oppleve at Herren både tillegger nye og tar vekk kanskje like mange tidligere medlemmer. I prinsippet vil jeg bare være åpen for Gud, så han kan forme meg etter sin vilje.

Hva ønsker du anderledes i vekkelsen?

— Jeg tror at vi i fornyelsen har behov av å komme dypere inn i tilbodelsen. Med det mener jeg: komme inn i Guds nærhet og møte Guds virkelighet. Å møte Gud i hans majestet og ikke bare Gud i Faderforholdet. Jeg tror vi har nøyet oss med en tilbedelse som kun har beveget seg på

overflaten. Det er fint med frihet og spontanitet, men jeg tror vi kan nå større dybder, om vi tilber med større visdom og hengivenhet.

Hva tror du fremtiden vil bringe for fornyelsesvekkelsen?

Først og fremst ligger det på Guds hjerte at nye føres inn i hans rike. Jeg spør meg selv om vi ikke er kommet inn i endetiden og at mange gamle mønster ikke gjelder lenger. Det krever stor profetisk innsikt for at vi som Guds folk kan bruke våre krefter riktig. Den innsikt tror jeg Gud vil gi til nøkkelpersoner i denne fornyelse.

Dersom vi virkelig er lydige overfor Guds Ånd, vil vi oppleve vekkelse og se at mennesker som er totalt fremmede for kristendommen blir ført inn i Guds rike. Det er en stor skare slike mennesker i den vestlige verden idag!

Utdrag oversatt fra danske «Utfordringen».

Dr. Paul Yonggi Cho

med svensk oversettelse

Trosskapende forkynnelse:

1. Blodet som taler.
2. Tre ting Jesus krever.
3. Guds adresse.
4. Seier i ånde verdenen
5. Under i vår tid.

5 kassetter kr. 100,00

**ZIONS
RØST**

Skriv etter vår liste over aktuelle kassetter.
ZIONS RØST

Kirkebakken 34, 4000 Stavanger

Kirkehistoriens største vekkelser

Tekst: Øystein Halling

Larry Christenson talte også på et lunchmøte hvor en rekke ledere innenfor Den norske kirke var møtt fram. Over 80 ledere fra luthersk kristenliv i Norge var samlet. Her kunne en møte både biskoper, professorer, generalsekretærer, redaktører og prester. Praten gikk livlig over bordene og det ble en mektig lovsang da forsamlingen stemte i med «O store Gud.»

Innledningsvis i sitt foredrag pekte Christenson på at kirkehistorien kjennetegner ikke til noe større tilfelle av vekkelser enn den karismatiske. Han nevnte flere grunner for en slik påstand. For det første har alle tidligere vekkelser vært begrenset geografisk. Slik er det ikke med den karismatiske vekkelser. For det andre har denne vekkelser hatt betydning for alle kirkesamfunn og tent en ild i mange sammenheng. For det tredje har den hatt et meget hurtig spredning fra dens begynnelse for få år tilbake.

Christenson understreket hvor viktig det er å ha førstehånds opplysninger om denne vekkelser. Alt for mange har sine referanser fra kritiske skeptikere. Hvis en bare hører de kristiske røster blir en feil informert. Den enkelte bør selv søke førstehånds erfaring. Det kan man få ved å lese og høre personlige vitnesbyrd fra mennesker som har erfart vekkelser og å være med på møtene for å prøve ånden.

Denne vekkelser er uten tvil fra Gud, understreket Christenson. Mennesker kan ikke skape de frukter som kjennetegner denne bevegelse av Guds Ånd. Historien viser at kirken ofte har stengt seg for fornyelse og vekkelser. Skal vår generasjon gjøre det samme? Vi bør ikke neglisjere andres erfaringer, og vi bør akseptere kristne med sunne karismatiske opplevelser. Kanskje burde en spørrende prest be disse mennesker om å be for seg. «Alt det Gud vil gi meg, det vil jeg ha», sa Christenson.

Når det gjelder teologien har denne og erfaringen et gjensidig forhold til hverandre. Vi trenger både teologi og erfaring. Teologien trenger erfaring, og erfaringen behøver teologi. Hvor

«Alt det Gud vil gi meg, det vil jeg ha»

meget er det av bønn og sant disiplskap i kirken idag? Det er stort behov for praktisk konkret handling på det åndelige plan. På dette område er de fleste problemer som prestene står ovenfor ikke teologiske, men åndelige/psykologiske. Menighetslevene behøver hyrder. Hvis vi i den lutherske kirke ikke tar lederskapet alvorlig vil folket finne lederskap i andre kirkesamfunn.

Den karismatiske vekkelser har noe meget vesentlig å tilføre kirken. Vi må se denne vekkelser som en gave fra Gud. Det må ikke bli slik at vi om 20 år ser tilbake å må bekjenne: «Gud besøkte oss med en vekkelser, men vi så det ikke.»

Etter Christensons foredrag var det anledning til spørsmål. Det ble bl.a. spurt om hvordan man skulle styrke fellesskapet i menigheten?

— Her spiller lederskapet en viktig rolle, svarte Christenson, derfor er det viktig å lære opp ansvarlige ledere. Det er ikke nok å godkjenne etableringen av et levende karismatisk fellesskap, det må også slippes til rent praktisk. Presten bør sammen med det øvrige lederskapet legge opp konkrete tiltak, f.eks. et forbønns møte for syke. Når lederskapet aksepterer slike tiltak, vil som regel resten av menigheten være med.

Det ble også stilt spørsmål om samarbeide mellom kristenfolket.

— Dette er et viktig anliggende, sa Christenson. Fellesskap med andre kristne er et givende og oppbyggelig del av dagens kristne arbeide. Det er viktig at vi er klar over ulikhetene, men også at vi erkjenner at ingen av oss har den perfekte teologi. Enhver kommer fram med sine sider og kan samtidig gi hverandre nyttige råd.

Når det gjelder å avsløre usunne sider, pekte Christenson på at man har lov å forvente at en person som vitner om åndelige erfaringer, virkelig viser dette ved et forandret liv. Tårer og følelser er ikke nok, det er på fruktene at treet skal kjennes.

NYTT FRA DYNAMIS

SVERRE GRANLUND	
☐ D-89 RESTAURERING AV MENIGHETEN	15,00
STEN HARSEM	
☐ D-90 DEN HELLIGE ÅND I HVERDAGEN	15,00
HANS BRATTERUD	
☐ D-91 DEN NYE PAKTS TJENERE	15,00
BJØRN WIIK	
☐ D-92 HELBREDELSE I JESU NAVN	20,00
ÅGE ÅLESKJÆR	
☐ D-93 GUD KAN	20,00

Bestill idag fra:

DYNAMIS CASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

Salg av PIONEREN

Kristne bokhandlere, menighetsbokkiosker, kommisjonærer som vil selge PIONEREN vil få bladet for 50% av utsalgsprisen.

For nærmere avtale om salg av PIONEREN kontakt vår ekspedisjon ved Judith Betum, boks 8, 4480 Kvinesdal.

Bestill idag:

Dr. Paul Yonggi Cho

Med svensk oversettelse

Prinsipper for vekst:

1. Et forvandlet tankeliv.
2. En forvandlet måte å se på.
3. Loven om å lytte.
4. Loven om å tale.
5. Sju steg til framgang.
6. Å ta imot Guds Rhema.

6 kassetter kr. 120,00

ZIONS RØST

Skriv etter vår liste over aktuelle kassetter.
ZIONS RØST
Kirkebakken 34, 4000 Stavanger.

Vekkelse og nybrots arbeid

*Over 200 søkte frelse i Greipstad
distriktet.*

Ronald Gundersen som før var narkoman og alkoholiker, og hadde 4 alvorlige sykdommer, er i dag frelst, løst og helbredet. Han står nå i vekkelse i Greipstad.

Sommeren 79 satte Ronald Gundersen og Bjørn Hagen opp et stort telt i Hortemo, et kjent sted vest for Kristiansand, der Kristiansand Travbane ligger. I sommer begynte mange å lære stedet å kjenne av en annen grunn. To «ulærde menn» forkynte Kristus der og innbød folk til frelse. «Folk lo av oss», sier Ronald, «For vi kunne ikke preke og dårlig gikk det med sangen». Men Gud har brukt deres enkle vitnesbyrd til frelse for mange. På vel ½ år har 220 søkte frelse — og de fortsetter og komme.

Noen syntes nok det var dristig å sette seg i gjeld for et så stort telt og alt utstyret som skulle til. Men for Ronald var det en gammel drøm som gikk i oppfyllelse. Det var en visjon han fikk da han ble frelst. Men først etter lang tid i faste og bønn ble drømmen en virkelighet.

Først hadde de teltet nær sentrum i Kristiansand, så i Vågsbygd og så igjen tilbake til Hortemo. Det var der det begynte for alvor. Men også før den tid hadde han og hans medarbeidere fått oppleve vidunderlige ting både når det gjaldt frelse og helbredelser. Ronald kan fortelle om herlige ting, men også om spennende stunder når hans gamle kamerater stimet inn i teltet. Også noen av de har blitt frelst.

Hortemo ligger i Greipstad, og det er særlig folk fra dette området som har kommet på møtene, men også noen fra andre steder.

Da høsten kom, fikk de først bruke Nodeland skole, og siden Rosseland skole, som ligger like ved E 18, en mils vei vest for Kristiansand. Der får de bruke gymnastikksalen.

EN MENIGHET SPIRER FRAM

Vi besøkte et møte der for en tid siden for å oppleve denne «menigheten i knopp».

Vi kom noe for tidlig og rakk da å være med på siste delen av bønnemøte som de har før det offentlige møte begynner. Der var det både bønn, forbønn og lovprisning. Det gikk ganske høylydt for seg, Ronald er ikke av de lavhelte.

En merker særlig at dette er folk som har omsorg for sine medmennesker. Sjelsagt var det mye forbønn for ufrelste familiemedlemmer. Og på det området har også store ting skjedd. På plattformen satt bl.a. en familie som var nyfrelst, og det er flere slike.

SANG OG VITNESBYRD

Bjørn Hagen, som virker sammen med Ronald, kommer fra omtrent samme bakgrunn som han selv. De to synger godt sammen og synger også solo. I møtene er det mye sang og lovprisning. Det var også vitnesbyrd av både eldre kristne og nyfrelste. De nye kommer med friske vitnesbyrd, uten religiøse klisjeer. En merker også at i hele møtet er det en åpen og fri tone. Og det var ikke noe jag etter å bli fort ferdig. Så etter mye sang, vitnesbyrd og forskjellige innlegg, holdt Ronald Gundersen en kort tale og innbød til frelse og forbønn. En del kom fram og noen fikk møte Gud. Så har da også deres virksomhet motet: «Møtet med Jesus».

CELLEGRUPPER

Da har også begynt med cellemøter eller husmøter. Vanskeligheten har vært å finne celleledere. Men nå har disse vanskelighetene begynt å løse seg. Så nå har de 5-6 grupper i arbeid, med møter omkring i husene. De har også begynt med bibelstudium og undervisning for celleledere.

Vi fikk være med på et av disse husmøtene, som den kvelden var hos Astrid Larssen. Jeg ble bedt om å fortelle om cellesystemet i Yonggi Chos menighet i Seoul i Korea. Og de lyttet med stor interesse. Det er klart at slike cellemøter fyller et stort behov i en slik nystartet vekkelsesmenighet. Og de er innstilt på å gå videre med det.

Også noen «frelsesmulige» (som de sier i Sverige), var med på dette møte. Og de var med hele tiden, enda Ronald snakket rett ut til dem om å bli frelst. En kunne nesten ha ventet at de hadde styrtet på dør. Men de ble bare sittende. De var tydeligvis kalt av Gud, men var ikke klar til å slippe fortøyningene.

Det var både unge og eldre på dette husmøtet. En gutt, som vel knapt var konfirmert, vitnet frimodig om at da han kom til Jesus, var det som en tung byrde ble lettet av ham.

Også her kom det til syne en brennende trang etter å få slektninger og naboer med. Noen av disse som var gjest for forbønn, hadde en tid vært kalt av Gud, men hadde ikke enda våget seg til å komme. Det er tydelig at disse husgruppene ligger helt ute i frontlinjen.

Det blir interessant å følge denne vekkelsen videre. Det ser ut som den har en mulighet til å utvikle seg til en voksende menighet.

Reportasje: Sigurd Sørhus

En samtale med Ronald Gundersen

Hvordan er stillingen for virksomheten på Greipstad nå?

— Vi fortsetter på Rosseland skole og har møtene der. Men vi har nå søkt om tomt til å bygge kirke på. Ellers har det nok gått litt opp og ned med oss. Men vi kan si at hver uke er det noen som vinnes for Jesus.

Hvor mange møter har dere hver uke?

— På onsdagene og torsdagene har vi cellegrupper rundt om i hjemmene. Så har vi vekkelsemøter fredag, lørdag og søndag. Da satser vi mye på vit-

måneder, og kan fortelle at de er blitt bevart. Det synes vi er fint. Men de fleste av dem som er vunnet for Gud er her fra Greipstadområdet. I noen tilfeller er det hele familier som er blitt frelst. Som regel er det en av de yngre i familien som har blitt frelst først, og så har de andre kommet etter hvert.

Noen ganger er det kona som kommer først, så går vi i forbønn for mannen. Og flere ganger nå har det skjedd at når vi slik har gått i bønn og begjært mannen frelst, så har det ikke tatt lang tid før han også har kommet med. Det er spesielt i gruppene vi har slik forbønn.

Ronald ber for Normann som ved Guds kraft er løst fra alkoholen.

nesbyrd, både fra de nyfrelste og andre som er med.

Kommer det mange til møtene fremdeles?

— Ja, og særlig i helgene. Da har vi fullt hus. Mange ganger må vi sette inn ekstra stoler og benker. Det som gleder meg mest er at det er så mange ufreiste som søker til møtene, og mange får møte Jesus. Nå i den senere tiden har det kommet 3-4 stykker på hvert møte som har søkt frelse.

Kommer de også igjen, de som har gitt seg over til Gud?

— Ja, det gjør de. Men ikke alle som kommer til møtene hører til her ute. Det kommer folk både fra Kristiansand, Vågsbygd, Vennesla, Mandal og andre steder. Så alle hører ikke til i Greipstad. Men også noen av de langveisfarene som har gitt seg over til Gud her, kommer igjen, kanskje etter flere

Vet du hvor mange som er blitt frelst på disse møtene?

— Det er ca. 220 stykker nå på disse 6-7 månedene.

Har dere notert navnene på de som er blitt frelst, slik at dere kan ha det til støtte i oppfølgingsarbeidet?

— Ja, stort sett har vi gjort det.

Liv som ble forvandlet

Ronald kan også fortelle om mennesker i dyp nød som har blitt hjulpet.

— Noen som var tynget av nerveproblemer, alkohol og pillebruk er blitt utfridd og er i dag løst og fri, det gleder oss særlig.

Kan du nevne et konkret tilfelle?

— Ja, jeg kan fortelle om Normann, som var alkoholiker i mange år. Det er en eldre kar 65 års alderen. Han begynte å komme på møtene, men han kom full på nesten hvert eneste møte.

Han gråt, og vi bad med ham til frelse gang på gang. Og slik gikk det den ene uken etter den andre uten at noe skjedde. Inntil en kveld jeg gikk ned til ham og befalte ham: «I morgen kommer du edru og uten flaske!» Ja, sa han, og siden har han vært edru. Han er med på gruppemøtene og går rundt som et lys i bygda og folk er virkelig grepet over det som har skjedd med ham.

En dag var han inne på en butikk og hadde kjøpt seg noe brus. Da var det en av de gamle kameratene hans som skulle drive litt ap med ham. Han kom bort til ham og sa til ham: «Normann, jeg ser du har fiksa deg blandevann for helgen nå!» — Normann er en beskjeden mann. Han kikket opp på ham, men sa ikke et eneste ord. Så putta ham brusflaska i lommen, foldet hendene sine og gikk bort i en krok og begynte å be til Gud. Han som skulle holde ap med ham fór på dør og stakk av.

Noen ganger når konene er blitt frelst, har mennene stått hårdt i mot og til å med nektet dem å gå på møtene. Men så ble de frelst, de også, og nå har de fått barna med på veien.

Gud ser til hjertet

Ronald kan fortelle om mange opplevelser fra den første tiden. Noen ganger kunne de helt nyomvendte komme sammen etter møtet og prise Gud til langt på natt. En gang kom jeg inn i et hjem der en flokk var samlet. Da stod sigarettøyken tett i rommet. Men de priste Gud og sang om å «løfte rene hender», og løftet hendene med rykende sigaretter.

Men Gud ser til hjertet og det er fint å se hvordan Gud etter hvert har talt til dem om vekst. Det viser seg også når det gjelder røykevanene. Mange av dem er blitt døpt i den Hellige Ånd og taler et nytt språk. Og mange har ønsket å bli døpt i vann.

En ny menighet

Blir det en menighet ut av denne vekkelseren?

— Ja, det er vel et faktum at vi alt er en menighet. Det blir den første frimeenighet i dette området.

Blir det en pinsemenighet?

Jeg håper det blir en menighet der pinsens ild får brenne. Men vi vil ikke være et kirkesamfunn. Vi ønsker at det skal være en menighet der alle kristne kan føle seg velkommen og kjenne seg hjemme og få være som et lem på Kristi legeme. Noen sier at en blir døpt inn i en menighet. Men i en familie blir en født inn. Det tror jeg også gjelder i Guds familie. Det var det Jesus sa til Nikodemus. Vi ønsker å forkynne i samsvar med Guds ord. Så får den Hellige Ånd overbevise den enkelte. Vi legger vekt på ikke å spørre etter hva

Sivilarbeider

Vi vil gjerne komme i kontakt med en interessert og arbeidsvillig som er sivile tjenestepliktige. Vi søker en med åndelig praktisk sans, og interesse for variserte oppgaver i menighetsarbeide. Egen hybelleilighet stilles til disposisjon. Interessert? Kontakt: Forst. Rolf Erik Janøy, Olavsgt. 9A, 3190 Horten. (Telf. 033-44726).

Luther, Barratt eller Wesley sa, men hva sier Skriften!

Dåp i vann

Hvordan ser du personlig på dåps-spørsmålet?

— Jeg så det klart for min del, at jeg måtte bli døpt da jeg var blitt frelst. Dåpen ble for meg et farvel til det gamle livet jeg levde i narkotika og alkohol til jeg var 28 år gammel. Det ble en proklamasjon for mennesker og den åndelige verden om at jeg sa farvel til det gamle livet og begynne et nytt. Dåpen innebærer også død over selvlivet for å ta korset opp og følge Jesus. Kanskje det er med å gjøre dåpen så omstridt.

Vi preker sjelden dåp i møtene, men likevel ønsker de nyfrelste å bli døpt. For mange koster det, men jeg ville aldri ha unnvært den velsignelsen det var å bli døpt. Det sier også de som vi døper. Jeg anbefaler folk å lese i Bibelen

når det gjelder den saken, og ikke andre skrifter, enten de kommer fra den ene eller den andre kanten, sier han.

Framtiden

Har du noen tanker om hvor du kommer til å virke i fremtiden?

— Jeg vil være her i Greipstad så mye som mulig, men også ha teltmøter andre steder. Jeg vil nødig forlate denne venne-flokken før det fungerer godt her. En tid ba jeg mye om at Gud måtte sende noen som kunne overta her. Men da var det som Gud sa til meg: «Ronald, jeg har satt deg her!» Så jeg kommer til å stå her inntil jeg kan overlate det hele i trygge hender.

Jeg skal til Stavanger og ha teltmøter etter pinse, sier han. Når det gjelder fremtiden her, er jeg klar over at den beste vekkelse er å ha en stadig voksende menighet. Jeg har liten erfaring i menighetsarbeid, og må derfor spørre både Gud og mennesker til råds. Men jeg har sett nødvendigheten av celle-grupper.

Har du inntrykk av at disse nyfrelste er sjelevinnere?

— Det er ikke tvil om det. De reiser rundt til sine kamerater slektninger og naboer og får dem med seg på møtene. Der blir mange av dem frelst.

Ronald sier han er veldig takknemlig for den støtten Bjørn Hagen har vært hele denne sommeren i teltet. Nå går Bjørn på bibelskolen i Sarons Dal, men hjelper til i helgene. Men han etterlyser gruppeledere, menn og kvinner som kan gå inn i den oppgaven.

Bestill idag:

John Hurston

Mangeårig medarbeider til
Yonggi Cho.

1. De sju lovene, del 1.
2. De sju lovene, del 2.
3. Lekmenn som ledere.
4. Pastoren og lekmannslederen, del 1.
5. Pastoren og lekmannslederen, del 2.
6. Vekkelsen i Vietnam, samt spørsmål og svar.

6 kassetter kr. 120,00

ZIONS RØST

Skriv etter vår liste over
aktuelle kassetter.

ZIONS RØST
Kirkebakken 34, 4000 Stavanger

Noen av de nyfrelste er med på plattformen og synger og vitner.

Vi deler med hverandre

Denne spalten er forum for våre lesere. Har du noe på hjerte til åndelig inspirasjon, formaning og oppmuntring så skriv til redaksjonen. (Vi kan også ta inn småstykker som andre har skrevet som du gjerne vil bringe videre). Skriv kort, klart og oppbyggelig.

Tre påstandar og ein

1. Jesus Kristus var med i skapingsaugenblinken.
2. Jesus Kristus levde for 2000 år sia.
3. Jesus Kristus lever i dag.

Den første påstanden kan kje eg prova. Den andre påstanden er prova. Den tredje påstanden provar dei kristne?

Korleis kan dei kristne (tyder: Kristus-lik) prova dette?

Jesus døydde, Jesus stod opp. Dei kristne døydde, dei kristne stod opp, og LEVER! Kristus lever i dag, eller ikkje?

Min påstand: Dei kristne si åtfærd provar kor sann Kristus er i dag.

Ulrik Fr. Møllerup Skaten

Del gledene!

Kunne vi ikke prøve å oppmuntre hverandre mer til å skrive leserinnlegg i avisene? Altfor ofte er det negative opplevelser man skriver om. Nyhetene i radio, TV og aviser f.eks. er ofte preget av tragedier og hendelser som får oss til å bli nedtrykt. Selvsagt er det nødvendig med slik informasjon også, men det blir så altfor lite sagt og skrevet om positive hendelser. Slikt som gjør en glad. Kanskje du en dag hvor du følte deg nedtrykt, helt uventet fikk et vennlig smil og noen oppmuntrende ord som «løftet deg opp» resten av dagen? Tenk så oppmuntrende det er å lese om at mennesker også kan være gode mot hverandre! Er det ikke nettopp det vi trenger å inspirere hverandre til i hverdagen?

Jeg har selv mange ganger lurt på å skrive leserinnlegg, men har ikke riktig tort gjøre det, fordi jeg liksom blir så «offentliggjort» på en måte. Kanskje vi skulle prøve å trenge ut av vårt lille skall og dele små (som egentlig er store) glæder, med hverandre.

Noe som jeg har lyst å dele med dere, er at jeg er så enormt glad i dag for å oppleve sommeren igjen. Solen varmer, og jeg kan gå ut og virkelig nyte dette i fulle drag. Er det ikke fantastisk å se hvordan naturen våkner til liv igjen etter en

lang vinter i dvale? Dessuten er det så godt å få gå på bibelskole og kunne være seg selv. Vite at jeg er akseptert og elsket av Gud akkurat slik som jeg er. Tenk at mennesket er skapt til å leve i samfunn med Gud. Det gjelder deg like så mye som meg!

Hilsen

Merete Birkeland

Jesu kjærlige tilgivelse

Jesus er blitt for meg en helt fantastisk person og jeg er blitt så ubegripelig glad i denne personen, fordi Jesus er ikke full av fordømmelse overfor syndere dvs. kristne som mange ganger kan falle så dypt på vandringen til himmelen.

Hvis ikke Jesus hadde tilgitt meg med sin ømme, dype kjærlige tilgivelse, da hadde jeg vært en ferdig mann for lenge, lenge, siden, men HALLELUJA, jeg har fått se inn i Jesu ømme, dype kjærlige tilgivelse.

Måtte vi kristne aldri fordømme troende brødre og søstre som mangen gang kan falle på himmelveien, men la oss hjelpe dem ved en fylde av Jesu kjærlighet. Vi kristne skal ikke være lik fariseeren som hadde Jesus til gjest. Han fordømte kvinnen som salvet Jesu føtter. Luk. 7, 36. Jesus så mye lenge, han så inn i hennes angrende fortvilte hjerte og det gjør han like så til de kristne som faller på himmelvandringen, for han ser til deres angrende fortvilte hjerte. «La dette sinn være i eder, som og var i Kristus Jesus». Filip. 2—5.

Broderhilsen

Kjell Edvard Faircloth.

Isolering!

Hvorfor ser eller hører vi aldri noe til dere? Dette spørsmålet er ofte blitt stillet av ikke-kristne. Hvorfor? spør vi oss selv. Er vi flau over den ellers så populære Jesus, som gjør store ting i våre møter? hva er det som gjør, at vi viser så liten interesse for vår omverden? Spørsmålet stilles til oss som ikke er redd for å bekjenne — i kirken, i bedehuset, i menigheten, hva og hvem vi tror på. Er vi redde for å bli hånet og spottet, å lide litt for Kristi navns skyld? Ham, som vi — i hvert fall ifølge våre ord — ser opp til på grunn av hans lidelse og død på korset.

Nei, kjære venner, la masken falle og be denne fantastiske Jesus om en ny fylde av den første

kjærlighet — til Ham, til våre medmennesker, så vi åpent og ærlig tør proklamere, at Jesus er veien, sannheten livet! Vær en «tøffing», vis hva du er i Jesus, hva du formår i Ham. Gå mot strømmen, så folk ikke lenger skal si: Hva er han for en «type», den der? La dem heller si: «Det er en frimodig kristen!»

*Solveig Petersen
Danmark*

Beklager, jeg har ikke tid!

Dette uttrykket hører vi til stadighet. Hvor mange ganger i løpet av dagen sier vi: Jeg har ikke tid! Jeg må skynde meg! Tiden strekker ikke til! Egentlig er det så mye fint å oppleve hver dag, men vi har det så travelt, og legger ikke merke til at dag etter dag går, og vi har nesten ikke tid til å leve! Stans opp, og tenk! Dagen i dag kommer aldri igjen. Hva kan jeg få ut av den? Hva er egentlig det å leve? Er det dette stresset jeg driver med? Har virkelig ikke livet annet å tilby meg?

Du som har noen du er glad i! Tar du deg tid til å glede deg sammen med dem? Bruk tiden du har til å LEVE. I dag er dagen din!

ETTERLYSNING:

To verdifulle timer mistet i går. 2 x 60 diamanminutter sporløst forsvunnet. Finnerlønn utloves ikke, da disse er tapt for alltid.

Kjære Gud, lær meg å leve!

Anne Borge

«Bruk de gavene Gud har gitt deg!»

Jeg tror at Gud har nedlagt i oss store ressurser når det gjelder det å skape ting.

Jeg tror at Gud vil vi skal tjene hverandre med disse gaver.

Jeg opplever at i meg selv bor det en lengsel etter å uttrykke min indre verden i form av dikt. Gjennom opplevelser i livet, vonde og gode, skapes noe i vårt indre. Rundt om i vårt land sitter mange ensomme, syke og gamle mennesker. Hvor godt ville det ikke være å få høre noe av Guds stemme, som kan lindre, glede og varme gjennom dikt o.l.

La Gud få frigjøre sine gaver i oss, slik at vi bruker de muligheter vi har i blader og aviser til å formidle gledens budskap om en Gud som er glad i oss.

Som spurven du meg metter,
med livets sanne ord,
og kler meg liksom liljen,
som gror på regntung jord.

Hilsen ei som tror at Gud er god.

Ase Kristiansen

VISJON OM EN NY DAG OVER NORDEN

Det var over 500 faste deltagere og til enkelte av de offentlige møter var Oslo konserthus fullsatt. Deltagere fra Den norske kirke var nok i flertall, også fra de andre Nordiske land kom det tilreisende, endog en større gruppe fra Finland. Talerne var også fra hele Norden og de brakte mektige og aktuelle budskap til konferansen. Kongeransens høydepunkt var lørdag kveld da Aril Edvardsen talte om «Guds plan for sitt folk nå». Det var et mektig og visjonært trosbudskap som ble avbrutt både av applaus og lovsang fra et fullsatt konserthus.

— Nå er det på tide at flere kristne får del i Guds planer om en ny tid for evangeliet i Norge, Norden og Europa, sa Edvardsen som nettopp var kommet fra en større konferanse på kontinentet. Møte ble avsluttet ved at hundretalls kristne kom opp på plattformen for å innvie sine liv i Herrens tjeneste, flere søkte også frelse.

Kongeransens initiativtaker og leder var Hans Jakob Frøen som sammen med en komite på 32 personer fra alle kirkesamfunn i Norge har utarbeidet opplegget for denne konferansen. Innledningsmøte var i Trefoldighetskirken hvor biskop Fosseus fra Sverige talte, mens resten av møtene var i Konserthuset. Blant talerne eller var det bibeltimer ved Kjell Sundby som hadde en sterk apell om å gå inn i bønn og faste. — Faste leder til Kristi legemes gjenopprettelse og manifestasjon, fremholdt pastor Sundby. Harald Dysjelds tale om «Kristen enhet» ble også en rik stund, hvor han både på en undervisende og humorfyldt måte fikk fram mange viktige sannheter om dette debatterte emne. Dr. teol. Erik Ewalds som er prest og leder for et sjelesorgssentra i Helsingfors talte om det levende håp som bærer gjennom lidelser. Sven Nilsson talte om vårt forhold til Bibelen som Guds ord og læren. Det ble bibelundervisning på sitt beste, med en rekke aktuelle og fostrende sannheter. Et budskap rett inn i vår egen tidssituasjon. Han oppmuntret deltageren til å søke et «første-hånds» kjenneskap til Guds Ord. Kristus er Guds budskap til oss —

Fra et av kveldsmøtene i Oslo konserthus under Nordisk fornyelseskongferanse. Etter Aril Edvardsens mektige budskap som «Guds plan med sitt folk nå» fyltes den store scene i konserthuset av mennesker som innviet seg for vekkelsestider over Norden. Her leder sokneprest Svend C. Boysen fra Danmark i bønn. På kne i bønn ser vi også Aril Edvardsen, Hans Jakob Frøen og Kjell Sundby. (Foto: Sverre Dalland, Aftenposten).

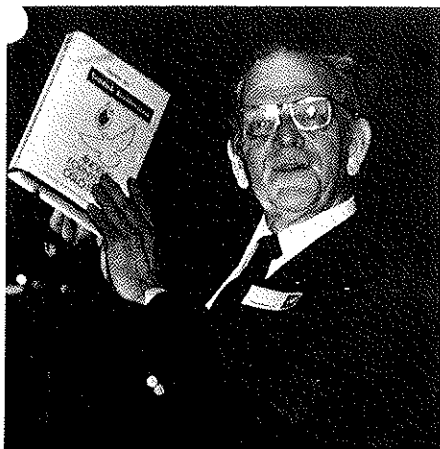
Biskop Helge Fosseus talte til en fullsatt Trefoldighetskirke under åpningsmøte for Nordisk konferanse for Andelig fornyelse.

Gud har ikke gitt oss noen ting annet enn Kristus, sa bl.a. Nilsson. Han har gitt oss Jesus og alt med HAM. Læren kan aldri bli noe annet enn et personlig vitnesbyrd om vår erfaring i forholdet til Kristus. Både Åge Åleskjær, Frøen og Erik Larsson brakte sterke budskaper til konferansedeltagerne. Konferansen var preget av en broderkjærlighetens og Kristus forherligende Ånd.

Det var inderlig forbønn for alle de Nordiske land, og forkynnelsen skapte tro for rike tider for Guds folk også i våre land, tross alvorlige tider. Hele konferansen er opptatt på kassett og kan bestilles fra Dynamis Kassett, 3190 Horten.

(Se annonse neste side)

Formann i konferansekomiteen Hans Jakob Frøen anbefaler «kassett-boken» hvor alle konferansens 8 offentlige møter og bibeltimer er med. Denne boken kan bringe konferansen ut til hele landet, og den er allerede spredd i et større opplag både av de som var på konferansen og mange som ikke fikk være med.

ÅNDELIG FORNYELSE

Vi har gleden av å presentere alle offentlige møter og bibeltimer fra Nordisk konferanse for:

**8 kassetter
i egen KASSETT-BOK
til kun kr. 150,00**

Også kassetter fra alle seminarene kan skaffes. **Kassetter vi særlig anbefaler fra konferansen:** (finnes i kassett-boken)

HARALD DYSJELAND

F-4 KRISTEN ENHET

Et klart, inspirerende og viktig budskap om et emne som mange er uklare innfor i vår tid.

SVEN NILSSON

F-6 GUDS ORD ER SANNHET

Dette er gedigen bibelundervisning. Om å få et personlig og sant forhold til Guds Ord. Hør en av Sveriges mest visjonære forkynnere som her bringer et tidsaktuelt og sterkt budskap!

ARIL EDVARSDEN

F-7 GUDS PLAN MED SITT FOLK NÅ

Dette er en av Edwardsens sterkeste budskap. Rett på sak, trosstrykende, tidsanalytisk, inspirert og salvet. En stor skare innvidde seg for en ny tid over Norden etter denne tale.

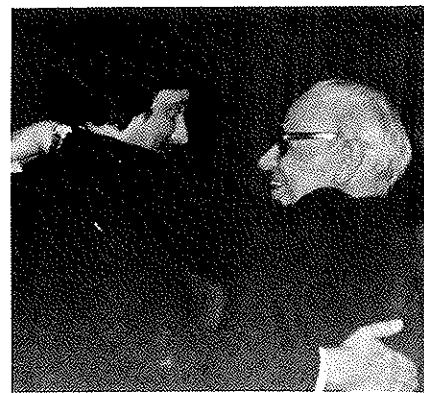
Disse kassetene har et budskap til alle kristne i vårt land. Vær med å spre kassetter som vil bane vei for åndelig fornyelse og ny dag over Norden.

Bestill idag fra:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

Ingolf Kolshus' 75-års feiring

ble en uforglemmelig fest i Filadelfia Drammen. Lokalet var fylt til trengsel og det var en rekke tilreisende forkynnere som var kommet for å hilse jubilanten. Festtalen ble holdt av forstander Odd Ravndal, og begge menighetens musikklag var i aksjon. Elste Kjell Våraker ledet stor-samlingen på en glimrende måte, slik at det ble mange og varierte innslag under den 4 timer lange festen. Blant de som brakte hilsningsstaler for deretter å omfavne en smilende og opplagt jublant, var: Morgan Kornmo, Aril Edwardsen, Oddvar Nilsen, Tom Erlandsen, Magne Tangen, Olaf Deila, Leif Jakobsen, Hans Friberg og Sverre Kornmo. Eugen Ludviksen hilste på vegne av Kolshus søsken. Flere av de som hadde tegnet seg for hilsener gjenstod da festen måtte avsluttes. Blant de forkynner-kollegaer som ellers var møtt fram for å være med på Ingolf Kolshus store dag var bl.a. Martin Ski, Kjell Haltorp, Osvald Orlien og David Østby. Representanter fra flere av de menigheter Kolshus hadde betjent som forstander brakte også sine hilsener. Sterkest inntrykk gjorde kanskje den prologen som Rigmor Kolshus hadde skrevet til dagen og som hun selv leste opp med sin klagfulle stemme. Over hele plattformen var det pyntet med de mange blomsterhilsener, og

Aril Edwardsen var en av de mange som talte og omfavnet jubilanten under Kolshus 75 års feiring i Filadelfia, Drammen.

gavebordet var «veldekket». Det var også representanter fra andre kirkesamfunn, og både pastor Kjell Sundby fra Metodistene og Reidar Svenberg fra Baptistene brakte hilsener. Festen gav et sterkt vitnesbyrd om den tillit og kjærlighet som Ingolf Kolshus er omfattet med. En naturlig frukt av det livslange og rike arbeide som Kolshus har nedlagt for Guds rikkes fremme. Som kjent er Kolshus fremdeles aktiv som forkynner, og han ble under festen utnevnt til «Norges Mr. Pinse».

En strålende opplagt og sprudlende 75 års jublant, takker sin hustru Rigmor, og festfor-samlingen for et strålende samvær. Men først og fremst ble takken sendt til den Herre Jesus for mange og rike år.

TAKK!

Jeg ville så gjerne på denne måte, på Rigmors og egne vegne få takke for den overveldende oppmerksomhet som ble vist meg på min 75-års dag. Takk for gavene, all blomsterprakt, telegrammer og brev og for personlig deltakelse i festen. Alt ble bare en uforglemmelig høytidsstund.

Vi hilser dere med 3. Johs. brev, vers 2.
Igjen takk!

Fredshilsen
Rigmor og Ingolf Kolshus

Aril Edvardsen peker på:

JESUS — GUDS SØNN

Jesu korsfestelse, død og oppstandelse er selve grunnlaget for all kristen tro og forkynnelse. Dette er «de første ting» i evangeliet (1. Kor. 15:3-5). Den som forneker disse sannheter og hendelser, er besjelet av anti-kristens ånd og fiende av evangeliet.

Bibelen sier: «For jeg overgav dere blant DE FØRSTE TING det som jeg selv mottok, at Kristus døde for våre synder etter Skriftene — og at han ble begravet — og at han oppsto på den tredje dag etter Skriftene.»

Ved oppstandelsen «ble han godtgjort å være Guds veldige Sønn» (Rom. 1:4).

Det er omvendelse og troen på Ham, den korsfestede og oppstandene, Jesus Guds Sønn som frelser. Bibelen sier: «Den som bekjenner at Jesus er Guds Sønn, i ham blir Gud, og han i Gud». Så enkelt er evangeliet, så enkelt er det å bli frelst og motta syndenes forlatelse.

Men vi, dagens kristne i Norge, gjør det ofte så vanskelig — ikke for oss selv — men for de store skarer av ikke kristne, som skal finne fram til tro på Jesus. Disse ikke-kristne følger oss undrende når vi diskuterer læresetninger, trosbekjennelser, slår hverandre i hode med skriftsteder i debatter og kronikker, i intervjuer og TV.

Det «teologiske» mørke

Som regel er vi alle enge i realiteter og virkeligheter som ligger bak våre måter å uttrykke oss på. Men fordi vi bruker forskjellige ord og

uttrykk for å beskrive disse **realitene og åndelige sannhetene**, så misforstår vi hverandre og tillegger og beskylder hverandre for synspunkter og standpunkter som vi ikke selv står for. Så utroper vi hverandre som vranglærere og falsklærere, til tross for at vi alle tror på Jesus som Guds Sønn.

Som for eks. da jeg hørte tre kjente gode kristne ledere diskuterte Jesu oppstandelse i et program i TV. De huket seg da fast i uttrykket «kjødets oppstandele», som vi bl. annet finner i vår trosbekjennelse. «Stod ikke Jesus opp i kjødet?», spurte en av dem. «Nei», mente den andre idet han tok på sitt eget legeme, «Jesu herliggjorte legeme etter oppstandelsen var ikke av kjøtt og blod, av samme substans som mitt legeme består av i dag, og slik som det han hadde før oppstandelsen». Så gikk diskusjonen for fullt. Er det ikke riktig når kirken trosbekjennelse taler om «kjødets oppstandelse»? Hadde det vært riktigere å si «legemets oppstandelse»? Hva legger den enkelte i dette uttrykk? Paulus sier jo i oppstandelseskapitlet i 1. Kor. 15 at «**kjøtt og blod** kan ikke arve Guds rike» (1. Kor. 15:50). Likeså: «Hvorledes opstår de døde, og med hva slags legeme kommer de fram? Du dåre! det du sår, blir ikke levendegjort uten det dør. Og når du sår, sår du ikke det legeme som skal bli . . . Og der er himmelske legemer, og der er jordiske legemer . . . Der såes et **naturlig legeme**, der oppstår et **åndelig legeme**» (1. Kor. 15:35 — 37,40,44).

Så diskuterte disse tre kristne leder-

Illustrasjon av Rolf Janson

ne fram og tilbake foran hele landets øyne. Var Jesu oppstandelse «i kjødet»? Nei, han hade fått et nytt legeme, et herliggjort legeme. Kan man da si «kjødets oppstandelse»? Nei, man skulle heller si «Jesu legemlige oppstandelse» Det er sikkert vanskelig for folket å følge med og forstå disse teologers «dypsindige» uttrykk. Men så kom det endelig det befriende ord fra en av dem: «MEN GRAVEN VAR I ALLEFALL TOM.»

Å takk og pris. Endelig kom det, det som egentlig de fleste kristne seere, og kanskje de fleste ikke-kristne har forstått i alle

I SENTRUM

år, uten å behøve og bli teologer: Graven var tom! Jesus stod opp igjen av graven! Det eneste som lå igjen i graven var likklærne!

Folket» er i grunnen ikke så dumme som mange tror. De forstår ofte bedre de åndelige realiteter og virkeligheter, enn mange av oss teologer og predikanter som pakker realitetene og sannhetene i ord, uttrykk, dogmer og teologiske vendinger. Jeg elsker folket for deres sunne sans. Jeg tilhører folket — grassrota.

Jeg har sett folkets sunne innstilling komme til syne igjen og igjen, også på andre områder i Norge. For eks. i debatter på TV eller i aviser om medisinsk legehjelp, kontra naturmedisin, kontra helbredelse ved bønn. Av og til finner vi eksperter og «fanatikere» på alle disse områder.

En distriktslege som ensidig sverger til den medisinske vitenskap, og forakter naturmedisin, for ikke snakke om helbredelse ved bønn. En predikant som forakter medisin, men fanatisk forkynner at bare helbredelse ved bønn er den eneste vei. En fanatisk naturvitenskapsmann som har forkastet både medisinsk vitenskap og guddommelig helbredelse, men bare sverger til askeavkok og annen naturmedisin. Jo slik «eksperter» har vi både lest og hørt om.

Men så slår folket til igjen. Mens de lytter på disse «lærde» debattere, og ser hvordan de «fanatisk» kun sverger til én av disse veier til helbredelse og

helse. Så smiler folket overbærende, og forstår at HELSE er et vidt begrep — derfor går de til doktoren — SAMTIDIG som de drikker askeavkok og bruker annen form for naturmedisin, SAMTIDIG som de kommer til forbønn i våre møter for å søke et guddommelig inngrep. Så sunne og forstandige er folket. Og takk og pris for det. De skjønner det hele, ofte langt bedre enn ekspertene.

Forskjellige uttrykksmøter når vi forsøker å kle det guddommelige i ord

Tilbake til Bibelen og evangeliet. Jeg har funnet ut at «folket» i Norge både kristne og ikke-kristne bruker denne folkelige forstand og sunnhet også når det gjelder Jesus, Bibelen og de evangeliske sannheter. De har hørt Guds Ord i kirker og bedehus, skoler og søndagsskoler siden de var små. Stort sett skjønner de fleste hvem Jesus er — hans korsfestelse, død og oppstandelse, at han ble født av jomfru Maria, at han er Guds Sønn. Det er stort sett bare når de hører oss teologiske eksperter og kristne ledere diskutere ord og uttrykk og forsøker å fange hverandre i ord og vendinger, at folkets bilde av Jesus og de evangeliske sannhetene blir uklare og forvirrende for dem.

Jeg leste om en teolog som beskylte offentlig en annen for at han ikke trodde på jomfrufødselen, bare fordi denne hadde sagt at han ikke regnet med at jomfrufødselen var i «VANLIG BIOLOGISK FORSTAND». Dermed trakk den første den slutning at den andre IKKE trodde Jesus ble UNNFANGET AV DEN HELLIGE ÅND i jomfru Marias liv, og utropte han straks som vranglærer.

Men la meg stille deg et spørsmål, du som tror på Jesus som Guds Sønn: Tror du at jomfrufødselen skjedde i «VANLIG BIOLOGISK FORSTAND», slik det skjer mellom mann og kvinne? I «vanlig biologisk forstand» når befruktning skjer mellom mann og kvinne, går det jo sæd fra mannen inn i kvinnen og befrukter hennes egg. Skjedde jomfrufødselen slik?

Nei, slik skjedde ikke Jesu fødsel, vil du si. Og du har så rett, så rett. Jomfrufødselen er så mirakuløs og opphøyet over all «vanlig biologisk forstand» at vi nesten ikke våger å sammenligne den med en naturlig fødsel — i «vanlig biologisk forstand».

Jomfrufødselen er inkarnasjonens under. Gud ble menneske. Den Hellige Ånd kom over jomfru Maria, og den Høyestes kraft overskygget henne, forteller Skriften, derfor ble også han som hun fødte, kalt Guds Sønn. (Luk. 1:35).

Begge disse to teologene tror egentlig på dette — på realitetene og virkeligheten av Jesu guddommelige fødsel — det har jeg fått forsikret meg om — men på grunn av at de bruker **forskjellige ord og uttrykk** for å beskrive denne guddommelige realiteten, som de mer eller mindre har gjennomtenkt godt eller dårlig, og som den ene legger **det i**, og den andre legger noe annet i — så utroper den ene den andre for **vranglærer**, til tross for at de egentlig tror det samme. Dette er langt fra broderlig og kristelig. Det er synd.

Vi norske kristnes synd i dag

Dette er bare et eksempel på hvordan vi norske kristne er bundet i dag i selvreit-troenhet, dømmesyke, mistenksomhet åndelig politivirksomhet, og fariseerisme overfor hverandre. Når vi uttaler oss, så sitter skarer av åndelige politimenn, og forsøker å fange en annen i ord, slik fariseerne gjorde med Jesus. Så drar en ut et sitat her, og et uttrykk fra en bok der, og setter det sammen til «hvitbøker», og plutselig er man blitt tillagt meninger, synspunkter og standpunkter som man selv aldri kunne drømme om. En har sagt det slik: «Det er ikke bare **statistikk** som kan lyve, sitater kan også lyve.»

Det ser ut som om vi kristne ledere ofte lever etter paroler ovenfor hverandre: «**TA ALT OPP I VERSTE MENING**». Å, jeg ber Gud hjelpe meg og tilgi meg og frelse meg fra **dette synd** — som også ligger så snublende nær for meg. Jeg har syndet på dette området selv, og trenger Jesu kjærlighet hver dag så sterkt i mitt liv at jeg kan elske alle mine medkristne så mye at jeg kan **være ett med dem så sterkt**, at vi har «råd» til å se ulikt på forskjellige ting.

Drømmen

Men jeg har en bønn og en drøm. Jeg har en drøm for hele vår felles kristenhet i Norge. Jeg har i syner skuet over Jordan og sett inn i Kana'ans land som ligger der og venter på oss. Og jeg tror av hele mitt hjerte at drømmen skal bli virkelig en gang i fremtiden også i den norske kristenhet.

Den drømmen er at **JESUS KRISTUS GUDS SØNN**, skal bli så stor og herlig iblant oss alle, i våre forskjellige kirker og kirkesamfunn, at vi skal bli så preget og gjennomsyret av **HANS KJÆRLIGHET** slik at **ATMOSFÆREN** mellom oss blir totalt forvandlet, så hele landet merker det.

Jeg har en drøm, om at dagen vil komme da vi kristne, tross ulikheter, skal ovenfor hverandre, når vi taler og forkynner, leve etter den regel: **TA ALT OPP I DEN BESTE MENING**. At vi skal varme og verne hverandre.

Vi trenger ikke sydebukker for å bevise vår rett-troenhet

Vi trenger ikke til stadighet «sydebukker» i norsk kristenhet som vi til enhver tid må angripe og utrope som vranglærere, for å kunne bevise ovenfor oss selv og andre at at vi har den rette lære, og er troens sanne forsvare.

Når vi alle møter **MANNEN JESUS** — Guds levende Sønn, og daglig lever i hans nærvær — får vi så nok med våre egne synder og mangler, og blir så overveldet av Guds nåde mot oss, at vi glemmer «å dømme de andre» — men vi overlater også dem til Herren og hans nåde.

Personen Jesus i sentrum

Vi trenger alle et nytt møte med MANNEN OG PERSONEN JESUS.

Jeg vil i all broderlighet henstille så sterkt jeg kan til alle mine kolleger som kristne forkynnere, enten vi er «sterktroende» eller «svaktroende», enten vi er sterke eller svake i «lære» og «dogmatikk». La basunen gi klar lyd! La budskapet om **MANNEN Jesus Kristus**, Guds Sønn, den korsfestede og oppstandene, Verdens Frelser, lyde klart og tydelig, med kraft og tyngde. **Han er sentrum**. Han er grunnvollen.

Det er HAN som også kan frelse det norske folk. Om folket har blitt gode lutheranere, gode pinsevenner, gode metodister, osv. er sekundært i evighetens perspektiv — det vil ikke bli spurt etter det ved himmelens port.

Men det vil bare bli spurt om: Kjenner du Jesus, Guds Sønn? Har du møtt HAM som din personlige frelser? Derfor la Kristus — forkynnelsen lyde — la oss fremstille **MANNEN FRA NASARET** for det norske folk. Han som er Guds Sønn og Verdens Frelser.

Fra drøm til virkelighet

Jeg har en drøm, at dagen snart kommer da alle vi kristne samler oss om HAM, og ikke lenger forsøker å fange hverandre i ord og uttrykk. Men kan tilbe han i fellesskap, kjenne samholdet i ham, verne om hverandre, forsvare hverandre, tilgi hverandre, tale vel om hverandre, til tross for enkelte ulikheter.

Jeg vet det er en drøm — men jeg tror den skal bli virkelighet. Dagen kommer da **ATMOSFÆREN** vil bli forandret gjennom **HANS ÅND** — den Hellige Ånd.

En har sagt: Når kun én drømmer en drøm, da er det bare en drøm. Men når to begynner å drømme den samme drøm, da er det litt mere enn en drøm, det er på vei til å bli virkelighet. Men når tusener drømmer den samme drøm, da er det ikke lenger bare en drøm, da er det VIRKELIGHET.

Vekkelse eller tradisjon?

Arild Ø. Eikin:

To åndsstrømninger bryter frem i vårt land i dag. Disse ligger på tydelig kollisjonskurs. Mange menigheter opplever plutselig at de er midt inne i dette brytningsområde. Det gjelder såvel pinsemenigheter som andre menigheter og lutherske organisasjoner. Også vår menighet vil oppleve denne brytningstid. Noen sier at det hele dreier seg om et generasjonsskifte. Jeg tror årsaken ligger på et dypere plan.

Guds visjon for 80-årene er vekkelse — åndsutrustning og menighetsvekst. Mange gripes av denne visjonen, og så kommer brytningstider. Vekkelsesfolket kommer i konflikt med de som ønsker å bevare en mer tradisjonell form for møtevirksomhet. Med stor frimodighet vil jeg da sette frem følgende påstander:

1. Vekkelsens barn er den NYE VEKKELSES bitreste motstander.

Hvorfor? Fordi de tror at den vekkelsen de fikk være med på var den endelige plan Gud hadde med menigheten. Det som de kjempet igjennom av trossannheter ble den rene, fullkomne og fullendte lære. — Noe nytt er derfor hverken ønskelig eller nødvendig, mener de. Glemte er det at de selv en gang sto i den samme stilling som det nye vekkelsesfolket står i idag. Glemte er det at opphavet til vår egen menighet og vår egen bevegelse, var at Gud tok seg ut et vekkelsesfolk som måtte bryte med tradisjoner og gå nye veier. Det viser seg at brytningstider er seierstider, idag som for 50 år siden. La oss be om salvelse for en ny dag med vekkelse og fornyelse.

2. Den virksomhetsform som engang tjente Guds rikes fremme er i dag et av de største hinder.

Hvorfor? Fordi hele samfunnet utvikler seg utrolig fort, mens vi fortaper oss i et møteopplegg som forlenget har utspilt sin rolle. I et samfunn der alt virker upersonlig og vi bare blir et navn og et nummer skulle vår virksomhet legge stor vekt på nærhet og fellesskap. Det står i dag storm på familien, og vår virksomhet med alle sine aktiviteter gir få eller ingen mulighet for familien til å være samlet. Enhver menighet som vil inn i vekkelsen må være villig til å gå nye veier. Budskapet om Jesus må og skal til alle tider være det samme. Møteopplegget både kan og må vi forandre. Tradisjonen sier: «Vi må vente på Guds time». Vekkelsesfolket sier: «Guds time er nå. Vi behøver ikke vente på Herren, fordi Han har ventet på oss i årtier. Så når vi vil vekkelse, så er vekkelsen her.»

Hva vil du?

Jeg tror på den Hellige Ånd, derfor bønnetetter på fredag.

Jeg tror på oppbyggelse, derfor møter på søndag.

Jeg tror på å bære hverandres byrder, derfor fellesskaps-grupper.

Jeg tror på den Herre Jesus Kristus, derfor tror jeg på vekkelse.

Eikin er eldste i Filadelfia Arendal. Stykket er fra menighetsbladet «Kontakt».

Evangeliseringscenter åpnet i Fredrikstad

Tekst og foto: Torbjørn M. Arnesen, Kristi Menighet

I det nye tilbygget til Kristi Menighet i Brochsgate 20 har det nå blitt åpnet et nytt kristent center. I tilknytning til åpningen var ca. 40 elever med rektor Åge Åleskjær fra Bibel- og Misjonsskolen i Sarons Dal samlet til en lovprisningsstund, hvor det ble bedt spesielt for centeret og dets virksomhet.

Som det fremgår av centerets navn er det evangeliseringen som er satt i høysetet. Og i tillegg til et rikt og variert tilbud når det gjelder plater, kassetter og bøker vil centeret være et såkalt åpent center hvor folk kan komme innom og slappe av med en kopp kaffe i et kristent miljø. Det vil også gis anledning til å få lytte til aktuell kristen musikk, samt gis muligheter til å få låne litteratur fra centerets minibibliotek.

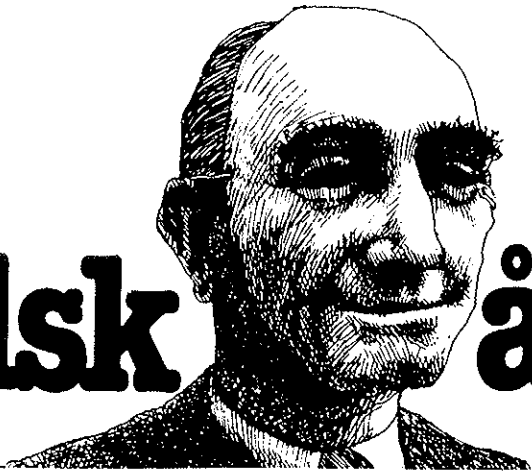
Det har også blitt åpnet en kassett-tjeneste spesielt beregnet å de eldre og syke innen menigheten som har problemer med å komme til møtene. Det vil nå gis anledning til å få utlånt tale og møtekassetter fra menighetens egne møter, og der igjennom kunne få lytte til de aktuelle budskap fra sine egne åndelige hjem. Dette nevner vi i håp om at også andre forsamlinger kan få igang lignende tiltak for sine gamle og syke.

Uten å spesifisere det materiell som centeret disponerer, kan vi nevne at den vekkende og oppbyggelige litteraturen er beregnet både på folk i og utenfor leiren. Videre har centerets medarbeidere tro på at de friske plater og sangkassetter pluss de gode tale- og evangeliseringskassetter skal være med på å fremme Guds sak, slik at mange sjeler kan vinnes for Jesus og himmelen nå i de siste innhøstningstider. Så alle dere som vil komme og avlegge centeret et besøk ønskes herved et varmt velkommen.

Tekst: Zac Poonen

Sann og falsk ånd

Paulus advarte den bibl-troende, karismatiske menigheten i Korint om å være forsiktlige, så de ikke skulle bli ført på avveier ved Satans kløkt til å tro på en annen Jesus, motta en annen Ånd og motta et annet evangelium (2. Kor. 11:1-4); Jesus sa at beraget på det religiøse området ville gå så langt, at mennesker ville drepe de sanne Kristi apostler, mens de trodde derved å gjøre Guds gjerninger (Joh. 16:2). Til slik en ytterlighet kan et menneske bli bedratt av Satan angående dets sanne, åndelige tilstand. Mellom ytterpunktene, der hvor det begås mord i den Herre Jesu navn og der hvor den sanne åndelighets sti går, ligger det mange, mange andre muligheter for avvikelser fra sannheten — som alle sammen kan føre et menneske bort fra Guds vilje og vei for oss.

La oss betrakte noen områder for bedrageri, og så betrakte sannheten slik som den er åpenbart i Guds ord. Jeremias fikk befaling fra Gud til å «rykke opp og rive ned, ødelegge og bryte sund», før han skulle «bygge og plante» (Jer. 1:10). Det var to ganger så mye arbeid å gjøre med å rive ned bygverk som ikke var av Gud, som det var med å bygge opp det som var guddommelig. Slik er det også på dette området. Først trenger vi skånselsløst å rive ned den falske åndelighets festningsverker, som har bedratt de kristne i generasjoner, og så omhyggelig begynne å bygge igjen på apostlenes og profetenes grunnvoll.

Falsk åndelighet

Et av de mest fremtredende trekk ved falsk åndelighet, har vi i eksemplet fra fariseerne og de religiøse skriftlærde på Jesu tid. De trodde på bibelen (fra 1. Mosebok til Malakias). De var fundamentale i sine læresetninger. De hadde regelmessig sine religiøse aktiviteter. Allikevel var de like langt fra å være sant åndelige som mørket er langt fra lyset. Beviset på dette sees klart i det faktum at de korsfestet Herren, og trodde at de med det behaget Gud.

I en slik grad kan Satan bedra mennesket. La den som mener seg å stå, se til at han ikke faller.

Vi kan lære noen lekser av fariseerne:

Utvendig

De konsentrerte seg om det ytre i sin gudsdyrkelse og forsømt det indre livet. Dette er et av de mest typiske trekk ved falsk åndelighet (se Mt. 23:25-26). En kan regelmessig ha en daglig stille stund over Skriftene, i bønn, gå på møter, vitne for Jesus osv. (alle de ytre aktivitetene) og fremdeles være en fariseer, selvom en er evangelisk og karismatisk. En kan endog være misjonær (eller fulltids-arbeider) slik som noen av fariseerne var (Mt. 23:15), og fremdeles ikke være mer åndelig enn Judas Iskariot.

Fariseerne ble kalt Rabbi. Rabbi (tilsvarende dagens forstander, pater, pastor osv.), og de elsket å bli kalt med slike ærverdige titler. De elsket også å være eldste i sine lokale forsamlinger. Allikevel sa Jesus at de ikke kunne unnfly helvetes dom (Mt. 23:6,7,33)

Når vår åndelighet består kun i (eller hovedsakelig i) det ytre, kan vi være sikker på at det er falsk åndelighet — for den utøves for menneskers øyne, i søken etter menneskelig ære, og søker ikke i sannhet Guds ære.

Selvisk

Et annet karaktertrekk ved fariseerne var at deres «åndelighet» bar omsorg **kun for dem selv**. De hadde en selv-sentrert, kjærlighetsløs religion. De hadde et skarpt øye for detaljene i loven (som å gi tiende av mynte, dill og karve), men forsømt fullstendig å vise medynk mot de fattige enkene som bodde hos dem. De suget uten barmhjertighet ut leien av sine mindre privilegerte brødre, og så døyvet de samvittighetens stemme ved å ha bønnemøter osv. (Mt. 23:14,23,24). De avsilte myggen, men slukte kamelen. Slik er den falske åndelighet.

Når vi mangler barmhjertighet og medynk med hverandre, kan vi være forvissnet om at vi er på villspor, selvom vi ber og leser Ordet og gir tid og penger til «utbredelsen av evangeliet».

Alle våre offer «for Kristi skyld og for evangeliets skyld» har ingen verdi, dersom vi mangler en tilgivende ånd og ikke har medynk med hverandre. For Herren sier: «Gå og lær hva det er, jeg

Zac Poonen er en lederskikkelse i fornyelsesvekkelsen i India. Han virker i Bangalore og er også knyttet til Trinity Fellowship i Bombay som utgir bladet OUTPOURING. Fra dette bladet har vi hentet denne artikkelen. Den gir et inntrykk av de tanker som rører seg i blant de indiske kristne som nå åpner seg for åndelig fornyelse.

Djevelen er en mesteretterligner. Derfor advares gjentatte ganger i det Nye Testamente av vår Herre og av hans apostler om at vi må ta oss i akt, så vi ikke bedras. De siste dager vil få se en flom av bedrageriske ånder, så vi trenger til å være dessto mer akt-pågivende.

andelighet

har lyst til barmhjertighet og ikke til offer» (Mt. 9:13). Sann åndelighet kan først begynne når vi har lært dette.

Indre synder

Mange mennesker har en åndelighet som kun består i, ikke å gjøre dette, ikke røre ved det, ikke å smake på det osv. (f.eks. ikke å gå på kino, ikke bruke tobakk, ikke smake brennevin, ikke bruke smykker), — hvilket jo alt sammen er ytre ting. Det er hva Paulus kaller noe som «riktignok har ord på seg for å være visdom, både den selvgjorte fromheten, selvfornektelsen og mishandlingen av kroppen. Men det har ingen verdi, det tjener bare til å tilfredsstille menneskets syndige natur.» (Kol. 2:23) Dette bevises idag av de moderne fariseere ved at disse som styrer klar av de ovennevnte ytre ting, ofte driver med sladder og baktalelser. De overmannes av begjærighet og urene tanker og er ofte misunnlige, bitre, selviske og stolte. Men ingen av disse siste indre tingene voldet dem anstøt slik som de ytre tingene som er nevnt ovenfor. De avsiler myggene og svelger kamelene.

Vi sier ikke at de ytre tingene ovenfor er uten betydning. Nei. Vi sier ikke at myggene skal slukes! Nei! La oss få bort såvel kameler som mygg. Eller med Jesu ord: «Dette skulle gjøres (å fjerne kamelene), og det andre ikke forsømmes (å fjerne myggene også).» (Mt. 23:23).

Praktisk

Falsk åndelighet sentrerer seg om å legge vekten på ubetydeligere saker og måler seg selv og andre etter graden av hengivelse til slike ubetydeligere saker.

For å ta et praktisk eksempel: Tidlig om morgenen, i hjemmet, når du har din stille stund over Skriftene, så er du klar over at din kone strever med å mate barnet og med å gjøre de eldre barna istand til å gå på skolen og med å lage frokost. En fariseer ville fortsette med å ha sin stille stund. Men en sann Jesu disippel ville gå og hjelpe sin kone først og så lese Bibelen ved et mer hø-

velig tidspunkt. Husk fortellingen om den barmhjertige samaritanen (Luk. 10:30-37). Levitten og presten i fortellingen så den forslåtte mannen, halvveis død, men hadde slikt hastverk med å komme til møtet i templet i Jerusalem. Samaritanen gikk glipp av møtet, men var langt mer åndelig, idet han tok seg av mannen som var i nød. Jesus sa: «Gå du og gjør likeså». (Luk. 10:37).

Personlig dyktighet

De første tre versene av 1. Kor. 13 gir oss en videre utleggelse av falsk åndelighet.

Åndelige gaver (det å tale i tunger osv.) er ikke de sanne kjennetegn på sann åndelighet. Evnen til å profetere og veltalenhet, en dyp og grundig kjennskap til Bibelen og dens læresetninger fra det Gamle Testamentets typologi og det Nye Testamentets hemmeligheter osv. er heller ikke noe bevis på at en person er virkelig åndelig. Overnaturlig tro som gjør under, er heller ingen garanti for at den som bruker gaven er et åndelig menneske (1. Kor. 13:1-2). Jesus sa selv, at **mange** (legg merke til ordet «mange») som hadde profetert og gjort mirakler til slutt ville bli støtt bort fra hans ansikt på den siste dag (les nøye Mt. 7:22-23).

Overraskende nok så ser vi av listen i 1. Kor. 13 (vers 3), at selv godgjørenhet og sosial omsorg for de fattige ikke er bevis på åndelighet. Det har vært mange store filantroper (Gresk: som elsker mennesker) i verden som ikke hadde en gnist av guddommelig liv. Samme verset forteller oss videre, at selv det å bli en martyr for sannheten ikke er noe bevis på åndelighet. Mennesker kan tale om å «brenne opp» for Gud, og kjøre sine legemer i en endeløs aktivitet for Kristus. Allikevel behøver de ikke være i nærheten av åndelighet. Kanskje alle deres anstrengelser ikke gagnar dem noe. (1. Kor. 13:3).

Hvor få er det som har tatt disse Skriftens ord alvorlig! Hvis noen kunne profetere og forkynne med stor veltalenhet, tale vakkert i tunger, undervise fra Bibelen med stor dyktighet, og også ha tro til å gjøre mirakler i Jesu navn, og var gavmild med sine penger og andre gaver for å hjelpe de fattige, og i tillegg var en som «ga sitt legeme til å brennes» i evangeliseringsarbeid, og på toppen av det hele var sunn i sin lære; hvem ville noensinne sette spørsmålstegn ved hans åndelighet? Allikevel er det disse egenskapene Paulus nedtegner i 1. Kor. 13:1-3 som **ikke å være bevis på åndelighet**. Trass i en slik klar uttalelse blir skarer av troende til stadighet bedratt til å tro at på grunn av disse bevisene som de (eller andre har), så er de åndelige.

Kjærligheten — prøvesten

I 1. Kor. 13 fortsetter Paulus med å si at **kjærligheten** er den virkelige prøven på en persons åndelighet — ikke den menneskelige kjærligheten, men den guddommelige kjærligheten.

Det er mulig å være en «stor kristen leder» i menneskers øyne og allikevel ikke ha noe forhold til Gud i det hele tatt, slik som vi kan se det i tilfellet med «budbæreren» (lederen) for menigheten i Sardes' (det ordt som her er oversatt med «engel» er det greske ordet «angelos» som betyr «budbærer» slik som i Mt. 11:10), som hadde ry for å være meget åndelig, men som i virkeligheten var død (Åp. 3:1). Slik er også tilstanden hos mange som idag hevdes å være «store åndelige ledere». Det er en råttighet i deres indre, som mennesker ikke ser.

Ut av alt det vi har betraktet så langt, kan vi se at falsk åndelighet ikke nødvendigvis avstedkommes av falske læresetninger, men ofte kommer sammen med sanne læresetninger i hvilke det er ubalanse — det gjøres mye vesen av ubetydeligere lærepunkter, og hoved-læresetninger ignoreres. Det er som et fysisk legeme med vakre fingre, øyne, ører, nese osv., men uten indre organer som hjerte og lunger.

Det er søken etter menneskelig ære som leder til den store mengde av falsk åndelighet som finnes i kristenheten. Dersom vi alene hadde søkt Guds ære og herlighet, så ville faren ha vært liten for å bli bedratt av slike etterligninger. Derfor: Vi må rette et drepene slag mot røttene til dette begjæret etter å søke menneskers ære, hvis vi skal bli befridd fra falsk åndelighet.

Sann åndelighet

I det vi nå har ryddet grunnen for noen av de mest åpenbare uttrykk for etterligninger, kan vi nå gå videre til det guddommelige. Hva er kjennetegnene på sann åndelighet? Apostelen Johannes gir oss et meget klart bilde i sitt første brev. Historien forteller oss at Johannes' skrifter trolig er den siste skrevne del av Bibelen. Dersom dette er riktig, har vi i 1. Johannes brev den kronologisk sist nedtegnede del av den inspirerte Skrift. Johannes var sannsynligvis ca. 90 år gammel på dette tidspunkt. Han var blitt fylt av Ånden 65 år tidligere og hadde vandret i Ånden siden, og vokst til stor modenhet som en far i Kristus. Han hadde også 65 års erfaring på denne tiden med forskjellige typer av kristne og menigheter. Og nå skriver han sitt siste brev — den byrden han har på sitt hjerte — til de kristne i verden. Og han forteller dem hva sann åndelighet er. Han sier: «Små barn, la ingen bedra dere . . . jeg har

skrevet dette om dem som forsøker å bedra dere» (1. Joh. 3:7 og 2:26).

Johannes kaller det sann åndelighet, «å være fullkommen i kjærligheten» — som er et uttrykk han ofte bruker i sitt brev. For å summere opp hans brev, så sier Johannes der, at det i hovedsaken er tre kjennetegn på den sant åndelige mann:

- 1) Han adlyder Guds bud og gjør ikke synd. (2:5; 3:9).
- 2) Han elsker sine medtroende. (4:12).
- 3) Han bekjenner med sin ånd at Jesus Kristus, Guds Sønn er kommet i kjød. (4:1-6).

Det første kjennetegnet — lydighet mot Jesu undervisning og mot Gud befalinger — er det virkelige kjennetegnet på vår kjærlighet til Herren, slik som Jesus selv klart lærte (Joh. 14:21). Et hvilket som helst offer som gjøres «for Jesus» er ikke noen erstatning for lydighet (se 1. Sam. 15:22). Det andre kjennetegnet er kjærligheten på det horisontale plan — mot våre medtroende. Dette er hva det betyr å bli fullkommen i kjærligheten — å elske Gud med hjerte, sjel og sinn, og å elske våre medtroende slik som Jesus elsket oss.

Indre karakter

Denne fullkommengjørelsen i kjærligheten springer ut av en åndelig åpenbaring for våre hjerter om den herlige sannheten, at Jesus Kristus, Guds Sønn, kom til jorden i vårt kjød og levde det fullkomne kjærlighetslivet overfor Gud og mennesker, i menneskelig kjød. Han ble fristet til ukjærlighet og til ulydighet, slik som vi blir det, på ethvert område (Heb. 4:15), men han kom aldri ut av kjærligheten. I ham ser vi sann åndelighet. Og vi ser av hans eksempel, at sann åndelighet ikke er et spørsmål om ytre gjerninger først og fremst, men om indre karakter. For Jesus var et åndelig menneske før han noensinne forkynte en preken eller gjorde et mirakel.

Frukt

Nei. Åndelighet er ikke et spørsmål om gaver, men snarere om frukt. Som noen har sagt: Åndens gaver er lik de gavene som henger på juletreet — de forteller oss ingen ting om treets egenskaper. De kan henges på treet i et øyeblikk og tas av i det neste. Men frukt

som vokser på et tre fortelle oss om treet. Gavene kan være mer i iøyenfallende. Men ved en endelig analyse, så er det frukten som er avgjørende. Jesus avgjør saken for oss ved sine ord: «På frukten (ikke deres gaver) skal dere kjenne dem». (Mt. 7:16).

Og så kan vi alle måle oss selv. Hvor mye helhertet lydighet mot Skriftens bud finnes det i mitt liv? Hvor mye barmhjertighet, medynk, godhet, tålmodighet og alle de andre kjærlighetsens egenskaper, som er nevnt i 1. Kor. 13, karakteriserer mitt liv? Tror jeg at Jesus levde et slikt liv i mitt kjød, og at det derfor er mulig for meg å vandre slik som han vandret (1. Joh. 2:6)? Dette er spørsmål som åpenbarer for oss hvor åndelige vi er.

Den Hellige Ånd er blitt utgytt, slik

at vi kan utfries fra Adams natur og få del i guddommelig natur.

For dette formål atskiller han sjel og ånd i våre liv til stadighet og søker å gjøre oss helt gjennom åndelige. Det er mye mer om dette emnet, som ikke kan dekkes i en kort artikkel. Jeg har behandlet emnet «sjel» og «ånd» mer fyldestgjørende i min bok «Hans herlighet til pris» (Eng.: «Radiating His Glory»), så jeg ønsker ikke å ta opp det samme her.

Må Herren ta tåken bort fra våre øyne, slik at vi kan se klart og skjelne mellom det som er sant åndelig og det som er kjødelig eller bare av sjelen.

Oversatt av Jørn Bestum

*Lysten etter menneskelig ære,
må dø — om vi skal bli befridd
fra falsk åndelighet.*

På reise i Østen

Her kommer den første artikkelen som vår nye medarbeider Sigvard Wallenberg, har skrevet, spesielt for Pioneren.

«Som de fleste sikkert vet, så er jeg bare et lite barn. Selv om jeg idag veier bortimot etthundreogtretti kilo!» Det er bare 3 år siden jeg ble omvendt.

Idag er jeg altså ikke bare et nytt menneske, men en ny skapning. Når man skaper noe nytt, så bruker man jo ikke det gamle. Det er bare mitt navn jeg har beholdt for at man skal vite hvor posten skal sendes!

Kan et nyfødt barn brukes til noe praktisk? Nei — for mennesker er det umulig, men i landet: «Anderledes», og med en Far som har all makt i himmel og på jord, finnes det andre verdier og ressurser enn de menneskelige og jordiske.

Selv rakk jeg ikke mere enn å bli renvasket og få mitt første måltid med mat før Herren kledte meg i varme klær og sendte meg ut for å arbeide. Og velsignelsene har ikke uteblitt. Men det har heller ikke Satans

feige og listige angrep. I og med at jeg er et barn i Herren, så raser den onde over min frimodighet fordi jeg preker det som de fleste andre ikke tør si, men som Gud vil ha sagt i disse dager. Det ser ut som jeg utgjør en alvorlig fare for fienden ettersom han så hardt og ofte angriper meg. Kan han ikke angripe meg selv, omgitt av søsken som jeg nesten alltid er, så angriper han feigt min familie mens jeg er ute og reiser.

Da jeg ble frelst, så gledet min kone Mai-Gun og mine fire gutter seg. Nå skulle far endelig bli hjemme som alle andre fedre, endelig skulle de utallige reisene slutte! Jeg hadde jo reist i over 50 land, og i 25 år vært i den ondes tjeneste som underholder. Jeg var en svensk utgave av Juster eller Wesenlund, kan jeg tenke meg.

Men, — idag reiser jeg mer enn noen gang før! Nå er det i den levende Guds tjeneste at reisingen foregår,

Slum Pinsekirke utenfor Manilla med en av landets karakteristiske taxier foran hovedinngangen.

og familien er forståelig nok skuffet på sitt sett, men de har akseptert Guds ledelse i det hele.

I de tre år jeg har vært en kristen, har jeg rukket å besøke hele Skandinavia, samt Holland, England, Tyskland og Sveits, og U.S.A. og fjerne Østen flere ganger.

Jeg har akkurat kommet hjem fra en fantastisk reise til fjerne Østen. Der besøkte jeg bl.a. Thailand og Filippinene, ledet av Herren på en merkelig måte.

Følg med på reisen i en forkortet versjon . . . fest sikkerhetsbeltene . . . Vi landet først i Thailand. . .

Ved min første reise til dette landet, hadde jeg fått en oppgave av min arbeidsgiver. Jeg skulle samle inn penger til en telefon til Bangkoks nye pinsekirke som var under bygging. Telefon er veldig dyrt i Thailand. Og nå gledet jeg meg til å få tjene Herren med et vitnesbyrd eller en preken der hos min kjære bror, pastor Nirut.

Min første skuffelse

Jeg kom for seint til kirken da flyet var forsinket, og en annen svensk bror hadde allerede gått på talerstolen. «Gud, hvorfor ble det slik?» sa jeg inne i meg. Og så var det bare å kjøre slukøret hjem til hotellet i stedet. Det var bare to dager til jeg skulle videre til Filippinene. Men allerede dagen etter «nederlaget» i pinsekirken, ringte de og ville jeg skulle gjøre ett eller flere kristne TV-program! «AHA», tenkte jeg, «Gud har noe ennå større for meg! Nå får jeg tale og syng for ca. 4 millioner seere i stedet!» Jeg gledet meg.

Mine medreisende fra Sverige; Nils-Åke og Christer samt jeg ble hentet på hotellet ca. kl. 11.00 på formiddagen. Men midt under denne turen, husket jeg plutselig at vi hadde glemt å få visum til Taiwan, dit vi også skulle. Vi kunne bare få det på det Kinesiske flyselskapets kontor i Bangkok.

Vi kjører til dette kontoret og gikk opp for å hente våre visa. Da vi kom ut derfra, var det kveld!! Dermed ble det ikke noe TV-program heller. En ny skuffelse, og et humør som vitnet om at jeg enda ikke var mere enn et barn på livets vei.

Vi måtte forlate Thailand uten et eneste synlig bevis på å ha gjort noe nyttig for Herren. Men de skulle planlegge et TV-program når vi kom til Bangkok på hjemveien.

Vi fløy så til Manilla på Filippinene. Her begynte det å skje saker og ting. Taxisjåføren som hentet oss på flyplassen, ville ha oss med til de syndigste nattklubbene. Det sluttet tre dager senere med at han ble herlig frelst på vårt hotellrom.

En industrimann som vi hadde avtalt å besøke, viste seg å ha store pro-

blemer, både åndelig og økonomisk. Han og «hele hans hus» overga seg til Heren natten før vi dro derfra. Dette skjedde også på vårt hotellrom!

Vi hadde lagt oss, og klokken var 23.00 da telefonen ringte. Industri- mannen sto i hallen og hadde med sin søster og sin niese.

«Vi må snakke med dere om Jesus!» Vi fikk klærne på oss, og så bar det ned på kne der hvor taxisjå- føren for en liten tid siden hadde møtte Gud. Niesen fikk dessuten en dåp i den Hellige Ånd. «I'm flying — I'm flying». — Jeg flyr, jeg flyr» ropte hun ut gang på gang. Og det var tydelig at hun hadde møtt Gud!

Vi trodde at vi skulle brukes «stort» av Herren, og vi så fram til å få tjene i en stor pinsekirke i Manilla. Men mennesker spår og Herren rår!

På en mirakuløs måte ledet Gud oss til en liten provisorisk pinsekirke i et slumområde i utkanten av Manilla. At vi var under Åndens ledelse, kunne vi ikke ta feil av.

Vi rakk ikke mere enn innenfor kirkens fire vegger før Guds Hellige Ånd falt over oss alle. Våre søsken ble åndsdopte den ene etter den an-

dre. Vi fikk be for flere syke, og ba også for krøplinger, bl.a. en gammel, lam mann som tidligere hadde vært dommer i byen.

Da vi skulle gå, viste Herren oss et lite skilt på veggen, hvor det sto hvilken økonomisk stilling kirken hadde til dags dato. De hadde bare én dollar i kassen, ca. 5 n.kr.

Da var det som Herren sa til meg: «Brødre, dra hjem, samle inn midler! Jeg skal reise opp hele dette nødlidende folket. Jeg skal begynne helt fra begynnelsen av — med barna!» «Vi fikk vite at de trengte en folkevognbuss for å kunne hente barna i distriktet til søndagsskole.

For å gjøre en lang historie kort, så kan jeg glede norske søsken med å si at mine møter i Norge har innbragt nesten førtitusen kroner som skal gå til disse på Filippinene. En del av pengene er allerede på vei til dette enorme nødens område. Pris skje Guds navn!

I Thailand fikk vi be med en sjef for et skandinavisk rederi. Vi forlot med tårefylte øyne. Hans avskjedsord var: «Jeg er på vei, jeg kommer snart!»

Tilbake til Thailand

Nå skulle det bli TV i stor skala . . . trodde vi! Men Gud er stor! Det ble nemlig en streik blant TV-arbeiderne akkurat den dagen vi skulle i ilden. Og så kunne vi bare takke Gud, glade over å forstå at Han er den som leder! Han sendte oss i stedet ut til et kristent oppsamlingssted for foreldre- løse barn i «bushen» utenfor Bangkok. Og hvem var sjef der, om ikke den nyfrelste, forhenværende assu- randøren Finn Strøm m/fam. fra Norge!

Deres behov fikk vi også gleden av å formidle her hjemmefra. Nå er ca. ett hundre senger, telt og verktøy på vei ut i en stor kontainer. Dette var planlagt av Herren — lenge før vi visste det. Det eneste vi hadde fått gjøre, var å stå til Mesterens disposisjon!

Slutten på denne beretningen får bli et spørsmål til deg som leser dette. Er du i Guds fullkomne vilje! Har du gitt ditt liv helt til Jesus?

Kunne han bruke en nyfødt baby i Sigvard Wallenberg så kan han bruke hvem som helst. Det er vel det Gud har villet vise, ved det jeg her har fortalt fra min reise til Østen.

Sigvard Wallenberg medvirker i søndagsskolen som holdes på et bar planker i bakgården til kirken i Manilla.

I Thailand finnes en skole for skandinaviske misjonærbarn. Den ligger plasser på et paradisk sted ved en mil lang sandstrand i Huanhin. (20 mil fra Bangkok.) Ledere for skolen er Lars-Ake og Yvonne Egerbo som vi her ser bak barna til høyre. Ellers ser vi fra v. husmor Bodil Carlsson, og lærerene Eva Eliasson og Marta Gunnarsson. Bara er sønner og døtre av svenske danske og norske misjonærer i Thailand. Bl.a. er sønner og døtre av svenske danske og norske misjonærer i Thailand. Bl.a. ser vi Clary, David og Elisabeth Loner, Norge. Poul Sørensen, Hanna Muller-Nielson og Maria, Mirjam og Magnus Andersson fra Danmark. Dan, Bo og Anna Hansson, Søren Ingmari Algsund og Hans og Jonas Andersson, fra Sverige.

Det er et stort behov for kristne barnebøker og tegneserier. Likeså ville de sette stor pris på kassetter med barnesanger og familiemøter hjemmefra, og annet som kan glede barn fra deres hjemland. Addressen er: SPM-VILLA, Saam Phiinong, Huahin, Thailand.

Blinde og krøplinger i bibelstudium i et lite rom, i slummen utenfor Manilla.

SIGURD
SØRHUS:

Ord fra Grunn- teksten

Διδάσκω = undervise
(UTTALES: DIDASKO)

Didasko betyr å undervise, instruere.

Ordet forekommer 95 ganger i N.T.

Vi kan først se hvordan ordet er brukt i Matt. 28,19-20, som blir kalt misjonsbefalingen eller dåpsbefalingen. Det lyder: «Gå derfor ut og gjør disipler (mathetévate av mathetévo) (blandt) alle folkeslag. Døp dem ... og lær (didaskóntes av didasko) dem å holde alt jeg har befalt dere. (Ordrett: Døpende dem ... og lærende dem ...).»

I noen gamle Bibler var både mathetévo og didasko i disse versene oversatt med å lære. Men det ene betyr å gjøre (til) disippel og det andre å undervise, lære bort. Når også mathetévo var oversatt med å lære, var det vel fordi en måtte undervise i, eller forkynne evangeliet for å kunne gjøre noen til disipler. Og det er viktig. Men det rette ordet er da ikke å undervise, men å forkynne. Så i Matt. 28,19-20 er det nettopp viktig å skjeldne mellom mathetévo og didasko. For mathetévo har mer forbindelse med kerýsso, forkynne, enn med didasko, undervise. En kan også bruke evangelizomai i stedet for kerýsso. Det betyr å bringe gode nyheter. I Apgj. 14,21 er evangelizomai og mathetévo brukt sammen. «De forkynte evangeliet (evangelizómenoi) i denne byen og vant mange disipler (mathetévantes)». Når evangeliet blir forkynt, skjer det en forvandling med den som tar imot. Når forvandlingen har skjedd, kan en døpe og undervise om det Jesus har befalt, bl.a. om det Jesus sier i det nye budet, om å elske hverandre (Joh. 13,34-35). Det går dårlig dersom en snur dette opp ned, slik at en først underviser, så døper og så venter at de skal være blitt disipler. Da risikerer vi bare å lage navnekristne. Det ser vi best på misjonsmarken. Det er viktig at forkynnelsen av evangeliet (kerýsso eller evangelizo) kommer før en begynner å undervise (didasko).

I Matt 5,2 er det tydelig at didasko betyr å undervise. For her er det tale om bergprekenen, hvor Jesus underviser om hvordan disiplene skulle leve og hva slags holdninger han venter av dem — og av oss.

I forbindelse med ordet didasko har vi også didaskalos, lærer, og didakjé, lære eller læresetning. Jesus ble kalt didaskalos, lærer eller Mester.

Spalte-
redaktør:

**Erling
Thu**

Gangflåtvn. 6
4000 Stavanger

Vi treng ikkje stor fantasi for å sjå føre oss den gleda og glød som må ha sermerka Israelfolket i alle sine gjeremål etter trældomen i Egypt. Dei var frie trældomen. Dei var frie fangevaktarane til Farao. Dei var eit frigjort folk på veg mot det lova landet. Dei reiste frå Egypte for å halde Guds-teneste. I gleda drog dei ut og med tru og glød bygde dei eit telt, eit tabernakel, ein bustad for Guds herlegdom midt ute i øydemarka. Heile folket var med. Unge og eldre, kvinner og menn kom med sine gåver av mange slag: gull og sølv, garn og vevnader, steinar og virke. Saman skapte dei ein lovsong til Gud. Ein takkesong for fridom og frelse høyrdest i talta deira. Heile folket song, det var ei skapande song, midt i øydemarka. Songane dei song, dansane dei danste, tabernaklet med alt utstyret, fortellingar som vart fortalde, vart forma til eit veldig mangfaldig kunstner, — eit multikunstverk. Det var ein gudsteneste og eit drama. Det var kvardagsliv og kvardagskultur. Det var eit folk i tilbeding og Guds herlegdom nærverande midt i øydemarka.

Men Egypten si makt- og meisterkultur levde framleis vidare. Maktkulturen levde vidare som om dei underlege fanatkarane i øydemarka ikkje var til. Slik er det framleis. Det er maktkulturen som rår.

Kultur vert idag og sett i samband med det som er fint og fornemt, det uforståelege som går over hovuda på folk. Kultur vert sett på noko som ligg langt over vanlege folk sine liv og evne til å forstå. Det har ikkje hjelpt noko særleg at kulturomgrepet har vorte utvida så det av og til omfattar alle menneskelege gjeremål. Den såkalla høgkulturen har framleis si makt og sine meistarar. På den

kjente svenske diktaren sitt Övralid kan ein oppleve dette kultursynet i eit nøtteskal. Her har ein kulturmeister bygd eit monument over seg sjølv. Som ei borg ligg det kvite huset på ei høgde. Her kan ein sjå ned på verda omkring og dei vanlege menneske som kaver i sitt jorbundne strev. Diktaren kan tenkja sine høge tankar i sval isolering bak tjukke murar. Han kan ha sine utvalde og fornemme gjestar hjå seg i fred og ro. Ute mot Vätterens blå vatn ligg diktararen gravlagd i ein storslått sarkofag, medan eit par koner kviler i

enklare kister ved sida av. Etter konene ligg diktarens elsklingshund. Rangskalaen er fullkomen.

Den kultur som veks fram frå det kristne fellesskapet må vera kulturen til det lova landet og ikkje Egypten. Det vil seia at kulturen ikkje skal vera eksklusiv og avgrensa, men open og fri. Han skal ikkje herleggjera menneske, makt eller meistarar, men Gud. Han skal ikkje vera krevande men tenande. Han skal ikkje byggja monument, men hylla Gud med song, dikt, fortellingar, drama og alle slag kunstverk om Gud og

Slepp dei skapande krefter laus!

menneske om deira handlingar og forhold seg i mellom.

Kulturarbeidaren vert då ikkje ein meister, men ein tenar. Han vert ein lem blant andre lemer med ein funksjon blant andre funksjonar. Ein er Meisteren — vi er alle brør, det gjeld også kultur- livet.

La oss gjera dei kristne menig- hetene til lovsongverkstader etter mønster av 2. mos. 35, 30—36,7. Gud er den same i dag. Guds An- de skaper like mykje av skapande krefter i menneske i dag som han gjorde før. Å verta fylt av Guds Ande må hjå oss og verta uttrykt i eit mangfald av skapande verkna- der, og ikkje berre kanalisert inn i nokre få etablerte banar.

Det er mykje som ligg latent og ventar å koma til uttrykk i det kristne fellesskapet. Ikkje berre songar, talar og vitnemål. Kvifor har vi lagt så stor vekt på desse og forsømt andre? Menighetsakti- vitetane er i stor grad knytta til ei lite gruppe menneske som er go- de i teoretiske-verbale uttrykksfor- mer. Samstundes sit det mange menneske i salen som er gode og har rike gåver på andre område. Svært ofte er det lite rom for des- se. La oss sleppa laus den ande som gjev evne til alle slag hand- verk, så dei kan tenkja ut og laga kunstverk, slipa steinar og skjera i tre, ja alle slag treskurd og kunstvevna.

Slik som isralittane i øydemar- ka bør vi kunna halda gudstene- ste med alle våre evner. Finnst det ein betre plass for det store mulitkunstverket enn i det kristne fellesskapet? Tenk kva slag guds- tenester vi skulle skapa. Tenk kva slag fargerikdom og drama- tikk som bør kunna sermerka vårt fellesskap. Og tenk på alle fine høve til kvardagsfellesskap vi kan ha om alle fekk sleppa laus sine åndsinspirerte skapande vener i menighetane og heimane våre!

Bibelen oppmodar både tre og fjell til å delta i lovsongen til gud. Alt som har ande skal lova Her- ren. Slepp alle menn og kvinner med givnad, evne og skjøn på le- vande kunstverk laus. La livet få veksa og gro. La det gje seg ut- trykk i kristen kvardagskultur i heim og fellesskap. Slepp dei skapande kreftene laus. Det er vår i landet!

Jesus, mitt liv, mitt alt.

Du er min tro når min tro svikjer.

Du er min styrke når jeg er svak.
Du er min Hellighet, ære, rettferdighet.
Du er min glede, min fred, min kjærlig- het.

Du er min lovsang.
Du er min skatt i et lærkar.

Du er for gud min garanti.
Du er min bror og min brudgom.

ALT hva jeg eier, har jeg I DEG.
JESUS, jeg tilber deg, Bind meg til deg.

Lev du ditt liv i meg.
Lær meg din viljes vei.
Lydighet, ydmykhet,
godhet, barmhjertighet
vinner jeg bar i deg.

JESUS, jeg elsker deg.
Du er den ENE.
Du er den Hellige, Mektige, Rene.

Du ville lide. Du ville blø.
For mine synders skyld måtte du dø.
Takk for tilgivelse. Takk for ditt blod.
Takk, kjære Frelser at du er så god.
Her er mitt liv. Det tilhører deg.
Dann meg, så jeg kan forherlige
deg. AMEN.

Randi M. Sandberg

Jesus!

Å, hylle deg, med vakre ord.
Å, prise deg Jesus, som er så stor.
Det jeg ønsker, men blir så fattig.
Mine ord blir så små.
Men du! er Alfa og Omega, og et hav av ord kan lages mellom dem.
Jesus, Vev for meg — tusenvis av vakre ord.
De skjønneste ord du vet om.
Disse vil jeg gi deg, for du er min kjærlighet.

Inger Karin Jørgensen

Å kjenne — og kjennes

Jesus —
det å kjenne deg er ikke
sorte trykkbokstaver på fint hvitt papir.
Det å kjenne deg er vissheten om å ha funnet perlen, og selge alt for å eie den.

Jesus —
det å kjennes av deg er ikke
10 bud på Sinai berg.

Det å kjennes av deg er å åpne Livets bok, og se mitt navn nedskrevet med ditt blod.

Betingelsesløst

Betingelser, fordommer, krav setter vi opp.
.... hindrer oss selv i å komme til deg.

Betingelsesløst strekker du armene fram.
— ber dem komme, alle som trenger deg.

Magne Vågnes

Den fantastiske soloppgan- gen

Tidlig på høsten gjester en morgen by- en som er ulik alle andre morgener. Jeg vil aldri glemme den, for en slik morgenhimmel har jeg aldri sett før. Det er et helt nytt påfunn fra natures side.

Jeg våkner grytidlig av et underlig lys som strømmer i overflod gjennom gardinene. Jeg trekker vekk gardinene og møter en helt ny verden. Det første jeg tenker er at himmelen er et flamme- hav, men den ligner ikke det heller. Jeg bader mine øyne med ærefrykt i den himmelske fargen, men jeg ser ingen sol. Det er som sola har smeltet sam- men i de tynne skyene og flyter i stride strømmer utover i himmelrommet og innover i sjelen. Den guddommelige rødfargen er så uendelig lys og ren og kan ikke beskrives. På gaten er ikke et menneske å se, og alt er forandret. Morgenen har forklart hele verden og gitt den et nytt og lysere lys. Jeg løper gjennom leiligheten og ser at morg- enen strekker seg langt utover mot vest også, og det er som en sol stiger fra kveldslandet. Heller ikke her ser jeg tegn til liv, men morgenen er nok i seg selv. Langsamt fylles jeg med det mor- genen selv er fylt av. Hele verden forto- ner seg som et veldig kjærtegn fra Gud, men mest av alt er det et enda større kjærtegn fra Gud. Et kjærtegn fra alt. Jeg bades i et morgenbad, nok i seg selv, et bad som forklarer mine øy- ne og min sjel.

Selv om morgenen blir seg selv igjen etter soloppgang, strekker den seg langt utover i dagens gjøremål. Alt blir kaotisk og tomt igjen, men denne evig lyse morgenen bor i meg. Jeg bærer den i meg langt innover i dagen som er himmelsk rikdom, og holder på den som en skatt. Den dagen er min sjel forklart.

Trond Eide

FAMILIEN I FOKUS

under F.G.B.M. Norges konferanse

Tekst/foto: Leif A. Wellerop

Den norske avdeling av Full Gospel Business Men's Fellowship International har nylig holdt sin tredje Nasjonale Konferanse med generalforsamling. Konferansen ble holdt på Park Hotel i Sandefjord og ble ledet av Presidenten for Norge, Kåre H. Nordlie, Jan Lilleby, formann i fellesskapets avdeling i Tønsberg og Internasjonal direktør Sophus Schanche fra Bergen.

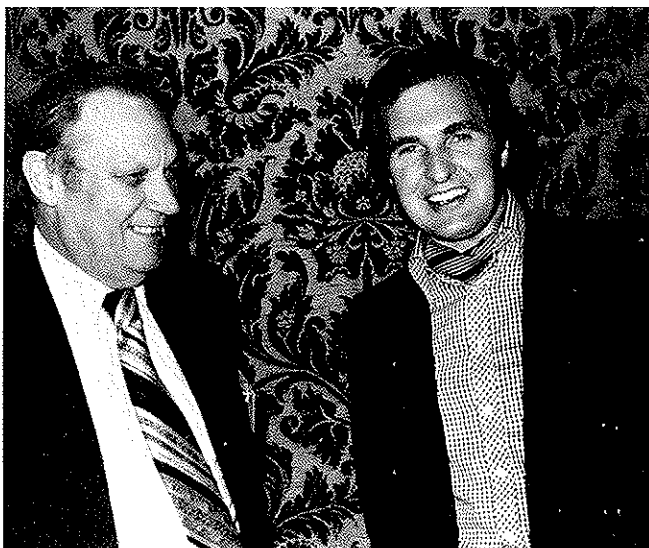
Full Gospel har stor fremgang i Norge og det er nå 28 avdelinger her i landet. Målet for 1980 er 40 avdelinger og innen utgangen av 1985 regner man med 400 avdelinger her i landet.

Hensikten med konferansen i Sandefjord var først og fremst på det personlige plan, hva Gud kan få utrette for den enkelte. Herren ønsker å utøse velsignelser over alle som tror på Ham og Jesus Kristus. Han ønsker å gjenopprette nedbrutte liv, frelse fortapte og helbrede syke — og gjenopprette sin orden i familiene.

Under konferansen ble familien satt i fokus. Herren vil le peke på nettopp det problem som gjennomsyrrer vårt samfunn i dag — splittelsen av familien. Herren talte sterkt til konferansen om dette, og det er tydelig at Gud vil bruke Full Gospel på dette plan.

Hovedtaler på konferansen fra Bill Warnock, internasjonalt direktør i fellesskapet i USA, David Molyneux fra Europa-kontoret i Brüssel, John A. Jones, Nasjonal president i England, evangelist Kjell Haltorp, pastor Sverre Granlund, evangelist Eivind Frøen, maskinsjef Viggo Wilhelmssen. Dessuten ble det gitt mange vitnesbyrd fra menn som kunne fortelle hvordan Jesus Kristus hadde forandret deres liv.

På generalforsamlingen som var innlagt i konferansen, ble følgende nasjonale styre i fellesskapet valgt: Kåre H. Nordlie, Asker, Jan Lilleby, Tønsberg, Frank Henning Holm, Oslo, Johnny Eriksen, Tønsberg, John Morris Olsen, Kvinesdal, Gotfre Erland, Trondheim og Bernhard Thynnes, Ålesund.

To av hovedtalerne under konferansen i Sandefjord: Bill Warnock, USA (t. venstre) og lederen av Full Gospel's Europakontor David Molyneux.

«Vi tror på vekkelse
i Nord-Norge»

KARISMA NORD' 80

25. juli til 3. august

Karisma Nord er et sommerstevne på felleskristen grunn som har vært arrangert de siste årene på «Borgen» som ligger på stedet Oteren rett nord for Nordkjosboten ved E-6.

— Hensikten med stevnet er at kristne fra forskjellige kirker og menigheter kan komme sammen og dele erfaringer, samtidig som vi samles om aktuell forkynnelse og lovprisning av Jesus Kristus, forteller Terje Tonås Konradsen som er aktiv i Borgen-fellesskapet.

— Vi tror på vekkelse i Nord-Norge! Under denne konferansen vil vi samtale om hvordan vi ved bønn og virke kan fremme en slik vekkelse over landsdelen vår.

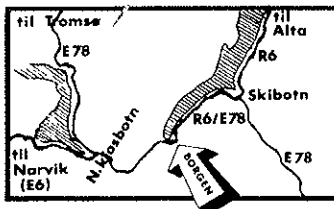
KJENTE TALERE

vil medvirke under samlingen. Kjell Haltorp som har vært brukt til vekkelse på flere steder i vårt land dette året kommer opp. Hans Jacob Frøen som er kjent for sin store innsats for fornyelse i lutherske kretser i vårt land kommer også. Han er sjømansprest på Bygdøy. Oberstlt. Arne Braaten fra Frelsesarmeen har vært aktiv i den karismatiske vekkelsen og var en av innbyderne til Nordisk fornyelsekonferanse som ble holdt i Oslo konserthus i mai. Ellers medvirker Leif Braathen og evangelistteamet som følger Betel-teltet med Ragnar Nilsen i spissen og sanggruppen «Ekklesia». Det blir tre møter hver dag. Det er muligheter både for overnatting og bespisning for de som melder seg på. Man hilser folk fra hele Nord Norge velkommen til disse høytidsdager på «Borgen».

HANS JACOB FRØEN er en pioner for den karismatiske vekkelse i Norge. Hva han har betydd for den fornyelsesvekkelse som har berørt også Norge, er det mange vitnesbyrd om. Her står han på talerstolen i Trefoldighetskirken og hilser velkommen til Nordisk fornyelseskonferanse som i mai var lagt til Oslo. Han var formann i komiteen som arrangerte denne konferan-

KJELL HALTORP er blant talerne under Karisma Nord. Det gir muligheter også for kristenfolket i Nord Norge å høre en av landets mest aktuelle og brukte forkynnere.

Annonse

KARISMA NORD' 80

Stevnets første møte blir fredag 25. juli kl. 19.30. Siden møtetider kl. 10 og 19.30 (Lørdag og søndag også møter kl. 16.00) Begrensede muligheter for hytte og rom, bestill straks. Telt og campingplass. Middag kr. 15,00 (Barn under 12 år kr. 10,00). Borgen ligger i vakre omgivelser — muligheter til utfart både på sjøen og fjellet.

Påmeldingsfrist 18. juli

For flere opplysninger og påmelding skriv til:
«KARISMA NORD» 80
Borgen
9046 Oteren (telf. Kvesmenes 51).

«Et fornyet, helliget og forpliktende brorskap»

Åndelig lederskaps samling i Arendal 9.—12. oktober

Vi vil komme tilbake i neste nr. av PIONEREN med en bredere presentasjon av bakgrunn for og opplegg av denne konferanse. Vi vil også presentere pastor Sven Nilsson som med sin profetiske visjon og klare undervisning omkring levende menighetsliv, er kjent i hele Norden, som en mann med et sentralt budskap til Guds menighet idag. Det blir bibelstudier, seminar, og offentlige møter. Fredagen vil bli avsatt til en spesiell «oase» samling. Den blir kun åpen for forkynnere, og valgte menighetsledere (elste-styremedlemmer o.l.) Her vil man tjene hverandre med forbønn og dele med hverandre hva Gud har lagt på hjertene når det gjelder Guds menighet idag. Flere forkynnere har det siste året samlet seg uorganisert og spontant til endel slike samlinger. Der har man merket at et fornyet, helliget og forpliktende brorskap har vokset fram på tvers av kirketilhørighet og personlige ulikheter. Det eneste som har vært felles for de som har søkt til disse samlingene er åpenhet for den fornyelse Den Hellige Ånd virker fram og nød for å være med å tjene oppbyggelsen av Kristi legeme gjennom en lokale

Konferansen i Arendal har kommet i stand på initiativ fra menighetsledere og forkynnere innenfor ulike kirkesamfunn. Det blir den første konferanse i sitt slag i vårt land. Tema for konferansen blir «Åndelig lederskap».

Forkynnere som står sentralt i arbeide for fornyelsen av Guds menighet til større brukbarhet og vekst vil være med å undervis, med pastor Sven Nilsson fra Sverige i spissen. Forkynnere og menighetsledere bør alt nå merke av denne tiden og ta med seg sine medarbeidere i den lokale menighet til denne ledersamling i Arendal.

menighet. Innfor de mange og store utfordringer og oppgaver som utfordrer Guds menighet i vår tid, er det mange menighetsledere som kjenner stort behov for den

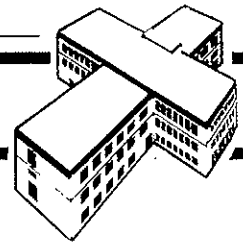
hjelp og inspirasjon som ligger i samfunnet med søsken i den samme tjeneste. En viktig forutsetning for at Gud skal få utføre sitt verk gjennom sin menighet idag er at det kan oppreises et bøyet og åndelig lederskap som ikke har noen andre ambisjoner enn å tjene Jesus Kristus som hode i Hans legeme, som er menigheten. Forkynnere og menighetsledere bør merke seg denne dato og avtale med sine medarbeidere om å sette av i alle fall fredag og lørdag 10.-11. oktober — for å delta på denne konferansen. Det kan bety en ny inspirasjon og visjon for menighetsarbeidet på lokalplanet. De ulike menighetsledere som innbyr til denne konferansen (se neste nr.) tar ikke sikte på storsamling hva antall angår, men at denne samlingen vil få stor betydning for deltagere som kommer fordi de lengter etter å bli mere utrustet til sant åndelig lederskap. Det vil være innbydere til denne konferansen fra menighetsledere innenfor alle større frikirker og fra Den norske kirke.

For praktiske opplysninger og påmeldingsskjema kontakt: Forst.: Rolf Håkonsen, Filadelfia 4800 Arendal.

En del av deltagerne ved en «oase» samling i vinter. Det er utfra slike samlinger av menighetsledere fra ulike kirkesamfunn at initiativet til lederskaps-konferansen i Arendal er tatt. Man ønsker at flere skal få del i den profetiske ånd, det ekte brorskap og den

sterke bønnens ånd som har preget disse samlinger. Her finner vi både pastorer fra Misjonsmenigheter, Baptismenigheter, Pinsemenigheter og De frie venner. Også fra Den norske kirke har det vært deltagere.

**Spalteredaktør:
Marit Kristine Rasmussen**

Mediakurs på Misjonsskolen

Tekst: Sylvi Nesheim

I tiden 14.-18. april, ble det arrangert mediakurs ved Bibel- og Misjonsskolen. Over 50 ungdommer var samlet til hver leksjon. Mesteparten var elever fra skolen, men det var også andre interesserte med. Foredragsholderne var: evangelist Aril Edvardsen, programredaktør Reidar Elsebutangen (NRK), journalist Bjørn Ingebretsen (Agder), programsekretær Johan Sandvatn (NRK) og redaktør Jahn Otto Johansen (Dagbladet). Rolf Erik Janøy hadde ansvaret for opplegget og ledet kurset. Hensikten var å inspirere til bedre bruk av massemedia fra kristenfolkets side.

«Massemedia er det største maktom-

råde i dag. Fordi aviser, radio og fjernsyn er det som influerer mest på folk, vil Gud at vi skal bruke disse i evangeliseringen», sa Aril Edvardsen som var den første foredragsholder. «Massemedia skaper meninger og holdninger hos mennesker. Det er derfor disse har slik en enorm makt», fortalte han.

«Først flest mulig skal forstå det som blir sagt, er det nødvendig med et enkelt og hverdagslig språkbruk. En bør derfor unngå å bruke religiøse ord og uttrykk», mente Reidar Elsebutangen. Han fortalte også at før en kan sette i gang med å lage et program eller en artikkel til en avis, bør en alltid ha klart for seg hva man vil med dette, og hvem en ønsker å nå. En bør også vite hva en ønsker folk skal huske etter å ha lest eller hørt oss. Etter foredraget fikk elevene prøve seg i praksis. De ble delt inn i grupper på 4-6 stykker, og hver gruppe laget et radioprogram på omtrent 5 minutter. Programmene ble tatt opp på kassett, og diskutert. I slutten av uka var Johan Sandvatn og informerte om arbeidet innenfor distriktskringkastingene. En av forskjellene på et distriktsprogram og et annet program i NRK, er at stoffet som tas inn i disse programmene skal ha tilknytning til distriktet. I tilknytning til undervisningen, laget elevene nyhetsintervju med varighet på 1½-2 minutter.

Det ble også orientert om arbeidet i en avis og i fjernsynet. Bjørn Ingebretsen viste lysbilder og fortalte fra dette

arbeidet i lokalavisen «Agder» i Flekkefjord. Jahn Otto Johansen som var ukens siste foredragsholder, kom inn på forskjellige sider ved bruken av fjernsyn. For å fremstille et fjernsynsprogram av god kvalitet trengs det mye mer utstyr enn f.eks. til et radioprogram. Derfor er det et vanskelig og tungvint medium å bruke. Den som er interessert i å lage gode programmer til fjernsynet, må en framfor alt være ærlig og naturlig. Det fullkomne og perfekte appellerer ikke til det vanlige mennesket. En bør også på forhånd ha klart for seg hvilke mennesker en ønsker å nå. Når en har dette for øye, kan en sette i gang med arbeidet. Her kunne det vært gjort mye mer innenfor rammen av kristne programmer, mente Jahn Otto Johansen. Istedenfor de tradisjonelle gudstjenester, kunne en f.eks. hatt flere intervjuer med folk i deres eget miljø.

Reidar Elsebutangen oppmuntret elevene til å lage en serie morgenandakter. Noen av elevene er nå i gang med dette arbeidet. Om resultatet blir bra, vil disse bli sendt i høst på radioen klokka 6.50. Et av resultatene etter denne uka er at elevene ved skolen har fått større interesse og syn for massemedia. Det er flere som ønsker å arbeide med media etter skolen.

Fra mediakurset hvor rektor Åge Åleskjær (t.v.) og noen av elevene følger iverig med i undervisningen.

Redaktør Jahn Otto Johansen (Dagbladet) var en av de som underviste på mediakurset.

«Gud la Grønland på mitt hjerte»

Sig-Brit Westling er barnepleier og frelsesoffiser, fra Sverige. I 4 år har hun vært misjonær på

Grønland. Nå går hun på den ett-årige Bibel- og Misjonskolen i Sarons Dal.

Tekst: Meret Birkeland

Hva vet du om Grønland? At landet består av is og eskimoer? Vi ber Sig-Brit fortelle litt om Grønland:

— Folketallet er ca. 50.000 og hovedstaden heter Godt Håb. Landet tilhører Danmark, men fikk egen regjering våren -79. Det er et venstreparti som sitter med makten. Næringsveien er hovedsaklig jakt og fiske. Dette medfører også industri med fiske- og rekefabrikker.

Nesten hele Grønland er dekket av en isbre. Rundt kysten, der befolkningen bor, er landet bart. Klimaet er forholdsvist kaldt sammenlignet med norske forhold. Snøen forsvinner i mai/juni. Våren er kort, og tilsammen med sommeren varer den i ca. 3 måneder. Sommertemperaturen ligger gjennomsnittlig å ca. 15°C. I september kommer vinteren tilbake med snø og kulde. Gjennomsnittstemperaturen om vinteren ligger rundt + 20°C. Der jeg holdt til i Holstensborg, var solen borte fra midten av november til midten av januar. I denne tiden er det aldri skikkelig dagslys. Til gjengjeld er det lyst så godt som hele døgnet rundt om sommeren.

På Grønland fins ikke skog, bare små busker her og der, og mye fjell. Imidlertid er der et rikt dyre- og planteliv.

I 1650 kom Hans Egede til Grønland med det kristne evangeliet. Inntil da hadde grønlenderne en religion som blant annet gikk ut på å tillegge ting i naturen overnaturlig makt. De samlet f.eks. på visse stenfigurer og ben fra dyr (tropelakker), og trodde disse ville bringe lykke på jakt, fiske o.l. Disse tingene ble også brukt som en slags beskyttelse mot onde makter. Angelkakk kaltes han de gikk til når de var syke. Han var en slags medisinsmann som kunne hjelpe syke ved bl.a. å påkalle makter.

Det finnes fremdeles mennesker på Grønland som er redde for disse maktene.

De alle fleste tilhører den lutherske statskirken i dag. Du finner kirker i hver bygd og by, men likevel er det få gjennfødte kristne på øya. Frikirkemisjonen kom til landet for ca. 25 år siden. I dag arbeider bl.a. pinsemenigheten og brødremenigheten (oppinne-

lig fra Færøyene). Disse holder til på vestkysten.

Hvorfor dro du til Grønland Sig-Brit?

— Allerede fra min tidligste barndom har jeg sagt at jeg ville til Grønland. Denne tanken har vokset seg sterkere fram gjennom oppveksten, og som voksen har jeg flere ganger fått stadfestet at dette var et kall fra Gud. Foruten at jeg opplevde dette sterkere på barnepleieskolen, fikk jeg kontakt med en svensk familie som drev misjonsvirksomhet på Grønland, mens jeg selv gikk på Frelsesarméens krigsskole i Sverige. Det ble en utfordring for meg å dra dit for å prøve om dette kallet virkelig var fra Gud. Rett før jul i 1972 dro jeg til Holstensborg på Grønlands vestkyst, og bodde på misjonsstasjonen sammen med den svenske familien der.

Dessverre ble jeg syk på nyåret -73. Det var leddgikt som stadig forverret seg. Til slutt måtte jeg innlegges på sykehus på Grønland, og på vårparten dro jeg hjem til Sverige. Jeg kom i tvil

om mitt kall, men så det som Guds vilje å dra tilbake til Grønland dersom han helbredet meg. Gud gjorde meg 100% frisk, og han fornyet meg også åndelig så jeg fikk nytt pågangsmot til å dra tilbake til Grønland. Imidlertid følte jeg ikke at tiden var inne til å reise, så jeg arbeidet i Sverige fram til -76. Fra 1974-76 var jeg blant annet korpsleder i 2 år i Frelsesarméen i Varberg. Dette arbeidet besto av å forkynne Guds ord, lede møter, spre litteratur, barnarbeid, sangandakter på sykehus, aldershjem og skoler, personlig sjelesorg, m.m.

I denne tiden opplevde jeg en dag Guds direkte tale til meg. Jeg gikk på gaten da jeg plutselig hørte en tydelig stemme som sa navnet mitt og at jeg skulle reise til Grønland. I 1976 dro jeg tilbake og var der i 3 år. Denne gangen opplevde jeg en sterkere nød for å nå menneskene der med evangeliet enn det jeg tidligere hadde opplevd.

Hva bestod arbeidet ditt i på Grønland?

Sig-Brit Westerling i all sin «prakt», og med Grønlands naken fjell i bakgrunnen. Også her finnes mennesker som trenger å høre evangeliet om Jesus.

— Jeg jobbet for det meste i misjonsbutikken til den svenske pinsemissionen (Frelsesarméen driver ikke misjon på Grønland). Der har jeg ansvar for salg av klær, kristen litteratur og kassetter. Det var en fin måte å komme i kontakt med grønlenderne på. Jeg benyttet disse anledningene til å dele ut evangeliseringstraktater og invitasjoner til møtene våre.

Foruten dette var jeg også engasjert i barne- og ungdomsarbeidet, samt vanlig møtevirksomhet som menigheten drev.

Misjonen har også eget trykkeri hvor de trykker og utgir sine egne aviser og blader.

Er de åpne for evangeliet på Grønland?

— Ja, det vil jeg si. Det finnes kirke i hver bygd på hele Grønland, og folk er flinke til å gå på gudstjenester. Men dessverre er det altfor mange som ikke har et personlig forhold til Jesus Kristus.

Et problem som gjennomsyrer hele samfunnet, er det store alkoholmisbruket. Når noen tar imot Jesus Kristus i sitt liv, hender det ofte at de faller fra igjen og ut i et gamle miljøet de levde i før de ble kristne.

Det er også et enormt press for nyfrelste å leve alene i et miljø hvor du bør nyte alkohol for å bli godtatt. Presset blir for stort og mange blir avhengig av alkoholen igjen.

For å prøve å unngå dette bygger nå misjonen hvor jeg var ansatt, et rehabiliteringshjem for nyfrelste alkoholikere (en slags «Ten-Center» arbeide). Vi har tro for at dette skal hjelpe på situasjonen, slik at flere kan bli bevart og få mulighet til å vokse som kristne.

Hva er årsaken til alkoholproblemet?

Det har skjedd en veldig rask utvikling på Grønland de siste ti-årene, og menneskene der har ikke helt maktet å tilpasse seg de nye forholdene. Blant annet har de nye bo-forholdene gjort at mange mennesker føler seg ensomme. De har vært vant til å bo sammen i storfamilier mens det i dag satses på å bygge blokkhus og småhus som gjør at storfamilien blir splittet opp.

Det finnes heller ikke veier mellom byene. Skal man fra én by til en annen, må man enten bruke båt eller helikopter.

Sistnevnte er for dyrt for den vanlige grønlender, og førstnevnte er svært risikofyllt. Det blåser lett opp til storm og dessuten er det livsfarlig å komme borti isfjell med båt.

Grønlenderne lever derfor mye isolert på små begrensede områder.

Du har vært på misjonsreise i 3 måneder, nordover langs Grønlands vestkyst. Kan du fortelle litt om den?

— Vi var 6 personer som dro med båt fra Holstensborg. Upernavik var vårt nordligste mål. Min hovedoppgave om formiddagene var å lage mat og passe misjonærfamilien Åsblom's 8 år gamle fosterdatter. Jeg deltok også i møtevirksomheten på land om kveldene. Det var fantastisk å se hvor åpne menneskene var for evangeliet. Skoler og forsamlingshus som vi leide til møtene underveis, var stappfulle. Mange måtte til og med stå utenfor. Om dagen var vi på husbesøk og fikk også be med mennesker der. Det var trist å måtte forlate dem uten å ha noen som kunne ta seg av dem når vi dro videre.

Det er svært risikofyllt å dra med båt på denne måten. Rett som det er eksploderer isfjell som beveger seg i farvannet. Hadde ett av de utallige isfjellene kommet borti oss, ville vi straks blitt knust.

Vi hadde motorstopp og reisen, og det kan være ganske problematisk fordi det er langt mellom hver havn på Grønland.

Vi kunne risikert å reke rundt på havet i dagevis før vi ble plukket opp. Det første noen av oss gjorde, var å ta den lille reservebåten i bruk. Den hadde en liten motor, så vi håper å nå neste havn om ikke så altfor mange timer. Ikke før var vi kommet godt av gårde med den, så stoppet motoren i den også. Vår eneste utvei var å be Gud om hjelp. Og bønnesvaret kom like etter.

En båt dukket opp i horisonten. Da den nådde oss, tok den begge båtene på slep tilbake til den havnen vi hadde forlatt om morgenen. På ny måtte vi vende oss til Gud i bønn. Vi måtte komme oss nord til Upernavik for å få reparert båtene. Gud svarte denne gangen også. Det kom en båt innom dagen etter og den tok oss på slep til Upernavik. Er ikke Gud god?

På grunn av streik i Upernavik fikk vi ikke tak i de nødvendige delene som trengtes for å reparere motorene. Derfor ble vi liggende der mye lenger enn beregnet. Maten tok slutt. Hvordan skulle vi nå få mat når vi ikke hadde penger? Gud var med nå også. Vi jaktet på sel, og fikk skutt en da den kom opp til overflaten for å puste. Ja, Gud var med og beskyttet og sørget for oss på en fantastisk måte.

Hvordan ble du selv kristen?

— Det skjedde gjennom Frelsesarméen. De kom på husbesøk i min barn-

dom og inviterte familien til møter. Foreldrene mine begynte å gå der, og slik ble de frelst. Selv startet jeg i Frelsesarméens søndagsskole, og tok imot Jesus da jeg var 11 år. Siden ble jeg overbevist om troende dåp gjennom å lese Guds Ord. På Krigsskolen ble jeg åndsdopt. Dette var noe jeg hadde lengtet etter i mange år.

Hva førte deg hit til Sarons Dal?

— Etter 3 års sammenhengende misjonsvirksomhet på Grønland 1976-79 (med unntak av 2-3 mnd. i Sverige) følte jeg meg sliten og ønsket ny inspirasjon til arbeidet der.

Gjennom en nordmann som besøkte Grønland ble jeg fortalt om bibelskolen her. Da jeg kom hjem til Sverige etter denne 3-års perioden, ble det klart for meg at jeg skulle søke hit. Det merkelige var at jeg ikke ante hvor jeg skulle få tak i adressen til skolen. Jeg bad til Gud og ikke lenge etter fant jeg adressen i en bok som jeg leste. Dette opplevet jeg som en stadfestelse på at jeg skulle hit.

Hva blir oppgaven din på Grønland når du drar tilbake?

— Jeg brenner spesielt for å nå dem som har alkoholproblemer, og håper å få være mye med i arbeidet blant disse. Det er også viktig å nå **barna**, før de kommer borti dette problemet selv.

I dag er det svært lett å samle barn til møter. De er åpne for evangeliet og vi må benytte anledningen slik at de kan få undervisning, bli grunnfestet og vokse som kristne. Jeg tror at dette vil bevare dem fra mange av de problemene som unge og voksne sliter med i dag.

Kristen litteratur er også en stor mangelvare på Grønland. Det er svært få bøker som er oversatt til grønlandsk av mangel på oversetter. Folk tar imot slik litteratur med åpne armer, så jeg skulle ønske at flere så sin oppgave her.

Grønland er en åpen misjonsmark idag. Det har vært et «glemt» land for omverdenen, men Gud elsker også dette folket. Vi må bruke anledningen når dørene er åpne, for vi vet ikke hvor fort de kan stenges.

Sig-Brit understreker at det virkelig er et stort behov for kristne arbeidere på Grønland. Hvis du opplever at Gud legger dette folk og land på ditt hjerte, er Sig-Brit interessert i å komme i kontakt med deg. Du kan skrive eller ringe til bibelskolen i Sarons Dal før 24. august 1980.

KINA — er idag århundredets største utfordring

Betty Ann Solvoll i samtale med Øystein Sandtorv

«Kina gjennomgår stadige omveltninger. Vi vet ikke hvor lenge dørene er åpne. I Kina møter vi i dag århundredets største utfordring. Vi har enorme muligheter til å bringe kineserne evangeliet. En må være blind, döv og stum, hvis en ikke ser og bruker de utfordringene dagens Kina er», sa Øystein Sandtorv under sitt besøk på misjonsskolen for kort tid siden. Han står midt oppi et rikt arbeide på Taiwan, hvor han har bodd med sin familie da fire siste år. Her ligger han og strategisk for å

«bombarderer» Fastlandskina med evangeliet. Hans hjerte brenner for kinesernes frelse.

Bambusteppet — ikke lenger noen hindring

I dag er Kina åpent for evangeliet. Vi vet at det er millioner av kristne der. Landet er lukket for tradisjonelle misjonærer og misjonsstasjoner. Begrepet «lukket land» skaper en bestemt negativ holdning. Da er det ikke bare lukket fra insiden. En setter og en lås på fra utsiden og sier: «Det nytter ikke.» Det gjelder bare å se de dørene som er åpne.

Åpne dører

Over alt på kloden, hvor det finnes en kineser, ser Øystein en åpen dør. Kinesere som studerer ved universiteter i utlandet, f.eks. U.S.A., trenger evangeliet. De blir tent i brann for Kristus. Etter at de er ferdige med sine studier, reiser de tilbake til sitt hjemland som brennende fakler. Hver på sitt sted vil de sette åndelig fyr på sine omgivelser.

I Hong Kong har Øystein kontakter som går på jernbanestasjonen og deler ut kristen litteratur på togene som skal inn til Kina. Evangeliet komme via

Den Kinesiske Statsbanen inn til alle deler av landet.

Det satses stort på litteraturspredning. I første rekke legges det vekt på spredning i Bibelen. Øystein understreker at det ikke er snakk om «smugling» av Bibler. De bringes i dag inn i Kina på legalt vis. Som turist er det lettvis å komme inn i landet. Det er fullt lovlig å ha med seg Bibler i kofferten som gaver. «Det hender selvfølgelig at grensevakter som finner en koffert fullstappet med Bibler, syns at en har litt for mange gaver med seg. Men ingenting annet skjer enn at han tar noen av Biblene, og en får reise inn med resten», sier Øystein og ler.

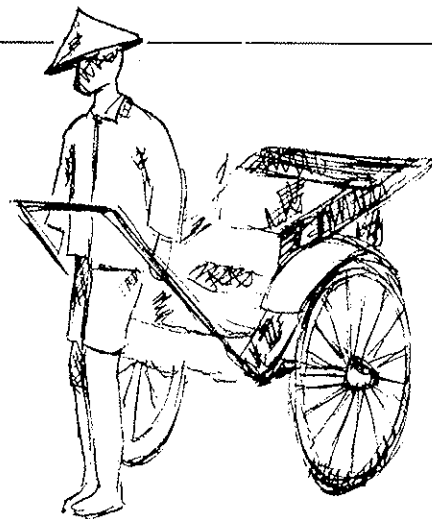
Leser seg frelst

Kineserne er åpne for den nye litteratur som bringes inn. De hungrer etter lesestoff. Spesielt er de interessert i å lære seg engelsk. Derfor satses det også på å spre kristen engelsk litteratur. Evangeliet er enkelt forklart på engelsk, med forklarende kinesisk tekst, — så enkelt at de leser seg frelst!

En isolert, men ekspanderende menighet

«Si meg, finnes det kristne utenfor Kina,» var spørsmålet de utenlandske kristne fikk som reiste inn i Kina for å besøke menigheten. En menighet som hadde levd totalt isolert i 30 år, inne-stengt og uten noen kontakt med omverdenen. De ante ikke om det fantes noen kristne ute i verden. Til tross for isolasjonen er menigheten ikke bare bevart, men den har opplevd og opplever en sterkt ekspansjon. Menigheten består av cellegrupper. Det har ikke vært mulig for dem å samles i store

Øystein Sandtorv med god evangelisk litteratur på kinesisk. «Vi må gå inn gjennom døren til Kina mens den ennå står på gløtt.»

grupper. De kristne vennene har kommet sammen i små grupper i hjemmene. Dette har styrket det kristne fellesskapet. Menigheten har fått et spesielt østens preg. I dag er det åpne kirker i de større byene. De kan fritt døpe alle som er over 18 år.

Kommunismen la til rette for kristen enhet

De kristne i Kina, har i alle år som kommunismen har regjert, vært utsatt for forfølgelse. Bibler er tatt i fra dem. Noen ble drept. Andre fikk hengt opp skilt på døren som sa at hvem som helst forbipasserende kunne ta hva de ville i det huset. De som var gjensødt spurte ikke hverandre da om de var pinsevenner eller lutheranere. Om de var døpt med neddykkelse eller ikke. Spørsmålet var: «Tilhører du Jesus.» Da misjonærene ble jaget fra Kina, forlot de en rekke kirkesamfunn. Det de møter når de kommer inn i landet i dag, er én menighet, gjensødt kristne i en enhet.

Det er viktig at vår evangelisering i dag ikke går ut på å skape nye kirkesamfunn. Den kristne enhetsbevegelsen som i det siste har gått over vesten, skal nå stå sin ildprøve. Vi kan prise Gud sammen på en platform på søndag. Men kan vi arbeide sammen på mandag? Samarbeid og enhet er nøkkelen til vekkelse- for Kina er det en betingelse.

Spalte-
redaktør

**Martin
Meland**

OPERASJON
UNGDOMSTEAM
Boks 8
4480 Kvinesdal
Tlf.: (043) 50 711

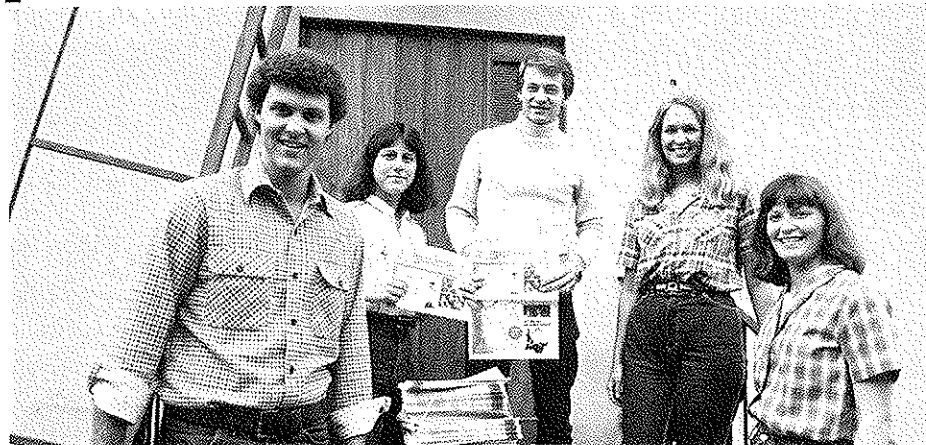
Disippelskole for helårsteam i Sarons Dal 11.—22. august

Sommeren går så alt for fort og OUT er allerede i gang med forberedelser til Helårsteamene. Vi starter opp 11/8 med Disippelskole hvor vi også får besøk av Kjell Halltorp. Etter kurset vil vi dra til Larvik for evangelisering og forberedelse av en stor kampanje med Aril Edvardsen. Deretter går turen til Karmøy og Norheim hvor vi også skal ha en evangeliseringskampanje sammen med Åge Åleskjær.

Vi håper på god deltagelse og venter på DIN innmelding. Skriv i dag og be om nærmere opplysninger til OUT, Box 8, 4480 Kvinesdal.

5 ungdommer fra Oral Robert's Universitet evangeliserer gjennom OUT i Norge.

Har lært norsk et helt år ved tanke på sommeren

Sommer-teamene nå i full aksjon!

I alt 12 team utsendt i pinsehelgen

Disippelskolen og Pinsehelgen i Sarons Dal ble til mektig inspirasjon for de mange deltagere som hadde funnet veien til Kvinesdal. Mange fikk møte Gud både til frelse og fornyelse.

De offentlige møtene var preget av et overfylt lokale og en sterk atmosfære. Mange stile seg på nytt i rekkene til fornyet innsats i Guds rike, og tilsammen 60 ungdommer gikk ut i aktiv tjeneste i sommerteam.

Team ble sent til Polen, Landskrona i Sverige, Brande i Danmark, Risør, Fevik, Lyngdal, Oslo og Kvinesdal. Et mobilteam skal også i år besøke de mange handelsmesser og handelsda-

ger, for å spre ut evangelisk litteratur. Et Campingteam vil satse på bade- og campingplasser samt ferjesteder og fyller campingvogna med tusenvis av bøker, blader og kassetter. «M/S Kveldsol» fikk også i år et team på sin ferd langs Sørlandskysten for å nå «bade-gjestene» på de mange holmer og skjær.

Vi tror nå på en rik sommer hvor mange mennesker skal bli frelst og bli konfrontert med ungdommer som har møtt en levende Jesus. Be for teamene og gi dem gjerne en oppmuntring om du skulle møte dem i sommer!

Hele 60 ungdommer ble utsendt på team fra Operasjon Ungdomsteam etter pinsestevnet i Sarons Dal.

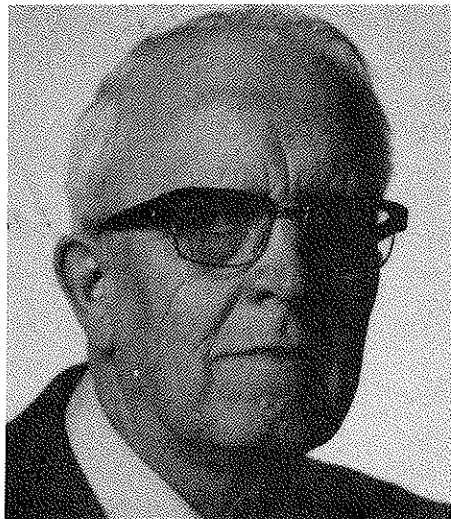

Campingteamets ledere, Geir Roger og Kurt, fyller campingvogna med evangelisk litteratur. Hele 10.000 av «Utfordringen» var innkjøpt for spredning i sommermånedene.

Et hyggelig innslag under Pinsestevnet i Sarons Dal var våre amerikanske venner fra Oral Roberts Universitet. Med sine friske sanger og vitnesbyrd vant de aller hjerter og falt naturlig og fint inn i fellesskapet blant de norske ungdommene. De ble så spredd på forskjellige team og gikk for fullt inn i evangeliseringsarbeide. Vi ønsker dem lykke til.

De 5 «friske» ungdommene fra Oral Roberts Universitet evangeliserer i Norge. Fra venstre: Don, Cinda, James, Rhoda og Rebecca.

FORBØNN OG HELBREDELSE

Tekst: Arly Lund

I dette avsnitt er det bønn og forbønn, lovprisning, syndesbekjennelse og sjelfrelsende arbeide Jakob oppmuntrer til. Først dette: «Lider noen iblandt dere ondt, han bede».

Det var vel da som nå at man fester seg først og mest ved dette med rettferdiggjørelse, syndenes forlatelse, fred, glede og evig liv, kort sagt ved solskinnssiden av kristenlivet. Det er også en annen side, lidelsessamfunnet med Herren. Peter skrev: «Undre dere ikke over den ild som kommer over dere til prøvelse, som om det hendte dere noe underlig, for i samme grad som dere har del i Kristi lidelser, skal dere glede dere, for at dere også i hans herlighets åpenbarelse kan glede dere med jubel». Og Paulus: «Lider vi med ham skal vi også herliggjøres med ham». Det var med tanke på prøvelser og vanskeligheter vi må igjennom at Jakob skrev i samme kapittel dette: «Sukk ikke mot hverandre, brødre». Vær tålmodige til Herren kommer». «Vi priser dem salige, som lider tålmodig». Troskap og tålmod kan vi vise fordi vi står ikke alene i kampen. Herren er med under alle forhold, og det er «under bønn at han gir oss sin nåde og kraft, og lønner oss i det åpenbare».

«Vi skal tale til hverandre med salmer og lovsanger og åndelige viser». Det vil glede en selv og andre. I Sal. 118,1 har vi denne oppfordring: «Pris Herren for han er god, hans miskunnhet varer evindelighet». Og i en annen salme: «Lovsang sømmer seg for hellige».

I Hebr. 13,15 leser vi denne tilskynnelse: «La oss da ved ham alltid bære fram lovoffer for Gud, det er: Frukt av leber som lover hans navn». Da Paulus og Silas ble fengslet og bundet med lenker, «sang de lovsanger», og da løstes lenkene og fengslets dører sprang opp, og de ble fri. «Det er makt i de foldede hender, man også i den munn som priser Jesus-navnet». Bønn og lovprisning må derfor leve side om side i vårt liv.

Er noen iblant dere syk —

Sykdom er en følge av syndefallet, og også all annen lidelse, og døden. Ble synden fjernet ville også enhver sykdom bli borte, ja alt ondt ta slutt. Syndens lønn er lidelse og død, men Guds nådegave er liv og helse og evig salighet i Kristus Jesus. Synden må fjernes skal det oppleves full helbredelse for ånd, sjel og legeme. Den kunne bli tatt bort kun ved et sonoffer. En måtte dø for synden. Dette gjorde Kristus, Guds Enbårne Sønn. I Rom. 6,10, har Paulus skrevet: «For sin død den døde han en gang for synden, men sitt liv det lever han for Gud». På samme måte skal dere regne dere som døde for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus». Da han døde for synden, så døde han samtidig for syndens følger. Alt i Den Gamle Paktens tid ble dette forkynt. I Es. 53,4—, sies det: «Sannelig våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret», og siste del av vers fem, «ved hans sår har vi fått lekedom». Fremdeles er synden i verden, og alt ondt som er en følge av at den får råde. Men det kommer en tid da alt syndig vil ta slutt, og intet ondt vil være mere. Noe av dette kan vi få en forsmak på her i tiden, men fullstendig og fullkomment først når Jesus kommer igjen, og Satan blir bundet og kastet i avgrunnen. I Ap.gj. 3,19-21 leser vi om at Peter sa: «Gjør derfor bot og vend om, så skal deres synder bli tilgitt. Da skal Herren gi tider med lindring, og han skal sende den Messias som er bestemt for dere, Jesus. Han skal være i himmelen inntil den tid kommer da alt det gjenopprettes som Gud har talt om fra eldgamle dager gjennom sine hellige profeter». Det samme ble sagt til Johs. i den åpenbaring han fikk på Patmos, og som han har gjengitt med disse ord: «Se, jeg gjør alle ting nye». Det var Herrens ord til ham. Grunnlaget for fullstendig tilintetgjørelse av det onde er altså lagt, men mens vi venter på den absolute og endelige seierherjes verden av synd, sykdom og død. Fordi menigheten er i verden, men ikke av den, blir

også Guds barn prøvet med sykdom. Slik var det den første kristne tiden, og det er ikke mindre av det idag.

Men Jakob hadde tro på guddommelig helbredelse, og derfor ga han rettledning i hva som skulle gjøres innen menigheten når sykdom gjorde seg gjeldende. Det første han skriver den syke skulle gjøre var «å kalle til seg menighetens eldste». Enhver lokal menighet har eldste, og skulle den ikke ha det så finnes det i andre menigheter, for disse kan også ansees som eldste i den universale menighet. I 1. Pet. 5,1—, taler for dette. Har Gud «satt brødrene til eldste», har Han også gitt dem tro og åndens salvelse til å be for syke, autorisert dem til å gjøre dette. Nå har imidlertid ifølge Jesu ord i Mark. 16 «enhver som tror» rett til å be for syke, men det riktige er at den som er syk ikke går utenom de eldste, men straks ber disse komme for å be for seg.

Det første disse skal gjøre er «å be». «En rettferdig manns bønn har stor kraft i sin virkning». Disse er, i likhet med andre troende «tilregnet Kristi rettferdighet», og er ikledd Kristus, og står i hans sted og gjør det han ville ha gjort om han hadde vært på stedet i legemlig skikkelse. De kan med frimodighet be og takke for at Gud vil stadfeste løftet om helbredelse, ja, forlange at han gjør det, i overensstemmelse med sin vilje. Så skal «de salve ham med olje i Herrens navn». Å salve en syk som det ble bedt for var vel kjent og praktisert innen Israel. Oljen helbredet ingen, men synet og følelsen av den kunne gjøre det lettere å tro. Det var vel årsaken til at den ble brukt. Men ellers er den symbol på Den Hellige Ånd, som Herren salver med, og som går fra ham til den syke, og driver sykdommen ut. Selvsagt behøver en ikke å være bundet til å salve med olje, Herren kan helbrede uten den, men etter som vi har fått anvisning på å gjøre det, så bør det være en regel at det blir gjort. Så er du syk, og vil ha forbønn, gå da ikke utenom de eldste. De er Guds utstrakte hånd til deg, og han har bunnet seg til å gjøre deg frisk når du ber dem komme for å be for deg, og salve deg. Så har vi dette med «troens bønn skal hjelpe den syke». Det er ikke så meget den syke det forlanges tro av. Han eller hun er kanskje så svake at de ikke klarer hverken å tro eller å tvile, men de som ber må ha tro for at det vil skje noe. I Hebr. 11 leser vi dette ord: «Den som treder fram for Gud, må tro at han er til, og Han lønner dem som søker ham». Og —, «troen gir sikkerhet for det som håpes, visshet om ting en ikke ser». Bønn som blir bedt i troens

fulle visshet, vil hjelpe den syke. «Og Herren skal reise ham opp». Mennesker gjør det ikke, men kun Herren. De eldste blir bare redskapet Gud bruker. Han kan helbrede som svar på din egen bønn, men skriften viser at han gjør det som oftest ved andre, som han har gitt makt til dette. Men regn i første rekke med Gud, det er han som under alle omstendigheter gjør verket. Jesus, som beviste at han hadde både vilje og makt til å helbrede, den gang han var her på jorden er den samme idag.

En ting til tar Jakob med, og som er av stor betydning. «Har han gjort synder, skal han få dem tilgitt». Den syke får helbredelse og syndsforlatelse samtidig.

Men forut for syndenes forlatelse går syndserkjennelse og bekjennelse. Derfor har Jakob tatt med dette: «Bekjenn da syndene for hverandre og be for hverandre, så dere kan bli helbredet». Det såkaldte skriftemål har sin store betydning for lækedom, både for ånd, sjel og legeme. Og her plasserer Herrens tjener det sammen med helbredelse for legemet. Et liv i synd kan forårsake sykdom, både i legemet og samvittigheten. Det gjelder ikke alle som er legemlig syke, men sikkert svært mange. Bekjennelse for Gud gjør enhver, men det er ikke alltid nok. Det må åpning og deling til med andre, eller bekjennelse om en skal finne hvile og fred, og troens visshet.

Når et Guds barn blir syk, skjer det så alt for ofte at en blir anklaget av Djevelen med hele sitt gamle synderegister. Og det kan også være at mennesker viser misstillit og stiller spørsmål ved sykesengen om det muligens kan være uoppgjorte ubekjente synder som er årsak til sykdommen. Det er ikke så få lidende og gudfryktige brødre og søstre som er blitt møtt med slik uforstand. Det er klart at slikt kan skape tvil og anfektelse, ja fortvilelse. Da er det godt å kunne få åpne seg for menighetens eldste, og som har åndelig visdom og forstand, og myndighet til å kunne tale et forløsende ord. Dette er gitt dem. De har fått makt til å kunne løse og binde, og til å tilsi syndenes forlatelse. I Matt. 16,19 står skrevet at Jesus sa dette til Peter: «Jeg vil gi deg nøklene til himlens rike, og det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen».

Nøklene er Guds ord og løfter. Det er evangeliet som løser bundne og setter plagede i frihet. Det gir lekedom for hele meg. «Han sendte sitt ord og helbredet dem», står det skrevet. «Si kun et ord» sa en, «så blir min datter helbredet», og Jesus talte og det skjedde. Den som regner med Herren vil få svar, etter hans vilje. Da vil erfaringen bli som Paulus skriver i Rom. 8,28: «Vi vet at alle ting tjener dem til gode

som elsker Gud, dem som etter hans råd er kalt». Herren svarer i rett tid og med det som er riktig og gagnlig. Vær alltid fortrolig med det.

Jakob avslutter brevet med en meget alvorlig og inntrengende henstilling. Den gjelder «å redde den som er faret vill og er kommet bort fra sannheten». Det går an å fare vill og komme bort fra livet i Gud, og menigheten. Årsaken kan være forskjellig. Forførende røster er det mange av, og fristelser ikke mindre, og åpner en ørene villig og hører på de falske profeter, og låner øynene til å se på alt det syndige denne verden har å by på, så vil det resultere i fall, og kanskje frafall. Dette skjedde i den første kristne tiden, og skjer idag. Jakob hadde sett det, og derfor tilskyndet han sine brødre og søstre til å gå inn for å redde disse mennesker som faktisk stod ute på stupet foran avgrunnen. Det er den største oppgave vi har fått. Det er trist med alle som enda ikke er kommet til omvendelse, men det er ikke mindre sørgelig med de mange som en gang tok imot Jesus, påkalte Herrens navn og ble frelst, men som har vendt tilbake til synden og verden. Slike må vi ikke gi opp og betrakte som håpløse, men arbeide alt vi kan for å få dem til vende tilbake til samfunnet med Gud og de hellige. Det er der de hører hjemme. Får du en slik til å vende om fra sin gale vei, «redder du en sjel fra døden», både døden i overtredelser og synder, og den annen død, ildsjøen. Og en ting til, — «dekker over en mengde synder». Klarer du ved Guds nåde og lede en slik tilbake til Kristus «kommer han inn under Guds nådestol, eller sonedekke, som er Jesus, han som «Gud stilte til skue i hans blod, som en nådestol, ved troen, for å vise sin rettferdighet. Derfor kan han være rettferdig og gjøre den rettferdig som har troen på Jesus». Rom. 3,25. Vi kan trygt si til en frafallen, og til alle andre syndbetyngede mennesker at de tilregnes fullkommen tilgivelse og renselse for all synd, i kraft av Jesu soningsdød på korset. En synder som vender om og tror på Kristi fullbrakte gjenløsningsverk blir forelagt et «betalt skyldbrev». «Det tok han bort idet han naglet det til korset». Kol. 3,13-14. La det være vårt store takksigelsesemne til alle tider og under alle forhold. Mange har hatt denne gleden, men tapt den. De kan få den igjen. Må vi få kraft og tro og frimodighet til å vise dem veien.

Arly Lund har siden han var 20 år gammel reist som evangelist og bibellærer fram til idag hvor han er 67 år. Han var bl.a. 10 år på Færøyene og grunnla en menighet i Thorshavn. Han er fremdeles i full virksomhet med bibeltimer og møter rundt i landet. Han er bosatt i Ryfoss, Valdres.

Kalenderen

Denne spalte er åpen for gratis kunngjøring av samlinger som er åpne for alt Guds folk og som har interesse utover det lokale plan. Send oss melding om slike samvær, senest 2 mnd. før Pionerens utgivelsesdatoer. (1. jan - 1. mars - 1. mai - 1. juli - 1. sept - 1. nov.) Send melding direkte til redaksjonen.

For juli-aug har vi fått inn følgende meldinger:

KRISTEN UNGDOMSFESTIVAL

på Hedemarkstoppene. Josef Østby, Asbjørn Johansen, Curt og Roland, Hilde Kjeldsen, Svenna Lysgård, m.f. deltar.

Tid: 4. til 6. juli.

OASE 80

i Gimelhallen, Kristiansand. Erling Utne, Reidar Svoren, Kjell Petter Dahl, Jan Gossner, Oddvar Søvik, Jens Petter Jørgensen, Øistein Garcia de Presno, Kjell Grønner m.fl.

Tid: 9. til 13. juli.

DEN SKANDINAVISKE BIBEL & MISJON-SUKE

i Sarons Dal. Med «Kirkevekst-seminar Norge 80» Yonggi Cho, John Hurston, G.L. Johansen, Stanly Sjøberg, Asbjørn Johansen, Sigvard Wallenberg, Erik Larsson, Tom Erlandsen, Aril Edvardsen m.fl. Sangere bl.a.: Lille Knauts, Arnold Børud og Mini Tvers, Kjell Fjalseth, Kåre Edvardsen, Edith Åteigen.

Tid: 12. til 20. juli.

KARISMA NORD' 80

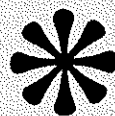
i Borgen, 9046 Oteren. Hans-Jacob Frøen, Kjell Haltorp, Arne Braathen, Ragnar Nilssen, Terje Tonås Konradsen, Leif Braathen. Sang: «Ekklesia».

Tid: 25. juli til 3. aug.

JESUSFESTIVALEN

i Molde, Arthur Blessitt, Franz Ingebrigtsen, Reidulf Stige. Sang: John Pantry ey Jan Groth, Living Water (USA), og Barry Crompton (England).

Tid: 28. juli til 3. aug.

LYTT PÅ RADIO

IBRA

Hver mandag kl. 21.30 til 22.00

Kortbølge på 31.02 m.

Møter og vitnesbyrd

(Tirsdag svensk program samme tid og bølgelengde!)

NOREA RADIO

Sender hver dag kl. 18.05 på 31 m (KB) OG kl. 19.05 (samme program) på 25m-bandet.

Søndag: Ungdomstreff - Mandag: Barnas kvarter - Tirsdag: Svensk andakt - Onsdag: Misjon i fokus - Torsdag: Sjelesorg-program - Fredag: Sangprogram - Lørdag: sangprogram.

SARONS DAGL (IMS)

Hver mandag kl. 19.45: Mellombølge 208 m. (Radio Luxemburg). Aril Edvardsens program «Miracle». (Sang og intervjuer). På engelsk.

NESTE NUMMER

48 sider fylt av reportasjer, intervjuer, fostrende undervisning, informasjon og inspirasjon til rikere kristenliv!

- Tema: ÅNDELIG LEDERSKAP
Sven Nilsson om menighetsfornyelse.
- Sigvard Wallenberg:
«Gud har et problem»
- Intervju med Morris G. C. Vaagenes jr. En luthersk prest med visjon for 80-årene.
- Bjørn Wiik:
«Herren helbredet og fornyet med»
- Ny artikkel-serie av Leif Jakobsen:
«De åndelige gaver».
- Den katolske karismatikkeren Ralph Martin:
«Å stå for evangeliet»

Disse art. og meget mere kommer i neste nr.

Flere faste spalter.

GÅ IKKE GLIPP AV NESTE NUMMER. BLI ABONNET — NÅ!

PIONEREN

FOR FELLESKAP, UNDERVISNING OG EVANGELISERING

Verv EN abonnent

NÅ KR. 10,00 — KUN ÅRET UT (inkl. dette nr.)

Synes du PIONEREN gir deg noe?

Da kan du regne med at også andre vil ha glede av å få hvert nr. av PIONEREN.

Da vi la om bladet hadde vi i underkant av 2000 betalende abonnenter. Siden PIONEREN fikk ny redaksjon har vi fått ca. 4000 nye. Slik at vi nå har ca. 6000 betalende abonnenter. Opplaget er 10.000 pr. nr. (Dette nr. 15.000).

Det budskap vi bringer ut gjennom PIONEREN syntes vi behøver en mye større spredning og vi er viss på at vi vil få oppleve dette. Men dette gjør seg ikke selv. Vi trenger din hjelp til å nå videre ut.

VI SØKER MEDARBEIDERE

Om hver enkelt abonnent søkte å verve om bare EN ny abonnent ville vi fordoble Pionerens leserkrets. Vi tror det skal skje — kan du være med? Bli en pioner for PIONEREN!

- Vis PIONEREN til venner og kjente. Trenger du gratis prøvenr. å dele ut; kontakt ekspedisjonen.
- Tegn et GAVE-ABONNEMENT til menighetsledere, venner og venner og kjente som du tror vil ha glede av PIONEREN.
- Send oss lister med navn/adr. til noen vi kan sende gratis prøve nr. til med oppfordring om å abonnere.

NYE abonnenter GAVE abonnement

Klipp ut bestillingskortet

Enkelt å bli abonnent:

- Fyll ut
- Klipp ut
- Postlegg gratis

**KUN KR.
30,-
FOR ET
HELT ÅR!**

Vennligst send PIONEREN til: (Skriv TYDELIG — med blokkbokstaver)

ETTERNAVN - FORNAVN		

Du vil få PIONEREN tilsendt rett etter vi får din bestilling!

ADRESSE	GATENR. OP	LEILIGHET NR

JA TAKK!

Send PIONEREN for kr. 10,00 året ut.

POSTNR.	POSTSTED

Ved GAVEABONNEMENT fyll ut ovenfor til den som skal få PIONEREN av deg. Her skriver du ditt (giverens) navn som skal ha tilsendt regningen:

ETTERNAVN - FORNAVN		

ADRESSE	GATENR. OP	LEILIGHET NR

POSTNR.	POSTSTED

SEND IKKE PENGER NÅ!
Regning vil bli vedlagt ditt første nr.

PIONEREN

Er DU abonnent?
Nå kr. 10,00 året ut —
Bruk kupongen nederst på denne si-
de.

Retur adresse: Boks 8, 4480 Kvinesdal

DYNAMIS KASSETTER

presenterer KASSETTBOK fra:

INSPIRASJONS DAGER

I HORTEN

Fostrende, praktiske og inspirerte budskap.

Kjell
Haltorp	D-201 «DEN VARMHJERTIGE
SAMARITAN»
Sten
Harsem	D-202 «INNTA LANDET!»
Sverre
Granlund	D-203 «VIDRE VEKST»
Åge
Åleskjær	D-204 «TILBEDELSE»
D-205 «GUDS VILJE FOR DEG»
Sigvard
Wallenberg	D-206 «HERREN SER ETTER FRUKT»
D-207 «JESU MEDARBEIDERE»
Willy
Evensen	D-200 «FRA MØRKE TIL LYS»
Et sterkt personlig vitnesbyrd. 3 stk. og fl.
15,00 pr. stk.

**Hør forkynnere med
budskap til vår tid:**

ALLE 8 kassetter i en

**KASSETTBOK
kun kr. 150,00**

Beste kvalitet i opptak og kassetter. Kan
fåes enkeltvis til kr. 20,00 pr. stk.

EN flott GAVEBOK med et inspirerende
innhold. Også sang av Rhema og Sigvard
Wallenberg.

Bestill idag på et brevkort e.l. fra:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 728
Postgiro nr. 3 98 95 22

BREV

Kan sendes
ufrankert
i Norden
Adressaten
vil betale
porto

SVARSENDING

Avtale nr. 405000/23

PIONEREN

N-4480 KVINESDAL
NORGE

Jesus- festivalen

i Molde 28. juli til 3. august

Motto: «Fri til å leve»

Talere:
Arthur Blessitt, Franz Ingebrigtsen,
Reidulf Stige.

Sangere:
Jan Groth, Living Water, USA,
John Pantry og Barry Cromton,
England.

Nærmere opplysninger hos:

UNG VISJON

Boks 387, 6401 MOLDE